

Prima pagină>Proceduri judiciare>Cauze civile>**Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor**

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

În cazul în care sunteți implicat într-o procedură juridică și trebuie să transmiteți și/sau să primiți acte judiciare sau extrajudiciare, puteți găsi informații în acest sens privind fiecare stat membru.

Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) (reformare) vizează îmbunătățirea și accelerarea transmiterii între statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială în vederea notificării sau a comunicării. Regulamentul a înlocuit Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Consiliului începând cu 1 iulie 2022.

Cu toate acestea, sistemul informatic descentralizat ca mijloc obligatoriu de comunicare ce trebuie utilizat pentru transmiterea și primirea cererilor, a formularelor și a altor comunicări va putea fi folosit doar începând cu 1 mai 2025 [prima zi a lunii care urmează perioadei de trei ani de la data intrării în vigoare a [actului de punere în aplicare](#) menționat la articolul 25 (pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 37 din Regulamentul (UE) 2020/1784)]. Regulamentul prevede o procedură pentru notificarea sau comunicarea actelor prin intermediul unor „agenții de transmitere” și „agenții de primire” desemnate de statele membre ale UE, inclusiv Danemarca.

Regulamentul se referă, de exemplu, la acte judiciare, cum ar fi citații prin care se comunică faptul că a fost inițiată o acțiune judiciară sau o cale de atac, depunerea unei întâmpinări sau pronunțarea unui ordin de încetare. Regulamentul se referă și la acte extrajudiciare, cum ar fi actele notariale care trebuie notificate sau comunicate în alt stat UE decât cel în care locuiți.

Vă rugăm să selectați drapelul unei țări pentru a afla mai multe informații despre măsurile aplicabile în țara respectivă.

Link relevant

[Comunicarea / notificarea actelor - notificări din partea statelor membre și un instrument de căutare pentru a identifica instanța \(instanțele\) sau autoritatea \(autoritățile\) competentă \(competente\)](#)

Ultima actualizare: 03/04/2024

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Cehia

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea actelor judiciare este o sarcină procedurală realizată de instanțe în cursul procedurilor judiciare. O instanță notifică sau comunică diferite acte referitoare la procedură părților la procedură, persoanelor implicate în procedură, precum și altor persoane (de exemplu, acțiuni, citații, redarea în scris a hotărârilor etc.).

În vederea asigurării securității juridice și pentru protejarea părților implicate, notificarea sau comunicarea are consecințe procedurale semnificative. De exemplu, numai o hotărâre notificată sau comunicată în mod corespunzător poate avea efect juridic, având, prin urmare, consecințe obligatorii asupra raporturilor juridice la care se referă.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Toate comunicările a căror notificare sau comunicare are efect juridic trebuie să fie notificate sau comunicate în mod oficial. Necesitatea notificării sau comunicării oficiale rezultă din nevoia instanței de a avea o dovadă a faptului că un anumit act a fost notificat sau comunicat și că efectele necesare pot fi atribuite notificării sau comunicării respective în cadrul procedurilor judiciare în cauză.

În temeiul Legii nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, denumit în continuare „Codul de procedură civilă” sau „CPC”), actele judiciare sunt notificate sau comunicate fie prin notificare sau comunicare personală, fie prin poșta „obișnuită”, în funcție de natura actului. Notificarea sau comunicarea personală este utilizată în cazul actelor pentru care acest aspect este prevăzut de lege (de exemplu, acțiuni – notificare sau comunicare către părți; ori hotărâri – notificare sau comunicare către părțile la procedură) sau atunci când aceasta este dispusă de către instanța judecătorească. Poșta obișnuită este utilizată pentru toate celelalte acte.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Organismele care asigură notificarea sau comunicarea actelor judiciare sunt instanțele, care notifică sau comunică acte prin intermediul organismelor de notificare sau comunicare (organismele de notificare sau comunicare sunt funcționarii instanțelor însărcinați cu notificarea sau comunicarea, organele de poliție judiciară, executorii judecătorești ai instanțelor și operatorii de servicii poștale și, de asemenea, – în anumite condiții, pentru unii destinatari – administrația penitenciarelor, instituțiile de învățământ instituționalizat sau de protecție, centrele de detenție preventivă, cartierul militar regional, Ministerul de Interne sau Ministerul de Justiție).

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În cazul în care o cerere include adresa unui destinatar la care notificarea sau comunicarea a fost respinsă, instanța consultă sistemul de informații relevant în vederea stabilirii adresei reședinței permanente în cazul unei persoane fizice, a locului de desfășurare a activității în cazul unui antreprenor persoană fizică și a adresei sediului social sau a adresei unei unități organizaționale înregistrate în registrul relevant, în cazul unei entități juridice.

Instanța examinează, de asemenea, dacă destinatarul are o casuță poștală de date înregistrată în Republica Cehă; dacă destinatarul are o casuță poștală de date înregistrată, instanța livrează actele numai către casuța poștală de date prin intermediul rețelei publice de date. Înființarea unei casuțe poștale de date este obligatorie numai pentru entitățile juridice și (începând din 1 ianuarie 2023) și pentru antreprenorii care sunt persoane fizice. Pentru persoanele fizice care nu desfășoară activități economice, acest lucru este opțional.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Informații cu privire la domiciliul actual al persoanelor fizice în Republica Cehă pot fi obținute, în primul rând, din registrul ceh de evidență a populației. Toate instanțele din Republica Cehă au acces la sistem și pot obține extrase în condițiile prevăzute la articolul 8 din Legea nr. 133/2000 privind registrul populației

și numerele personale de identificare (Legea privind registrul de evidență a populației) și sub rezerva condițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (RGPD) și în Legea nr. 110/2019 privind prelucrarea datelor cu caracter personal. În ceea ce privește cererile din străinătate, informațiile cu caracter personal din sistemul informatic sunt furnizate la cererea unei persoane din străinătate sau a unei ambasade a unui stat străin numai dacă acestea sunt prevăzute în cadrul unui tratat internațional la care Republica Cehă este parte [articolul 8 alineatul (9) din Legea privind registrul de evidență a populației]. Instanțele din Republica Cehă au, de asemenea, acces la un sistem informatic privind cetățenii străini, ținut în temeiul Legii nr. 326/1999 privind reședința cetățenilor străini în Republica Cehă.

Informațiile cu privire la entitățile juridice și persoanele fizice care desfășoară activități comerciale, care locuiesc sau care desfășoară activități comerciale în Republica Cehă și care solicită înregistrarea sunt păstrate într-un registru public în temeiul Legii nr. 304/2013 privind registrele publice ale persoanelor juridice și fizice. Un registru public este o listă publică în care sunt înregistrate informațiile prevăzute de lege cu privire la entitățile juridice și persoanele fizice care desfășoară activități comerciale, iar un astfel de registru include o Colecție de acte. Registrul este accesibil atât cetățenilor cehi, cât și celor străini și oricine îl poate consulta și poate obține copii sau extrase din acesta. Registrul public este menținut în formă electronică și, prin urmare, poate fi accesat de la distanță, la următoarea adresă:

https://www.czso.cz/csu/res/business_register.

Informațiile prezentate pe site-ul internet sunt disponibile în mod gratuit. Există o taxă pe pagină sau pe o parte dintr-o pagină de 50 CZK (fără certificare) sau de 70 CZK (cu certificare) pentru realizarea unui duplicat sau a unei copii a unui act depus în colecție (inclusiv extrase din Registrul comerțului în limba cehă).

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Articolul 7 alineatul (1) litera (a): indicarea autorităților desemnate către care agențiile de transmitere să poată adresa solicitări pentru determinarea adresei persoanei căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul; Republica Cehă a notificat următoarele autorități desemnate:

instanța districtuală (*okresní soud*) (din Praga: *obvodní soud*, în Brno: *Městský soud*) în raza căreia se află ultima adresă cunoscută a persoanei căreia urmează să i se notifice sau comunice actul, în cazul în care această informație este disponibilă, sau, după caz, instanța districtuală în a cărei rază se află persoana căreia urmează să îi fie notificat sau comunicat actul, în conformitate cu informațiile disponibile.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

În conformitate cu dreptul ceh, o instanță notifică sau comunică acte scrise în cursul unei ședințe de judecată sau în cursul unei alte acțiuni a instanței. În cazul în care această metodă de notificare sau comunicare nu este utilizată, instanța notifică sau comunică un act destinatarului, prin intermediul unei rețele publice de date, către căsuța poștală de date a acestuia. În cazul în care un act nu poate fi livrat prin intermediul unei rețele publice de date, instanța îl livrează, la cererea destinatarului, la o altă adresă sau la o adresă electronică.

În cazul în care un act nu poate fi notificat sau comunicat prin utilizarea acestor metode, instanța dispune efectuarea notificării sau comunicării prin intermediul unui organism de notificare sau comunicare (pentru mai multe informații, a se vedea punctul 3) sau al unei părți la procedură sau al reprezentantului acesteia pentru notificarea sau comunicarea actelor (articolele 45, 46c, 47 și 48 din CPC).

Sub rezerva condițiilor stipulate clar de lege, o instanță poate, de asemenea, să notifice sau să comunice un act prin afișarea acestuia la un avizier oficial (articolul 50I din CPC).

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Notificarea electronică se poate face prin intermediul unei rețele publice de date către o căsuță poștală de date.

În cazul în care această metodă de notificare nu este posibilă, instanța, la cererea destinatarului, poate notifica un act la o adresă electronică indicată de destinatar, cu condiția ca destinatarul să îi fi solicitat instanței să îi notifice actul în acest mod sau să își fi exprimat consimțământul pentru acest tip de notificare și cu condiția ca acesta să fi numit un prestator de servicii de certificare acreditat care a emis un certificat calificat și păstrează o înregistrare a acestuia sau a prezentat un certificat calificat valid. În cazul în care este folosită această metodă de notificare sau comunicare, instanța solicită destinatarului să confirme notificarea sau comunicarea în termen de trei zile de la trimiterea actelor, folosind un mesaj de date semnat cu semnătura electronică recunoscută a destinatarului. În cazul în care un act trimis la o adresă electronică este returnat instanței ca fiind imposibil de livrat sau în cazul în care destinatarul nu confirmă primirea actului în termen de trei zile de la data la care a fost trimis acesta, notificarea sau comunicarea nu este efectivă.

Legea nu prevede alte metode de notificare sau comunicare a actelor prin mijloace electronice.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Notificarea sau comunicarea la o adresă electronică (prin e-mail), care poate fi clasificată la litera (b).

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Recipisa de notificare sau comunicare a actelor trimisă prin e-mail trebuie să fie semnată printr-o semnătură electronică bazată pe un certificat de semnătură electronică calificată sau printr-o semnătură electronică calificată.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Cu privire la acest aspect, a se vedea, de asemenea, informațiile de mai sus, la punctul 5.

Codul de procedură civilă face distincția între două tipuri de notificare sau comunicare: **notificarea sau comunicarea personală** și notificarea sau comunicarea altor acte.

În cazul în care sunt notificate sau comunicate acte pentru care legea sau instanța stabilește că acestea trebuie să fie notificate sau comunicate personal, iar organismul de notificare sau comunicare nu poate ajunge la destinatar, actul este depozitat la o sucursală a oficiului poștal sau o instanță și o înștiințare scrisă este lăsată destinatarului, solicitându-i acestuia să ridice actul (a se vedea mai jos, punctul 7.2.).

În cazul în care sunt notificate sau comunicate acte pentru care nu este prevăzută notificarea sau comunicarea personală (cunoscută ca notificarea sau comunicarea altor acte), actele sunt introduse în căsuța poștală a destinatarului în cazul în care acesta nu poate fi găsit, actul fiind considerat notificat sau comunicat atunci când este introdus în căsuța poștală. În cazul în care un act nu poate fi introdus într-o căsuță poștală, instanța îl notifică sau comunică prin afișarea acestuia la avizierul său oficial (articolul 50 din CPC).

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Actele care trebuie notificate sau comunicate personal sunt considerate livrate în cea de a zecea zi de la data la care actul a fost pregătit în vederea ridicării (și anume, de la data la care actul a fost depus la un oficiu poștal sau o instanță sau de când o înștiințare prin care se solicită ridicarea actului a fost afișată la avizierul oficial al instanței, în cazul în care nu poate fi lăsată o înștiințare la locul de livrare). Un act este considerat notificat sau comunicat chiar dacă destinatarul nu are cunoștință de faptul că actul a fost depus. Dacă perioada de zece zile expiră fără niciun efect, organismul de notificare sau comunicare introduce actul în căsuța poștală a destinatarului și, în cazul în care nu există nicio căsuță poștală, acesta returnează actul instanței expeditoare și afișează o înștiințare în acest sens la avizierul oficial al instanței. Pentru unele acte (în special ordine de plată a unor cambii, somații de plată sau somații europene de plată) notificarea sau comunicarea indirectă este exclusă prin lege sau hotărâre judecătorească; după expirarea perioadei de zece zile, actele sunt returnate instanței expeditoare fără să fie considerate notificate sau comunicate [articolul 49 alineatul (5) din CPC].

Actele notificate sau comunicate prin intermediul unei rețele publice de date sunt considerate notificate sau comunicate personal. Un act notificat sau comunicat către o căsuță poștală de date este considerat livrat în momentul în care o persoană care, având în vedere domeniul de aplicare a autorizației sale, are drept de acces la act și se conectează la căsuța poștală electronică. În cazul în care persoana respectivă nu se conectează la căsuța poștală în termen de 10 zile din ziua în care actul a fost notificat sau comunicat în căsuța poștală de date, actul este considerat livrat în cea de a zecea zi; acest lucru nu este valabil în cazul în care notificarea sau comunicarea indirectă este exclusă pentru actul respectiv [articolul 17 alineatele (3) și (4) din Legea nr. 300 /2008 privind acțiunile electronice și conversia autorizată a documentelor].

Alte acte (nesupuse notificării sau comunicării personale) sunt considerate notificate sau comunicate ziua în care sunt introduse într-o căsuță poștală sau, în cazul în care acestea sunt notificate sau comunicate prin afișare la avizierul oficial al unei instanțe, în cea de a zecea zi de la data afișării.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Destinatarul este informat cu privire la depunerea unui act la un oficiu poștal printr-o înștiințare scrisă prin care i se solicită să ridice actul, înștiințare pe care organismul de notificare sau comunicare i-o lasă în mod corespunzător (de regulă, prin introducerea acesteia în căsuța sa poștală). În cazul în care o înștiințare nu poate fi lăsată la locul în care s-a încercat livrarea, organismul de notificare sau comunicare returnează actul instanței expeditoare, iar aceasta afișează la avizierul său oficial o înștiințare solicitând ridicarea actului.

O înștiințare trebuie să prezinte detaliile menționate în lege (articolul 50h din CPC), în special denumirea instanței, a actului notificat sau comunicat, numele destinatarului și adresa acestuia, denumirea organismului de notificare sau comunicare și numele și prenumele persoanei care efectuează notificarea sau comunicarea și semnătura acesteia. În cazul în care notificarea sau comunicarea indirectă nu este exclusă, înștiințarea trebuie să conțină, de asemenea, un avertisment privind consecințele juridice ale nerespectării obligației de a ridica actul. Aceasta precizează, de asemenea, persoana de la care poate fi ridicat actul, locul și data la care actul va fi pregătit în vederea ridicării, data până la care poate fi ridicat acesta, precum și intervalul orar în care poate fi ridicat.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

Refuzul de a accepta notificarea sau comunicarea actelor este reglementat de articolul 50c din CPC, care prevede faptul că, în cazul în care un destinatar sau beneficiar refuză notificarea sau comunicarea unui act, actul este considerat notificat sau comunicat în ziua în care notificarea sau comunicarea acestuia a fost refuzată. Destinatarul trebuie să fie informat cu privire la consecințele acestui fapt. În temeiul legislației cehe, aceeași ficțiune juridică privind notificarea sau comunicarea se aplică în cazul în care destinatarul refuză să prezinte un act de identitate sau să acorde cooperarea necesară pentru o notificare sau comunicare corespunzătoare. În acest caz, un act este considerat notificat sau comunicat în ziua în care prezentarea unui act de identitate sau acordarea cooperării a fost refuzată. În temeiul legislației cehe, nu se efectuează nicio examinare pentru a se stabili dacă refuzul a fost sau nu legitim, iar ficțiunea juridică privind notificarea sau comunicarea se aplică în mod automat în momentul refuzului.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Atunci când notifică sau comunică expedieri din străinătate, Poșta Cehă procedează în mod similar ca în cazul livrărilor interne. Aceasta înseamnă, cu excepția cazului în care plicul sau avizul de livrare indică în mod expres că expedierea poate fi notificată sau comunicată doar personal, că aceasta poate fi notificată sau comunicată nu doar destinatarului, ci și agentului său, reprezentantului său legal sau unui agent al reprezentantului său legal, sub rezerva aceluiași condiții care se aplică destinatarului (și anume acesta trebuie să prezinte un act de identitate și să confirme primirea actului prin semnătură).

În plus, în conformitate cu termenii și condițiile serviciilor poștale, o expediere poștală poate fi primită la locul desemnat de adresa poștală de către următoarele persoane:

1. În cazul în care expedierea poștală este adresată unei persoane fizice:

o persoană fizică de peste 15 ani care locuiește în apartamentul, biroul, unitatea sau alte spații închise de la adresă, identificată cu numele și prenumele destinatarului sau având un nume identic cu cel al destinatarului și care confirmă primirea expedierii prin semnătura sa;

2. În cazul în care expedierea poștală este adresată unei entități juridice:

o persoană fizică care dovedește că este o persoană autorizată și confirmă acceptarea expedierii prin semnătură;

o persoană fizică de peste 15 ani care locuiește în biroul, unitatea sau alte spații închise de la adresă, identificată cu numele și prenumele destinatarului sau având un nume identic cu cel al destinatarului și care confirmă primirea expedierii prin semnătura sa;

În cazul în care un act nu este predat cu succes unei astfel de persoane, oficiul poștal îl poate înmâna unei persoane fizice adecvate de peste 15 ani, în special unui vecin al destinatarului care este de acord să transmită expedierea destinatarului și care confirmă primirea expedierii prin semnătura sa.

Acest lucru este exclus în cazul în care:

destinatarul a depus la Poșta Cehă o declarație prin care specifică faptul că nu este de acord cu o astfel de metodă de livrare;

destinatarul a depus la Poșta Cehă o declarație prin care specifică faptul că Poșta Cehă poate să-i livreze expedierile poștale doar personal;

valoarea declarată depășește 10 000 CZK [articolul 25 alineatul (6) din Termenii și condițiile serviciilor poștale].

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

În cazul în care un act este notificat sau comunicat în temeiul articolului 18 din regulament (și anume prin intermediul serviciului poștal și nu prin intermediul agenției de primire), iar expedierea poștală nu este predată cu succes, aceasta este depusă și în căsuța poștală a destinatarului este lăsată o înștiințare prin care i se solicită acestuia să ridice expedierea poștală într-un anumit termen specificat și de la un anumit oficiu poștal. În cazul în care destinatarul nu ridică expedierea poștală în termenul prevăzut, aceasta este returnată expeditorului ca fiind nelivrabilă.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

În cazul unei notificări sau comunicări personale prin intermediul serviciilor poștale ale unui alt stat, în sensul articolului 18 din regulament, destinatarul poate ridica expedierea poștală în termen de 15 zile de la data la care expedierea a fost pregătită în vederea ridicării. Destinatarul este informat cu privire la depunerea trimerii poștale printr-o înștiințare scrisă, pe care organismul care efectuează livrarea o lasă în cutia poștală, solicitându-i să ridice expedierea.

9 Există vreă dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

În cazul în care o instanță livrează un act în cursul unei audieri sau al unei alte acțiuni înscrise în registrele de grefă, registrele respective vor trebui să indice acest lucru. Pe lângă alte detalii [articolul 40 alineatul (6) din CPC], registrele trebuie să precizeze natura actului. Registrele trebuie să fie semnate de către persoana care le notifică sau comunică și de către destinatar.

Pentru notificarea sau comunicarea prin intermediul unei rețele publice de date, într-o căsuță poștală de date, a se vedea mai sus, punctul 7.2.

În cazul în care un act este notificat sau comunicat prin intermediul unei rețele publice de date la o adresă electronică, notificarea sau comunicarea este documentată printr-un mesaj de date din partea destinatarului semnat cu semnătura electronică recunoscută a acestuia, prin care acesta confirmă primirea actului.

În cazul în care o instanță notifică sau comunică un act în cursul unei acțiuni care nu este înscrisă în registrele de grefă sau prin intermediul unui organism de notificare sau comunicare, tipul actului este marcat pe **avizul de notificare sau comunicare**. Un aviz de notificare sau comunicare este un document public.

În absența unei dovezi contrare, datele indicate pe un aviz de notificare sau comunicare sunt considerate corecte.

Un aviz de notificare sau comunicare trebuie să conțină:

denumirea instanței care a solicitat notificarea sau comunicarea actului;

denumirea organismului de notificare sau comunicare;

denumirea actului notificat sau comunicat;

denumirea destinatarului și adresa la care trebuie să fie notificat sau comunicat actul;

o declarație din partea organismului de notificare sau comunicare indicând data la care destinatarul nu a fost găsit, data la care actul a fost predat destinatarului sau beneficiarului, data la care actul a fost pregătit în vederea ridicării, data la care notificarea sau comunicarea a fost refuzată sau data la care acordarea cooperării necesare pentru notificarea sau comunicarea corespunzătoare a actului a fost refuzată;

ora și minutul notificării sau comunicării, în cazul în care se precizează „momentul exact al notificării sau comunicării”;

numele și prenumele agentului care efectuează notificarea sau comunicarea, semnătura acestuia, precum și o amprentă a ștampilei oficiale a organismului de notificare sau comunicare;

numele și prenumele (în cazul în care aceste informații sunt cunoscute de către organismul de notificare sau comunicare) ale persoanei care a acceptat actul sau care a respins notificarea sau comunicarea sau a refuzat să acorde cooperarea necesară pentru notificarea sau comunicarea corespunzătoare a actului, informații cu privire la relația persoanei cu destinatarul în cazul în care actul este primit în numele destinatarului și semnătura persoanei;

informații cu privire la faptul dacă introducerea actului într-o căsuță poștală este exclusă.

În cazul în care un act a fost depus, avizul de notificare sau comunicare trebuie, de asemenea, să conțină informații cu privire la faptul dacă a fost lăsată o înștiințare pentru destinatar, solicitând ca acesta să ridice actul.

În cazul în care destinatarul sau beneficiarul ridică un act depus, avizul de notificare sau comunicare trebuie să conțină:

numele și prenumele persoanei care a predat actul, semnătura acesteia, precum și o amprentă a ștampilei oficiale a organismului de notificare sau comunicare;

o declarație din partea organismului de notificare sau comunicare indicând data la care actul a fost ridicat;

ora și minutul notificării sau comunicării, în cazul în care este solicitată precizarea „momentul exact al notificării sau comunicării”;

numele și prenumele persoanei care a ridicat actul depus și semnătura acesteia.

În cazul în care destinatarul sau beneficiarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea unui act sau nu acordă cooperarea necesară pentru notificarea sau comunicarea corespunzătoare a unui act, avizul de notificare sau comunicare trebuie să conțină, de asemenea, informații cu privire la faptul dacă au fost furnizate instrucțiuni, verbal sau în scris, cu privire la consecințele refuzului notificării sau comunicării sau ale lipsei de cooperare, precum și cu privire la faptul dacă refuzul de a accepta notificarea sau comunicarea a fost justificat și modul în care a fost acesta justificat sau cu privire la natura lipsei de cooperare.

În cazul în care un act este notificat sau comunicat folosindu-se „poșta obișnuită”, iar acesta nu este notificat sau comunicat destinatarului sau beneficiarului, avizul de notificare sau comunicare trebuie să conțină, de asemenea:

o declarație din partea organismului de notificare sau comunicare indicând data la care actul a fost introdus în căsuța poștală aferentă locuinței sau într-o altă căsuță poștală utilizată de destinatar;

ora și minutul notificării sau comunicării, în cazul în care este solicitată precizarea „momentul exact al notificării sau comunicării”;

numele și prenumele agentului care efectuează notificarea sau comunicarea, semnătura acestuia și o amprentă a ștampilei oficiale a organismului de notificare sau comunicare.

În cazul în care beneficiarul nu poate să confirme notificarea sau comunicarea unui act prin semnătură, o altă persoană fizică adecvată, în afara agentului care efectuează notificarea sau comunicarea, trebuie să confirme livrarea către beneficiar prin semnarea avizului de notificare sau comunicare.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Legile Republicii Cehe nu prevăd posibilitatea de a remedia o metodă de notificare sau comunicare deficitară. În cazul în care, în cursul notificării sau comunicării unui anumit act, a fost încălcată procedura legală, actul trebuie să fie notificat sau comunicat din nou.

Având în vedere că legile Republicii Cehe permit notificarea sau comunicarea „indirectă” și ficțiunea juridică privind notificarea sau comunicarea fictivă aferentă, o **notificare sau comunicare este ineficace** în cazurile în care destinatarul nu a putut să ia cunoștință de act din cauza unui obstacol obiectiv.

Instanța competentă constată ineficacitatea notificării sau a comunicării exclusiv la cererea părții care a fost destinatarul actului specific (cu excepția procedurilor necontencioase, când o instanță poate, de asemenea, să examineze efectele notificării sau comunicării *ex officio*). O cerere în acest sens trebuie să fie transmisă în termen de 15 zile din ziua în care destinatarul a luat la cunoștință actul notificat sau comunicat sau în care ar fi putut să ia la cunoștință actul respectiv. Instanța declară notificarea sau comunicarea ineficace numai dacă destinatarul nu a putut să ia la cunoștință actul dintr-un **motiv**

scuzabil. Prin urmare, partea trebuie să identifice în cererea sa probe care să sprijine respectarea termenelor (perioada de 15 zile menționată mai sus) și caracterul justificabil al cererii sale. Printre motivele scuzabile se numără îmbolnăvirile, spitalizarea etc., și anume motive care implică un obstacol obiectiv care împiedică partea să ia la cunoștință actul respectiv. Notificarea sau comunicarea nu poate fi declarată ineficace în cazul în care destinatarul a eludat cu bună știință notificarea sau comunicarea sau în cazul în care acesta nu își are reședința permanentă la adresa poștală furnizată (părțile sunt obligate să furnizeze o adresă de notificare sau comunicare unde își au efectiv reședința).

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

O decizie prin care se declară că refuzul nu este justificat poate fi atacată.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

În Republica Cehă nu se percep taxe de notificare sau comunicare. De regulă, costurile aferente notificării sau comunicării sunt suportate de instanța care notifică sau comunică actul.

Ultima actualizare: 03/07/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Germania

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea înseamnă comunicarea actelor persoanei căreia trebuie să i se notifice sau să i se comunice actele (destinatarul). Acest lucru trebuie realizat și documentat în conformitate cu normele juridice oficiale. Notificarea are scopul de a permite destinatarului să ia cunoștință de anumite informații. Notificarea sau comunicarea are scopul de a asigura că destinatarul ia cunoștință de procedură sau, cel puțin, că are posibilitatea de a lua cunoștință de aceasta. Notificarea sau comunicarea constituie, de asemenea, dovada momentului și a modului în care actul a fost predat unui destinatar. În cadrul procedurilor judiciare, actele sunt notificate sau comunicate pentru a asigura proceduri juridice corespunzătoare și proceduri judiciare echitabile. Acesta este motivul pentru care există norme specifice privind notificarea sau comunicarea actelor judiciare.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Dreptul german nu reglementează în mod concludent actele specifice care trebuie notificate sau comunicate în mod oficial. Notificarea sau comunicarea oficială este necesară ori de câte ori aceasta este adecvată sau necesară – de exemplu, în cazul în care drepturile sunt stabilite sau termenele încep să curgă numai de la efectuarea notificării sau comunicării. Într-o anumită măsură, Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*, ZPO) specifică actele care trebuie notificate sau comunicate. Actele care trebuie notificate sau comunicate prin lege sunt, de exemplu, actele care inițiază proceduri judiciare și hotărârile judecătorești împotriva cărora poate fi introdusă o cale de atac.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Persoana responsabilă de notificarea sau comunicarea actelor se stabilește în funcție de modul în care se efectuează notificarea sau comunicarea, și anume în mod automat în temeiul articolelor 166-190 din Codul de procedură civilă sau la cererea părților în temeiul articolelor 191-195 din Codul de procedură civilă.

De regulă, notificarea sau comunicarea trebuie să se efectueze în mod automat. În principiu, notificarea sau comunicarea este efectuată de grefa instanței în fața căreia sunt pendinte procedurile, în conformitate cu articolul 168 alineatul (1) din Codul de procedură civilă. Grefa poate încredința notificarea sau comunicarea unui operator poștal sau unui membru al personalului judiciar sau o poate efectua singură.

Notificarea sau comunicarea la cererea părților are loc numai în cazul în care legea permite sau prevede acest lucru. În temeiul articolului 192 din Codul de procedură civilă, aceasta este efectuată de obicei de către executorul judecătoresc. Executorul judecătoresc este însărcinat cu notificarea sau comunicarea fie direct de către parte, fie indirect, prin intermediul grefei instanței de judecată. La rândul său, executorul judecătoresc poate încredința unui operator poștal notificarea sau comunicarea în conformitate cu articolul 194 din Codul de procedură civilă.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În general, o autoritate germană solicitată de o autoritate străină să notifice sau să comunice acte în Germania va încerca să stabilească adresa actuală a destinatarului în cazul în care constată că destinatarul nu locuiește la adresa indicată în cererea de notificare sau comunicare sau dacă adresa indicată în cererea de notificare sau comunicare este incompletă sau incorectă. Cu toate acestea, autoritatea germană face acest demers voluntar, neavând nicio obligație în acest sens.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

În temeiul articolului 44 din Legea federală germană privind înregistrarea (*Bundesmeldegesetz* – BMG), autoritățile publice străine și persoanele fizice străine pot obține un extras simplu din registru (*einfache Melderegisterauskunft*) privind o anumită persoană de la autoritățile de înregistrare germane, fără a indica vreun motiv.

Extrasul simplu din registru include:

numele de familie;

prenumele, indicându-se numele obișnuit;

titlul de doctor;

adresele actuale și,

dacă persoana este decedată, o declarație în acest sens.

Cererea trebuie să fie adresată autorității de înregistrare competente. De regulă, aceasta va fi biroul local pentru evidența populației (*Bürgeramt*) din comuna sau orașul în care se crede că ar locui persoana. Din ce în ce mai multe comune oferă posibilitatea de a obține extrasul din registru online.

Pentru extrasul din registru se percepe o taxă. Suma variază de la un land la altul.

Extrasul din registru poate fi eliberat numai dacă persoana căutată poate fi identificată cu exactitate din informațiile furnizate de autoritatea solicitantă. Nu este posibil să se prezinte o „listă de rezultate” cu nume posibile. În plus, persoana sau entitatea care solicită informațiile trebuie să declare că nu va utiliza datele în scopuri publicitare sau în scopul comerțului cu adrese.

Extrasul din registru nu se eliberează în cazul în care în registru este înscrisă o blocare a divulgării informațiilor persoanei în cauză în conformitate cu articolul 51 sau o notificare de nedivulgare condiționată în conformitate cu articolul 52 din Legea federală germană privind înregistrarea și în cazul în care nu se poate exclude probabilitatea ca eliberarea extrasului să aducă atingere intereselor protejate.

În contextul activităților care intră, total sau parțial, în domeniul de aplicare a legislației UE, datele care depășesc acest domeniu de aplicare pot fi transmise, în temeiul articolului 35 din Legea federală germană privind înregistrarea, autorităților publice ale altor state membre ale Uniunii Europene, autorităților publice ale altor state contractante la Acordul privind Spațiul Economic European, instituțiilor și organelor Uniunii Europene sau instituțiilor și organelor Comunității Europene a Energiei Atomice, în măsura în care transmiterea este necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor autorității solicitante.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Germania oferă asistență în ceea ce privește întrebările legate de adresa destinatarului în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor prin furnizarea de informații detaliate pe portalul european e-justiție cu privire la modul în care pot fi găsite adresele persoanelor cărora trebuie să li se notifice sau comunice actul în Germania.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Cel mai frecvent tip de notificare sau comunicare este notificarea sau comunicarea automată. De regulă, aceasta este efectuată de un operator poștal. În conformitate cu articolul 176 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, grefa instanței eliberează operatorului poștal o cerere de notificare sau comunicare și prezintă fizic actul care trebuie notificat sau comunicat într-un plic sigilat, împreună cu un formular gata de utilizare de înregistrare a notificării sau comunicării. Operatorul poștal efectuează notificarea sau comunicarea, completează formularul de înregistrare a notificării sau comunicării și îl returnează imediat la grefa instanței.

Actul care trebuie notificat sau comunicat este predat destinatarului în conformitate cu articolul 177 din Codul de procedură civilă germană. Această predare poate avea loc oriunde și nu este legată de o anumită locație. În cazul în care destinatarul nu are capacitate procesuală, actele ar trebui notificate sau comunicate tutorelui destinatarului în conformitate cu articolul 170 alineatul (1) prima teză din Codul de procedură civilă.

Există mai multe metode alternative de notificare sau comunicare. În temeiul articolului 171 din Codul de procedură civilă, actele pot fi, de asemenea, notificate sau comunicate reprezentantului autorizat al destinatarului. În cadrul procedurilor judiciare, actele sunt, de obicei, notificate sau comunicate, pe bază de confirmare de primire, reprezentantului legal al destinatarului, în conformitate cu articolele 172 și 174 din Codul de procedură civilă. Reprezentantul legal trimite instanței confirmarea de primire.

În cazul în care ambele părți la procedurile judiciare au reprezentare legală, actele pot fi, de asemenea, notificate sau comunicate de la avocat la avocat în temeiul articolului 195 din Codul de procedură civilă. Acest lucru este valabil, de asemenea, pentru actele care trebuie notificate sau comunicate în mod automat, în cazul în care partea adversă nu trebuie să fie informată cu privire la o hotărâre judecătorească în același timp. Astfel de acte trebuie să conțină o declarație care să ateste că acestea sunt notificate sau comunicate de către un avocat celuilalt. De asemenea, dovada notificării sau comunicării este furnizată de confirmarea de primire.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

În principiu, în conformitate cu articolele 173 și 130a din Codul de procedură civilă, actele electronice pot fi notificate sau comunicate pe cale electronică prin mijloace securizate de transmitere (De-Mail, căsuțe poștale electronice specifice, cont de utilizator al unei organizații a societății civile) în toate procedurile civile. Avocații, notarii, executorii judecătorești și, începând din 1 ianuarie 2023, consultanții fiscali și autoritățile, organismele și instituțiile de drept public și, începând din 1 ianuarie 2024, alte persoane în legătură cu care, având în vedere natura profesiei lor, se presupune că sunt deosebit de fiabile, trebuie să creeze un canal securizat pentru notificarea sau comunicarea actelor pe cale electronică. Actele pot fi comunicate sau notificate în format electronic altor părți la procedură numai în cazul în care acestea și-au dat consimțământul în mod expres cu privire la transferul de acte electronice pentru procedurile în cauză sau, în cazul persoanelor juridice, dacă acestea și-au dat acordul în general în acest sens.

De asemenea, actele pot fi notificate sau comunicate prin fax avocaților, notarilor, executorilor judecătorești, consultanților fiscali, altor persoane în legătură cu care, având în vedere natura profesiei lor, se presupune că sunt deosebit de fiabile, precum și autorităților, organismelor și instituțiilor de drept public. Ca dovadă a notificării sau comunicării prin fax este suficientă confirmarea de primire, care a fost semnată și datată de către destinatar. Confirmarea de primire poate fi returnată instanței utilizând un formular pe suport de hârtie prețipărit, prin fax sau ca document electronic.

Notificarea sau comunicarea prin SMS nu este permisă.

Notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor electronice este permisă pentru toate tipurile de proceduri în temeiul Codului de procedură civilă.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Notificarea sau comunicarea pe cale electronică, în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, este posibilă în prezent numai în forma descrisă la articolul 19 alineatul (1) litera (a).

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Notificarea sau comunicarea pe cale electronică, în sensul articolului 19 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, nu este încă posibilă.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătorec, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Următorul răspuns se aplică la întrebările 7.1-7.3:

În cazul în care nu este posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar în mod direct, se poate utiliza alternativ o procedură numită „notificare sau comunicare indirectă”. Notificarea sau comunicarea indirectă poate lua următoarele forme:

(a) notificarea sau comunicarea indirectă unui „destinatar alternativ” (articolul 178 din Codul de procedură civilă):

Principala formă de notificare sau comunicare indirectă este notificarea sau comunicarea unui destinatar alternativ în temeiul articolului 178 din Codul de procedură civilă. În cazul în care destinatarul efectiv nu poate fi găsit la reședința sa, la sediul său comercial sau într-o instituție colectivă (cum ar fi o închisoare sau un spital) în care locuiește, se poate efectua o notificare sau comunicare indirectă, actul fiind predat uneia dintre următoarele persoane:

la reședința destinatarului: unui membru adult al familiei, unei persoane angajate de familie sau unui coleg de apartament adult care locuiește în mod permanent în locuința respectivă,

la sediul comercial al destinatarului: unei persoane care desfășoară o activitate salariată;

la instituții: șeful instituției sau unui reprezentant autorizat.

Cu toate acestea, în temeiul articolului 178 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, notificarea sau comunicarea indirectă prin predarea actului către persoanele menționate mai sus nu este permisă în cazul în care persoana în cauză este implicată în litigiu în calitate de parte adversă a persoanei căreia trebuie să îi fie notificate sau comunicate actele. În cazul notificării sau comunicării indirecte unui destinatar alternativ, actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat de îndată ce este predat destinatarului alternativ.

(b) notificarea sau comunicarea indirectă prin introducerea în cutia poștală în temeiul articolului 180 din Codul de procedură civilă:

În cazul în care notificarea sau comunicarea indirectă unui destinatar alternativ la locul de reședință sau la sediul comercial nu poate fi realizată, poate fi efectuată notificarea sau comunicarea indirectă prin introducerea în cutia poștală (articolul 180 din Codul de procedură civilă german). În acest caz, actul trebuie să fie introdus într-o cutie poștală care aparține reședinței sau sediului comercial. Actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat de îndată ce este introdus în cutia poștală.

(c) notificarea sau comunicarea indirectă prin depunerea actelor în temeiul articolului 181 din Codul de procedură civilă:

În cazul în care nu este posibil să se efectueze notificarea sau comunicarea indirectă la locul de reședință a destinatarului sau să se efectueze notificarea sau comunicarea indirectă prin introducerea în cutia poștală, notificarea sau comunicarea indirectă se poate realiza prin depunerea actului la instanță în temeiul articolului 181 din Codul de procedură civilă. Actul poate fi depus la grefa instanței locale (*Amtsgericht*) în raza căreia se află locul de notificare sau comunicare sau, în cazul în care notificarea sau comunicarea actului s-a încredințat serviciilor poștale, într-un loc stabilit de serviciul poștal în cadrul locului de notificare sau comunicare sau în cadrul sediului instanței locale. O înștiințare scrisă a unei astfel de depuneri trebuie transmisă destinatarului în maniera standard pentru livrarea de scrisori obișnuite. În cazul în care acest lucru nu este posibil, înștiințarea scrisă trebuie să fie afișată pe ușa reședinței, a sediului comercial sau a instituției. Actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat de îndată ce este prezentată înștiințarea scrisă.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul este găsit la reședință, la sediul comercial sau într-o instituție colectivă, dar refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, trebuie să se facă distincție între următoarele situații:

În cazul în care refuzul este justificat, procedura de notificare sau comunicare trebuie să fie reluată de la început. Un exemplu de refuz justificat ar fi dacă adresa este greșită sau dacă destinatarul nu a fost identificat cu exactitate.

În cazul în care refuzul nu este justificat, actul trebuie să fie lăsat la locul de reședință sau la sediul comercial în temeiul articolului 179 din Codul de procedură civilă. În cazul în care destinatarul nu are o reședință sau un sediu comercial, actul trebuie să fie returnat expeditorului. În cazul în care actul care trebuie notificat sau comunicat este refuzat în mod nejustificat, actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în hotărârea pronunțată la 2 martie 2017 în cauza C-354/15 – Henderson, notificarea sau comunicarea prin poștă cu confirmare de primire se efectuează, de asemenea, prin remiterea actului unui terț, în cazul în care remiterea are loc la domiciliul destinatarului. Această dispoziție se aplică numai adulților aflați în interiorul reședinței destinatarului prevăzut atunci când are loc notificarea sau comunicarea, indiferent dacă sunt membri de familie care locuiesc la aceeași adresă ca destinatarul sau sunt persoane angajate de acesta. În temeiul articolului 18-003 nr. 4.1 din Regulamentul Convenției Uniunii Poștale Universale, confirmarea de primire poate fi semnată de o altă persoană decât destinatarul, cu condiția ca această persoană să fie autorizată să accepte livrarea în conformitate cu reglementările țării de destinație.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

În conformitate cu articolul 19-104 nr. 5.3. din Regulamentul Convenției Uniunii Poștale Universale, serviciul poștal trebuie să păstreze corespondența gata de colectare în cazul în care încercarea de notificare sau comunicare eșuează. Deutsche Post AG va livra scrisori recomandate doar destinatarului în persoană sau unei persoane care a fost autorizată în scris de către destinatar să accepte livrarea. În hotărârea sa din 2 martie 2017, pronunțată în cauza C-354/15 – Henderson, Curtea de Justiție a Uniunii Europene statuează că o notificare sau o comunicare prevăzută la articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor nu poate fi considerată ca fiind efectuată decât dacă destinatarul sau destinatarul alternativ a completat confirmarea de primire sau un document echivalent. În cazul în care actul expedit nu este colectat, se consideră că notificarea sau comunicarea nu a avut loc.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

În conformitate cu articolul 19-104 nr. 5.3 din Regulamentul Convenției Uniunii Poștale Universale, perioada de păstrare este definită de reglementările naționale. Cu toate acestea, perioada nu ar trebui să depășească o lună. În cazuri excepționale foarte limitate, perioada poate fi de maximum două luni. Deutsche Post AG păstrează trimiterea poștală timp de o săptămână de la notificarea destinatarului. Agentul de livrare lasă o înștiințare în cutia poștală a destinatarului cu detalii privind oficiul de la care trimiterea poștală poate fi colectată și perioada în care aceasta va rămâne disponibilă pentru colectare.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Există mai multe tipuri de dovezi scrise din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat. De regulă, pentru a dovedi că un act a fost notificat sau comunicat, trebuie să se furnizeze o dovadă a notificării sau comunicării utilizând formularul preîmpănat furnizat în acest scop, care să fie returnată imediat la grefa instanței în conformitate cu articolul 182 din Codul de procedură civilă. Formularul de înregistrare a notificării sau comunicării conține toate detaliile necesare pentru confirmarea notificării sau comunicării, inclusiv în special:

identitatea persoanei căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul,

identitatea persoanei căreia i s-a predat actul,

locul, data și – la cererea instanței – momentul notificării sau comunicării,

numele, prenumele și semnătura agentului de livrare și, dacă este cazul, detaliile societății mandatate sau ale autorității solicitate.

În cazul în care actele sunt notificate sau comunicate la cererea părților în cauză, formularul de înregistrare a notificării sau comunicării trebuie să fie înmănat părții în numele căreia au fost notificate sau comunicate actele, în conformitate cu articolul 193 alineatul (4) din Codul de procedură civilă.

La cerere, grefa instanței confirmă momentul notificării sau comunicării în conformitate cu articolul 169 alineatul (1) din Codul de procedură civilă.

În cazul notificării sau comunicării indirecte, formularul de înregistrare a notificării sau comunicării trebuie să conțină întotdeauna motivul pentru notificarea sau comunicarea indirectă. În cazul notificării sau comunicării indirecte prin depunerea actului, trebuie inclusă o notă în formularul de înregistrare a notificării sau comunicării care să indice modul în care depunerea a fost comunicată în scris. În cazul în care acceptarea actului este refuzată în mod nejustificat, trebuie inclusă o notă în formularul de înregistrare a notificării sau comunicării care să indice cine a refuzat să accepte actul și dacă scrisoarea a fost lăsată la locul de notificare sau comunicare sau a fost returnată expeditorului.

În anumite cazuri, nu este necesar să se întocmească formularul de înregistrare a notificării sau comunicării:

în cazul în care un act este notificat sau comunicat prin livrarea sa fizică la sediul oficial al instanței, o notă pe act și la dosar care să indice faptul că acesta a fost notificat sau comunicat și momentul când a avut loc aceasta constituie dovada notificării sau comunicării, în conformitate cu articolul 174 a doua teză din Codul de procedură civilă.

atunci când un act este notificat sau comunicat unui avocat, o confirmare de primire din partea avocatului constituie o dovadă suficientă a notificării sau comunicării, în conformitate cu articolul 175 din Codul de procedură civilă;

în cazul notificării sau comunicării prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, confirmarea de primire constituie dovadă suficientă a notificării sau comunicării în conformitate cu articolul 176 alineatul (1) a doua teză din Codul de procedură civilă. Același lucru este valabil și pentru notificarea sau comunicarea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire în străinătate [articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor și articolul 183 alineatul (2) prima parte a celei de a doua teze și articolul 183 alineatul (5) prima teză din Codul de procedură civilă].

În cazul în care un act este notificat sau comunicat în străinătate cu ajutorul autorităților străine sau prin intermediul misiunilor diplomatice germane, un certificat din partea autorității solicitate constituie dovada notificării sau comunicării [articolul 16 din Legea consulară (*Konsulargesetz*), articolul 183 alineatul (5) a doua teză din Codul de procedură civilă].

În cazul în care un act este notificat sau comunicat pe cale electronică, în cazul notificării sau comunicării către avocați, notari, executori judecătorești, consultanți fiscali, alte persoane în legătură cu care, având în vedere natura profesiei lor, se presupune că sunt deosebit de fiabile, autorități, organisme și instituții de drept public, trimiterea unei confirmări de primire constituie dovada suficientă, în conformitate cu articolul 173 alineatul (3) din Codul de procedură civilă. În cazul notificării sau comunicării către alți destinatari, nu există nicio dovadă scrisă. În aceste cazuri, în conformitate cu articolul 173 alineatul (4) din Codul de procedură civilă, actul electronic se consideră notificat sau comunicat în a treia zi de la data primirii indicată pe confirmarea automată de primire, cu excepția cazului în care destinatarul dovedește că actul nu a fost primit sau a fost primit ulterior.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

În cazul în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea Codului de procedură civilă, aceasta este, în principiu, nevalidă. Cu toate acestea, un astfel de viciu de notificare sau comunicare poate fi remediat în conformitate cu articolul 189 din Codul de procedură civilă în cazul în care actul este primit în fapt de către persoana căreia i-a fost sau i-ar fi putut fi adresat actul în temeiul Codului de procedură civilă. În acest caz, actul este considerat notificat sau comunicat în momentul în care este primit în fapt, iar viciul de notificare sau comunicare este remediat.

În cazul în care nici destinatarul, nici o altă persoană căreia i-a fost sau i-ar fi putut fi adresat actul în temeiul Codului de procedură civilă (de exemplu, o rudă adultă a destinatarului) nu primește actul, atunci nu este posibilă nicio remediere. Procedura de notificare sau comunicare nu este valabilă și trebuie efectuată din nou.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Nu.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

În principiu, există o taxă pentru notificarea sau comunicarea actelor de către instanță. Cu toate acestea, în cadrul procedurilor judiciare la nivel național, în cazul în care taxele judiciare se raportează la suma în litigiu, taxa procedurală acoperă primele zece notificări sau comunicări ale actelor. În cazul actelor notificate sau comunicate ulterior și pentru actele notificate sau comunicate în contextul altor proceduri la nivel național, se percepe o sumă forfetară de 3,50 EUR de fiecare dată când actele sunt notificate sau comunicate cu un formular de înregistrare a notificării sau comunicării, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau de către un angajat al sistemului judiciar. Notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor de către instanță este gratuită.

Notificarea sau comunicarea la cererea părților în cauză se efectuează de către executorul judecătoresc.

Pentru organizarea notificării sau comunicării prin predarea actului actelor la serviciul poștal, executorul judecătoresc percepe o taxă de 3,30 EUR. În plus, se plătesc taxe pentru a acoperi costurile fotocopiilor necesare și ale timbrelor poștale, precum și costurile forfetare. În cazul în care un act a fost încredințat executorului judecătoresc pentru a fi notificat sau comunicat și trebuie să fie autentificat, se percepe o taxă specială egală cu o sumă forfetară per act. Aceasta este de 0,50 EUR pe pagină pentru primele cincizeci de pagini și de 0,15 EUR pentru fiecare dintre paginile următoare.

În cazul în care actul este notificat sau comunicat de către executorul judecătoresc în persoană, taxa este de 11,00 EUR. În acest caz, pentru executorul judecătoresc trebuie, de asemenea, să se achite cheltuielile de deplasare cuprinse între 3,25 EUR și 16,25 EUR, în funcție de distanța care trebuie parcursă pentru a ajunge la destinatar.

De regulă, nu se percep taxe pentru executarea cererilor de notificare sau comunicare din partea altor state membre în temeiul Regulamentului (UE) 2020 /1784, cu excepția cazului în care notificarea sau comunicarea este efectuată de un executor judecătoresc. În cazul în care actul este notificat sau comunicat

de către executorul judecătoresc, onorariile sunt aceleași ca în cazul cererilor de notificare sau comunicare la nivel național. Costurile exacte în cazuri individuale sunt prevăzute în Legea privind executorii judecătorești [*Gerichtsvollzieherkostengesetz* (GvKostG)], în special lista costurilor (*Kostenverzeichnis*). Ultima actualizare: 18/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Grecia

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

În practică, „notificarea sau comunicarea actelor” înseamnă că actele în cauzele civile și comerciale trebuie să fie notificate sau comunicate părților. Notificarea sau comunicarea actelor, astfel cum este definită prin lege, este activitatea desfășurată de autoritățile competente și de persoanele prin intermediul cărora destinatarilor li se oferă acces la conținutul documentelor care le sunt adresate. Acest lucru este important deoarece, în cazul în care, ca urmare a neîndeplinirii procedurii de notificare sau comunicare a unui act către o parte, partea nu poate fi audiată, această situație poate conduce la o cale de atac extraordinară.

Notificarea sau comunicarea actelor este guvernată de norme speciale, întrucât aceasta este o cerință necesară în procedurile contencioase, care decurge din principiul dreptului părților de a fi audiate. Aceasta înseamnă că părților trebuie să li se acorde acces la informațiile referitoare la locul și data procedurii contencioase și la faptele materiale ale cauzei.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Printre actele care trebuie să fie notificate sau comunicate formal se numără cererea de chemare în judecată și întâmpinarea, cererea de anulare a unei hotărâri pronunțate în lipsă (și motivele suplimentare), apelul (și motivele suplimentare), recursul (și motivele suplimentare), cererea de revizuire a unei hotărâri judecătorești (și motivele suplimentare), cererea de terță opoziție (și motivele suplimentare), cererea de exercitare a dreptului la opoziție împotriva actelor judiciare și extrajudiciare (și motivele suplimentare), intervenția principală sau accesorie, notificarea unui proces și citarea părților terțe, cererea de adoptare, revocare sau modificare a unor măsuri provizorii, cererea de acordare sau revocare a unei ordonanțe președințiale și consemnarea amânării dacă partea chemată în judecată nu se înfățișează la un termen de judecată, cererea de protecție judiciară în cadrul unei proceduri necontencioase și revocarea ori modificarea unei hotărâri judecătorești, citațiile de a se înfățișa la o ședință de judecată sau de a primi o declarație dată sub jurământ, precum și toate hotărârile judecătorești (definitive și nedefinitive).

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Notificarea sau comunicarea este responsabilitatea părții într-o cauză, în urma unui ordin scris emis, în baza actului care trebuie să fie notificat sau comunicat, fie de către partea respectivă sau de către reprezentantul acesteia, fie, la cererea părții respective, de către judecătorul competent sau, în cazul unui complet de judecată, de către judecătorul care prezidează completul [articolul 123 din Codul de procedură civilă (CPC)]. Actele sunt notificate sau comunicate de către un executor judecătoresc numit de instanța din regiunea în care destinatarul își are locul de reședință sau de ședere la momentul notificării sau comunicării [articolul 122 alineatul (1) din CPC]. În cazul în care notificarea sau comunicarea actelor se realizează sub responsabilitatea instanței, notificarea sau comunicarea poate fi efectuată, de asemenea, de către un executor judecătoresc în materie penală stabilit în regiunea în cauză sau de către un ofițer din cadrul Poliției Elene, un agent al Gărzii forestiere sau de către secretarul municipal [articolul 122 alineatele (2) și (3) din CPC]. În plus, în cadrul procedurilor pentru măsuri provizorii, locul și ora audierii sunt anunțate prin notificarea sau comunicarea unui act eliberat de grefa instanței indicând locul, data și ora audierii sau prin invitație din partea grefei instanței prin telegraf sau telefon. Judecătorul poate dispune, de asemenea, ca o copie a cererii să fie notificată sau comunicată împreună cu citațiile [articolul 686 alineatul (4) din CPC].

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În măsura în care este posibil, da.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Nu, nu au acces direct.

Toți rezidenții de pe teritoriul Greciei sunt înregistrați în baza de date a fiecărei municipalități prin intermediul oficiilor de registru competente. Cu toate acestea, baza de date națională unică include numai cetățenii adulți care sunt înregistrați pe baza cărții lor de identitate/pașaportului și este actualizată, după caz, de către municipalitățile din Grecia.

Aceasta este accesibilă cetățenilor (în mod gratuit) numai prin intermediul anuarelor telefonice publice.

Se creează și se completează un registru național al cetățenilor, care va permite identificarea persoanelor.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Agenția de primire competentă caută adresele prin scrisoare adresată altor agenții naționale.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Metoda actuală utilizată pentru notificarea sau comunicarea actelor este livrarea actului în cauză în mâinile destinatarului [articolul 127 alineatul (1) din CPC], indiferent de locul în care se află acesta (articolul 124 din CPC). Cu toate acestea, în cazul în care destinatarul are un loc de reședință, un magazin, birou sau atelier în locul în care trebuie să se efectueze notificarea sau comunicarea actului, singur sau împreună cu o altă persoană, ori în cazul în care lucrează ca salariat, lucrător sau angajat în aceste locuri, actul nu poate fi notificat sau comunicat într-un alt loc fără consimțământul acestuia [articolul 124 alineatul (2) din CPC]. În ceea ce privește alte metode alternative care pot fi utilizate, este posibil ca, prin intermediul unor decrete emise la propunerea ministrului justiției, să se realizeze notificarea sau comunicarea actelor și prin poștă, telegraf sau telefon, precum și să se precizeze modul în care notificarea sau comunicarea urmează să fie efectuată sau certificată [articolul 122 alineatul (4) din CPC].

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da,

pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Actele judiciare pot fi notificate sau comunicate, de asemenea, prin mijloace electronice, cu condiția ca acestea să fie semnate electronic.

Un act judiciar care este notificat sau comunicat prin mijloace electronice este considerat notificat sau comunicat dacă expeditorul a primit dovada electronică de primire din partea destinatarului, care trebuie să conțină o semnătură electronică avansată și care va constitui un raport de notificare sau comunicare [articolul 122 alineatul (5) din CPC].

Articolul 122A din CPC

1. Un act poate fi în egală măsură notificat sau comunicat prin mijloace electronice de către un executor judecătoresc certificat, desemnat pe lângă instanța din regiunea în care persoana fizică sau juridică căreia îi este adresat actul își are locul de reședință sau de ședere ori sediul social în momentul notificării sau comunicării.
2. Actele de procedură pot fi notificate sau comunicate, în conformitate cu alineatul (1), și prin mijloace electronice, cu condiția să poarte o semnătură electronică calificată în conformitate cu articolul 2 alineatul (20) din Legea nr. 4727/2020 (Monitorul Oficial, seria I, nr. 184). Se consideră că notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice a avut loc numai în cazul în care executorul judecătoresc a primit dovada electronică de primire a actului purtând semnătura electronică calificată a destinatarului, în conformitate cu articolul 2 alineatul (20) din Legea nr. 4727/2020. Dovada de primire electronică trebuie inclusă în raportul de notificare sau comunicare întocmit de executorul judecătoresc în conformitate cu articolul 139 din CPC; în caz contrar notificarea sau comunicarea fiind nulă și neavenită. Se consideră că notificarea sau comunicarea nu a avut loc în cazul în care dovada electronică de primire nu este primită de executorul judecătoresc în termen de 24 de ore de la expediere. În cazul în care notificarea sau comunicarea electronică nu are loc, notificarea sau comunicarea se efectuează prin mijloace fizice, astfel cum se prevede la articolul 122 și următoarele.
3. Sub rezerva alineatului (4), o persoană fizică sau, în cazul unei persoane juridice, reprezentantul său legal, care dorește să trimită sau să primească documente prin mijloace electronice, trebuie să declare o singură adresă de e-mail la Centrul Național de Notificare (CNN) menționat la articolul 17 din Legea nr. 4704/2020 (Monitorul Oficial, seria I, nr. 133). În cazul în care destinatarul locuiește sau, în cazul unei persoane juridice, își are sediul social în străinătate, declarația trebuie depusă la CNN.
4. Notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice, astfel cum este definită la alineatele (1)-(3), adresată statului, unei instituții de credit, unei instituții de plată, unei instituții emitente de monedă electronică sau unei societăți de asigurări se efectuează la agenția descentralizată relevantă sau la sucursala centrală a regiunii în care își are sediul executorul judecătoresc în momentul notificării sau comunicării. În cazul în care nu există o agenție descentralizată competentă sau o sucursală centrală a regiunii, notificarea sau comunicarea se efectuează la sediul central al entităților menționate în prima teză. În acest scop, reprezentanții legali ai persoanelor juridice sunt obligați să furnizeze CNN adresa lor de e-mail, împreună cu numele reprezentantului, al agentului sau al angajatului autorizat să primească actul notificat sau comunicat pe cale electronică.
6. O adresă de e-mail înregistrată este înlocuită sau eliminată în conformitate cu articolul 17 din Legea nr. 4704/2020.
7. Notificarea sau comunicarea către un avocat autorizat, în conformitate cu articolul 143 alineatul (1) și alineatul (3), se poate efectua, de asemenea, la adresa de e-mail cuprinsă într-un act de procedură, în conformitate cu articolul 119 alineatul (1) din CPC.
8. În cazul notificărilor sau comunicărilor electronice, termenele procedurale se prelungesc cu o zi.
9. Condițiile pentru crearea și realizarea cererii electronice de notificare sau comunicare a actelor prin mijloace electronice sunt stabilite prin decizie comună a ministrului justiției și a ministrului guvernantei digitale.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Grecia își rezervă dreptul de a răspunde la întrebare în termenele prevăzute în Regulamentul (UE) 2020/1784.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Opțiunea de mai sus pentru notificarea sau comunicarea actelor judiciare prin mijloace electronice depinde de emiterea unui decret prezidențial la propunerea ministrului justiției, care va stabili cerințele mai specifice care trebuie îndeplinite.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În cazul în care destinatarul nu este la locul său de reședință, actul va fi livrat uneia dintre celelalte persoane care locuiesc cu acesta, cu condiția ca aceasta să fie conștientă de acțiunile sale și să nu fie parte adversă în cauza respectivă [articolul 128 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care niciuna dintre persoanele menționate la alineatul (1) nu se află la locul de reședință:

actul trebuie să fie afișat pe ușa locului de reședință, în prezența unui martor;

cel mai târziu în ziua lucrătoare următoare datei afișării, o copie a actului, eliberată în mod gratuit, trebuie să fie livrată în mâinile șefului secției de poliție din regiunea în care se află locul de reședință sau, în absența acestuia, ofițerului sau ofițerului adjunct responsabil sau agentului de pază al secției de poliție. În toate aceste cazuri, livrarea trebuie să fie dovedită de o confirmare de primire întocmită gratuit în cadrul raportului de notificare sau comunicare;

cel mai târziu în următoarea zi lucrătoare, executorul judecătoresc trebuie să trimită prin poștă destinatarului o înștiințare scrisă indicând tipul de act notificat sau comunicat, adresa de reședință la care actul a fost afișat pe ușă, data afișării, autoritatea căreia i-a fost livrată o copie și data livrării. Certificarea că înștiințarea a fost trimisă prin poștă trebuie să fie întocmită și semnată în mod gratuit în cadrul raportului de notificare sau comunicare de către executorul judecătoresc. Certificarea trebuie să indice oficiul poștal de unde a fost trimisă înștiințarea, precum și angajatul care a primit-o, iar angajatul respectiv trebuie să confirme certificarea [articolul 128 alineatul (4) din CPC].

În cazul în care persoana care face obiectul notificării sau comunicării nu se află la magazin, birou sau atelier, actul poate fi livrat în mâinile administratorului magazinului, biroului sau atelierului sau unuia dintre parteneri, asociați, salariați sau angajați, cu condiția ca aceștia să fie conștienți de acțiunile lor și să nu fie părți adverse în cauza respectivă în raport cu persoana care face obiectul notificării sau comunicării [articolul 129 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care niciuna dintre persoanele menționate la alineatul (1) nu este prezentă la magazin, birou sau atelier, se aplică dispozițiile articolului 128 alineatul (4) din CPC [articolul 129 alineatul (2) din CPC].

În cazul în care destinatarul sau persoanele menționate la articolele 128 și 129 refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului sau să semneze raportul de notificare sau comunicare sau în cazul în care nu pot să-l semneze, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea afișează actul pe ușa locului de reședință ori a biroului, magazinului sau atelierului, în prezența unui martor [articolul 130 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care destinatarul nu are un loc de reședință, birou, magazin sau atelier și fie refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului fie nu poate ori refuză să semneze raportul de notificare sau comunicare, iar refuzul sau incapacitatea acestuia este confirmată de un martor adus în acest scop de către funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea, raportul se livrează în mâinile persoanelor menționate la articolul 128 alineatul (4) litera (b) [articolul 130 alineatul (2) din CPC].

În cazul în care persoana care face obiectul notificării sau comunicării este spitalizată sau se află în închisoare și nu este posibil să se comunice cu aceasta, acest lucru trebuie confirmat de administratorul spitalului sau de directorul penitenciarului și consemnat în raportul de notificare sau comunicare, iar actul poate fi notificat sau comunicat administratorului spitalului sau directorului penitenciarului, care trebuie să livreze actul în mâinile persoanei care face obiectul notificării sau comunicării (articolul 131 din CCP).

În cazul în care destinatarul lucrează la bordul unei nave comerciale care se află într-un port elen și este absent sau refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului sau refuză ori nu poate să semneze raportul, actul va fi notificat sau comunicat comandantului navei sau secundului și, în cazul în care aceștia, de asemenea, sunt absenți sau refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului, actul va fi notificat șefului autorității portuare, care are obligația de a înștiința destinatarul [articolul 132 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care persoana căreia trebuie să i notifice sau comunice actul lucrează la bordul unei nave comerciale care nu se află într-un port elen, actul va fi notificat sau comunicat la locul său de reședință, în conformitate cu articolul 128 și, în cazul în care aceasta nu are un loc de reședință, actul va fi notificat sau comunicat în conformitate cu dispozițiile privind notificarea sau comunicarea actelor către persoanele cu adresă necunoscută. În orice caz, actul va fi notificat sau comunicat la biroul armatorului în Grecia sau, în caz contrar, la biroul agentului navei într-un port elen, dacă este cazul [articolul 132 alineatul (2) din CPC].

Pentru persoanele din oricare dintre următoarele categorii care sunt în activitate, în cazul în care este imposibilă notificarea sau comunicarea unui act către acestea sau rudele sau angajații acestora care locuiesc la aceeași adresă, documentul va fi notificat sau comunicat în conformitate cu articolul 128 alineatele (3) și (4) și, în ceea ce privește:

persoanele care fac parte în general din armata elenă, actul va fi notificat sau comunicat comandantului unității sau secției ori serviciului de care aparține destinatarul. În cazul în care unitatea sau secția ori serviciul este necunoscut, actul va fi notificat sau comunicat șefului forțelor armate relevante; ofițerii, ofițerii adjuncți și marinarii din cadrul marinei elene, actul va fi notificat sau comunicat șefului Statului-Major al Marinei; ofițerii, subofițerii și personalul din cadrul forțelor aeriene elene, actul va fi notificat sau comunicat șefului Statului-Major al Forțelor Aeriene; ofițerii și subofițerii Poliției Elene și ai Pazei de Coastă, precum și personalul din poliție și din paza de coastă, documentul va fi notificat sau comunicat șefului serviciului lor;

personalul aferent farurilor, stațiilor de balize și semnale, actul va fi comunicat șefului autorității portuare din regiunea în care aceștia își îndeplinesc atribuțiile [articolul 133 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care persoana căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul locuiește sau își are sediul social în străinătate, actul va fi notificat sau comunicat procurorului instanței pe rolul căreia se află cauza sau al instanței care urmează să fie sesizată cu judecarea cauzei ori instanței care a pronunțat hotărârea ce trebuie să fie notificată sau comunicată și, pentru cauzele aduse în fața instanței pentru cererile cu valoare redusă, procurorului instanței de prim grad de jurisdicție din regiunea respectivă. Toate actele referitoare la executare vor fi notificate sau comunicate procurorului instanței de prim grad de jurisdicție în regiunea în care are loc executarea și toate actele extrajudiciare vor fi notificate sau comunicate procurorului de la ultimul loc de reședință sau ultima adresă cunoscută în străinătate și, în lipsa unui loc de reședință sau a unei adrese cunoscute în străinătate, actul va fi notificat sau comunicat procurorului instanței de prim grad de jurisdicție din capitală [articolul 132 alineatul (1) din CPC]. La primirea actului, procurorul trebuie, fără întârziere nejustificată, să-l trimită ministrului afacerilor externe, acesta având obligația de a-l transmite destinatarului [articolul 134 alineatul (3) din CPC].

În cazul în care nu se cunoaște locul unde se află persoana căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul sau adresa exactă a acesteia, se aplică dispozițiile articolului 134 alineatul (1). În același timp, un rezumat al actului de procedură notificat trebuie publicat în două cotidiane, dintre care unul trebuie publicat la Atena, iar celălalt fie la sediul instanței, fie la Atena, conform instrucțiunilor procurorului căruia îi este notificat sau comunicat actul. Rezumatul este întocmit și semnat de către executorul judecătoresc și trebuie să indice numele complet al părților în cauză, tipul de act procedural notificat sau comunicat, cererea relevantă și, în cazul hotărârilor judecătorești, dispoziitivul acestora, instanța pe rolul căreia se află cauza sau care urmează să fie sesizată cu judecarea cauzei sau funcționarul care trebuie să pună în executare hotărârea și, în cazul în care destinatarul este citat să se înfățișeze în fața instanței sau să efectueze un anumit act, trebuie să fie indicate locul și ora înfățișării și tipul de act vizat [articolul 135 alineatul (1) din CPC]. Dispozițiile de mai sus se aplică, de asemenea, în cazul în care Ministerul Afacerilor Externe confirmă că este imposibilă trimiterea unui act către o persoană care locuiește sau își are sediul social în străinătate [articolul 135 alineatul (3) din CPC].

În cazul în care birourile sau magazinele menționate la articolul 128 alineatul (4) litera (b) și la articolele 131, 132 și 133 sunt închise sau autoritățile ori persoanele menționate la articolele respective refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului sau să semneze raportul de notificare sau comunicare, executorul judecătoresc întocmește un raport relevant și livrează actul procurorului instanței de prim grad de jurisdicție în regiunea în care se află locul de notificare sau comunicare, iar procurorul trebuie ulterior să trimită actul persoanei care a refuzat să accepte notificarea sau comunicarea sau să semneze raportul.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

În cazul în care modalitatea de notificare sau comunicare menționată la punctul 7.1 a fost utilizată pentru o persoană care este spitalizată sau se află în închisoare ori pentru o persoană activă în forțele armate sau navale ori o persoană care are reședința în străinătate, actul în cauză va fi considerat notificat sau comunicat imediat ce acesta este livrat autorităților sau persoanelor menționate la punctul de mai sus, indiferent de momentul în care a fost trimis și primit [articolul 136 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care modalitatea de notificare sau comunicare menționată la punctul 7.1 a fost utilizată pentru o persoană care nu a fost găsită la locul său de reședință, cu condiția să nu fi fost găsită, de asemenea, nicio altă rudă adultă cu reședința la adresa respectivă, actul în cauză va fi considerat notificat sau comunicat imediat ce acesta este afișat pe ușa locului de reședință al destinatarului, cu condiția ca toate cerințele stabilite la punctul 7.1 cu privire la modalitatea de notificare sau comunicare să fie respectate (și anume notificarea sau comunicarea actului în mâinile șefului secției de poliție și expedierea prin poștă a unei înștiințări scrise relevante).

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Grecia nu a introdus niciodată depunerea actelor la un oficiu poștal ca metodă alternativă (indirectă) de notificare sau comunicare. Astfel cum se menționează la punctul 7.1, în cazul în care a fost utilizată modalitatea de notificare sau comunicare prevăzută pentru o persoană care nu a fost găsită la locul său de reședință, cu condiția să nu fi fost găsită, de asemenea, nicio rudă adultă cu reședința la adresa respectivă, după afișarea actului în cauză pe ușa locului de reședință al destinatarului și livrarea unei copii a acestuia în mâinile șefului secției de poliție, o înștiințare scrisă este trimisă prin poștă destinatarului, indicând tipul de act notificat sau comunicat, adresa reședinței unde actul a fost afișat pe ușă, data afișării, autoritatea căreia i-a fost livrat actul și data livrării.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

Astfel cum se menționează la punctul 7.1, în cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului în cauză ori să semneze raportul de notificare sau comunicare, funcționarul care efectuează notificarea afișează actul pe ușa locului de reședință ori a biroului, magazinului sau atelierului, în prezența unui martor. După afișarea actului pe ușă, acesta va fi considerat notificat sau comunicat.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În acest caz, serviciul poștal va livra actul numai destinatarului în persoană.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

În acest caz, serviciul poștal va notifica în scris destinatarului absent faptul că actul va rămâne la oficiul poștal pentru o anumită perioadă de timp în cursul căreia acesta îl poate colecta.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

A se vedea punctul 8.2.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Executorul judecătoresc întocmește un raport, care trebuie să conțină (a) dispoziția de notificare sau comunicare, (b) o indicare clară a actului notificat sau comunicat și identificarea persoanelor în cauză, (c) data și ora notificării sau comunicării, (d) persoana căreia i-a fost notificat sau comunicat actul și modalitatea de notificare sau comunicare în cazul absenței sau refuzului destinatarului sau al persoanelor menționate la articolele 128-135 și la articolul 138 [articolul 139 alineatul (1) din CPC].

Raportul trebuie să fie semnat de executorul judecătoresc și de persoana care primește documentul sau, în cazul în care persoana respectivă refuză să semneze sau nu poate semna, de martorul angajat în acest scop [articolul 139 alineatul (2) din CPC].

Executorul judecătoresc trebuie să menționeze ora și data notificării sau comunicării pe document și să îl semneze. Această mențiune constituie o dovadă în scopul notificării sau comunicării. În cazul în care există neconcordanțe între raportul de notificare sau comunicare și mențiunea respectivă, raportul prevalează [articolul 139 alineatul (3) din CPC].

Raportul menționat la articolul 139 este redactat în două exemplare. O copie este înmănată persoanei care a dispus notificarea sau comunicarea, iar cealaltă, pentru care nu se percepe nicio taxă de timbru, este păstrată de funcționarul în funcție. O scurtă notă cu privire la notificare sau comunicare se înscrie într-un registru special menținut de către funcționarul care a efectuat notificarea sau comunicarea [articolul 140 alineatul (1) din CPC].

Executorul judecătoresc trebuie, la cerere, să furnizeze copii ale actelor originale păstrate în evidența sa persoanei care a dispus notificarea sau comunicarea și destinatarului, precum și oricărei alte persoane care prezintă un interes legitim, cu condiția să se fi acordat o aprobare în acest sens, printr-o notă emisă la cerere, de către președintele instanței de prim grad de jurisdicție din regiunea în care a avut loc notificarea sau comunicarea [articolul 140 alineatul (2) din CPC].

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

În cazul în care o parte într-o cauză nu a fost în măsură să respecte un termen din motive de forță majoră sau din cauza unor fraude săvârșite de persoana care a formulat opoziția (de exemplu, notificare sau comunicare nevalidă de către executorul judecătoresc sau neîndeplinirea intenționată de către persoana care a primit documentul a obligației de a notifica partea într-o cauză), aceasta are dreptul să solicite restabilirea statu-quo-ului inițial [articolul 152 alineatul (1) din CPC] în termen de 30 de zile de la data la care a fost invocat obstacolul care a constituit forța majoră sau de la data la care aceasta a fost informată cu privire la fraudă săvârșită de persoana care a formulat opoziția (articolul 153 din CPC).

În cazul în care o persoană împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre în lipsă nu a fost citată deloc sau nu a fost citată în mod legal sau în termenul stabilit, aceasta are dreptul de a solicita anularea hotărârii pronunțate în lipsă în termen de 15 zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii, în cazul în care aceasta își are reședința în Grecia, sau în termen de 60 de zile de la ultima publicare a rezumatului raportului de notificare sau comunicare a hotărârii în temeiul articolului 135 alineatul (1), în cazul în care adresa acesteia nu este cunoscută sau aceasta locuiește în străinătate [articolul 501 și articolul 503 alineatele (1) și (2) din CPC].

În cazul în care o parte într-o cauză a citat persoana care a formulat opoziția declarând că aceasta din urmă are adresa necunoscută, în pofida faptului că avea cunoștință de adresa sa și în cazul în care partea care a formulat opoziția a pierdut procesul, în totalitate sau în parte, partea care a formulat opoziția are dreptul să depună o cerere de revizuire a hotărârii pronunțate în termen de 60 de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii atacate, în cazul în care își are reședința în Grecia, sau în termen de 120 de zile de la data notificării sau comunicării hotărârii atacate, în cazul în care are adresa necunoscută sau locuiește în străinătate, sau, în cazul în care hotărârea nu a fost notificată sau comunicată deloc, în termen de trei ani de la publicarea hotărârii atacate, cu condiția ca aceasta să fie definitivă și irevocabilă, în caz contrar, de la data la care hotărârea a rămas definitivă [articolul 538, articolul 544 alineatul (9) și articolul 545 alineatele (1), (2), (3), (5) din CPC].

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

A se vedea punctul 10 alineatul (2) în cazul unei hotărâri pronunțate în lipsă. În cazul în care destinatarul se înfățișează (în susținerea motivului de refuz), nu se poate solicita anularea unei hotărâri pronunțate în lipsă. Cu toate acestea, se poate introduce o cale de atac.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Cheltuielile aferente notificării sau comunicării se plătesc în avans de către persoana care dispune notificarea sau comunicarea [articolul 173 alineatele (1) și (3) din CPC].

Partea căzută în pretenții va fi, de asemenea, obligată să plătească aceste cheltuieli [articolul 176 și articolul 189 alineatul (1) din CPC]. Suma plătită depinde de modalitatea și de tipul de notificare sau comunicare utilizat. Cheltuielile minime aferente notificării sau comunicării se ridică la 35,00 EUR în cazul în care actul în cauză este notificat sau comunicat unei persoane care își are locul de reședință sau de ședere în zona în care executorul judecătoresc își are biroul.

Ultima actualizare: 07/07/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [es](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Spania

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Prin notificarea sau comunicarea actelor se înțelege transmiterea unor documente.

Scopul normelor specifice în materie este de a stabili condițiile necesare pentru ca transmiterea unui act judiciar sau extrajudiciar să aibă valoare probatorie, astfel încât să se poată stabili cu certitudine momentul, locul, metoda și destinatarul unei astfel de transmiteri, atât în contextul unei proceduri în instanță (acte judiciare), cât și în contextul unei proceduri derulate în afara instanței (acte extrajudiciare).

Trebuie precizat faptul că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale a Spaniei, notificarea sau comunicarea actelor constituie o garanție prealabilă și necesară, fără de care celelalte garanții constituționale nu pot produce efecte (hotărârea Curții Constituționale, STC 1/1993 din 13 ianuarie 1993).

La rândul lor, instanțele trebuie să se asigure că actele sunt efectiv notificate sau comunicate; pronunțarea unei hotărâri judecătorești fără audierea uneia dintre părți ar constitui o încălcare a principiului contradictorialității și poate conduce la o denegare de dreptate cu privire la partea respectivă, cu condiția să se fi dovedit că hotărârea a fost într-adevăr pronunțată fără audierea uneia dintre părți (hotărârea Curții Constituționale, STC 54/2010 din 4 octombrie 2010).

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

În conformitate cu [articolul 149 din Codul de procedură civilă \(Ley de Enjuiciamiento Civil\)](#), deciziile de procedură adoptate în cadrul unei proceduri judiciare trebuie să fie notificate sau comunicate în mod oficial de către serviciile judiciare (*oficinas judiciales*), și anume de către instanțe și de către serviciile comune de notificare sau comunicare a actelor (*Servicios Comunes Procesales de Actos de Comunicación*).

Actele judiciare sunt următoarele:

notificări, în cazul în care acestea urmăresc să înștiințeze destinatarul cu privire la o decizie sau o procedură;

ordine judecătorești, prin care se solicită destinatarului să se înfățișeze în instanță și să efectueze o acțiune într-un anumit termen;

citații indicând locul, data și ora la care destinatarul trebuie să se înfățișeze în instanță și să efectueze o anumită acțiune;

ordonanțe președințiale, prin care se dispune sau se interzice destinatarului, în conformitate cu legea, să efectueze o anumită acțiune;

mandate, prin care se solicită eliberarea de certificate ori de probe sau efectuarea unui alt act care intră în sfera de competență a grefierilor, a notarilor sau a funcționarilor din cadrul sistemului judiciar;

memorii, în scopul comunicării cu autoritățile extrajudiciare și cu funcționarii din cadrul acestora.

Orice document acceptat de instanță pe parcursul procedurii, fie că acesta a fost prezentat de către părți, de către terți la solicitarea instanței sau de către experți numiți de instanță, trebuie să fie notificat sau comunicat în mod oficial.

Actele extrajudiciare (de exemplu, actele notariale), astfel cum sunt definite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-223/14 (Tecom Mican), se notifică sau se comunică, de asemenea, în mod oficial, chiar și în lipsa unei proceduri judiciare, astfel cum a statuat Curtea în cauza C-14/08 (Roda Golf).

În esență, actele prin care instanțele comunică cu părțile sau cu terții pot fi clasificate după cum urmează:

acte de comunicare cu părțile la procedură: notificări, somații, citații și ordonanțe președințiale;

acte de comunicare cu persoane fizice sau juridice care nu sunt părți la procedură: citații și ordonanțe președințiale;

acte de comunicare cu notarii, grefierii sau funcționarii care își desfășoară activitatea în cadrul Serviciului instanțelor judecătorești: ordonanțe;

acte de comunicare cu autorități extrajudiciare și cu alți funcționari: memorii.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

În conformitate cu [articolul 152 din Codul de procedură civilă](#), actele sunt notificate sau comunicate sub coordonarea [grefierului \(Letrado de la Administración de Justicia\)](#), denumit „Secretario Judicial” până în anul 2015) de pe lângă fiecare instanță, care răspunde de organizarea corespunzătoare a procesului de notificare sau comunicare a actelor de procedură.

Actele sunt notificate sau comunicate de către funcționari ai corpului judiciar auxiliar sau de către asistentul juridic (*procurador*) al părții care solicită acest lucru, pe cheltuiala sa.

Se consideră că actele au fost notificate sau comunicate în conformitate cu dispozițiile legale dacă există probe suficiente că actele i-au fost înmânate persoanei căreia îi sunt adresate sau că au fost depuse la adresa persoanei în cauză. Asistentul juridic (*procurador*) certifică, pe propria răspundere, identitatea și calitatea destinatarului actului care trebuie notificat sau comunicat. În acest scop, menționează aceste date pe copia actului, pe care o semnează și o datează cu data la care a efectuat notificarea sau comunicarea.

4 Informații legate de adresa destinatarului

În conformitate cu dispozițiile regulamentului, este de competența statelor membre să decidă dacă, din proprie inițiativă, solicită informații cu privire la adrese. În cazul Spaniei, s-a declarat că responsabilitatea pentru aflarea de informații cu privire la adrese revine autorității competente în materie de notificare sau comunicare a actelor, și anume [grefierului instanței](#). În declarația referitoare la articolul 7 alineatul (2) litera (c) din regulament s-a afirmat faptul că autoritățile spaniole competente în materie de notificare sau comunicare a actelor vor lua măsurile necesare, din proprie inițiativă, pentru a obține informații cu privire la adrese din registrele de domiciliu sau din alte baze de date în cazurile în care adresa menționată în cererea de notificare sau comunicare nu este corectă.

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Da, în conformitate cu declarația spaniolă în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) 2020/1784, autoritatea competentă în materie de notificare sau comunicare ([☞ grefierul instanței](#)) va fi responsabilă pentru aflarea de informații, din proprie inițiativă, cu privire la adrese. În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a), agențiile de transmitere pot adresa solicitări autorității competente desemnate de Spania pentru determinarea adresei persoanei căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

În Spania nu există un registru de acest tip. Cu toate acestea, instanțele din Spania dispun de o serie de baze de date cu acces limitat ([☞ rețeaua Punto Neutro Judicial](#)), pe care le pot utiliza, motivat, pentru a afla informații cu privire la adrese și bunuri. Astfel, în cazul în care autoritatea judiciară nu cunoaște adresa persoanei fizice sau juridice căreia îi este adresat actul care trebuie să fie notificat sau comunicat, aceasta adresează o solicitare de efectuare a unei interogări a bazelor de date aflate la dispoziția instanțelor.

Pentru a efectua interogarea, autoritatea în cauză va avea nevoie de [☞ cartea de identitate națională](#) spaniolă ori de datele de identificare fiscală ale persoanei care face obiectul solicitării, sau de numărul de identificare al acesteia în calitate de cetățean străin cu reședința în Spania. Dacă persoana în cauză nu posedă un act de identitate spaniol, autoritatea va trebui să furnizeze, pe lângă numele și prenumele persoanei respective, informații suplimentare precum numărul pașaportului, data nașterii sau cetățenia acestuia, întrucât, în lipsa acestor detalii, este posibil ca interogarea să nu ducă la niciun rezultat. Nu se plătește nicio taxă pentru efectuarea căutării.

În plus, părțile pot utiliza alte registre publice pentru a obține informații privind adresa. Accesul la registrele respective este condiționat de plata unei taxe, care variază în funcție de natura informațiilor căutate.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

[☞ Grefierul instanței](#) va fi responsabil de a lua măsuri din proprie inițiativă (*ex officio*) pentru a obține informații cu privire la adrese din registrele de domiciliu ([☞ rețeaua judiciară Punto Neutro](#)) sau din alte baze de date în cazurile în care adresa indicată în cererea de notificare sau comunicare nu este corectă.

În cazul în care formularul este însoțit de o solicitare de notificare sau comunicare a unor acte în temeiul [☞ Regulamentului \(UE\) 2020/1784](#) și se constată, în urma interogării cu privire la adresă, că autoritatea spaniolă nu deține competența teritorială pentru a notifica sau comunica actele în cauză, în temeiul articolului 10 alineatul (4) din regulamentul, aceasta trebuie să transmită cererea către agenția de primire competentă și să informeze agenția de transmitere în mod corespunzător, prin intermediul formularului-tip.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Da, dacă sunt disponibile mijloace alternative. În conformitate cu [☞ articolul 152 din Codul de procedură civilă](#), actele pot fi notificate sau comunicate sub coordonarea [☞ grefierului](#) într-una dintre următoarele forme:

prin intermediul unui [☞ avocat](#), în cazul actelor adresate persoanelor reprezentate de acesta în cadrul procedurii;

prin poștă, telegramă, e-mail sau prin orice alte mijloace electronice care asigură o dovadă fiabilă privind primirea, data și ora primirii, precum și conținutul actelor notificate sau comunicate;

prin transmiterea în persoană către destinatar a unei copii a hotărârii care trebuie să-i fie notificată sau comunicată, a ordonanței președinției emise de instanță sau de către [☞ grefier](#), a citației sau a ordinului judecătoresc;

în toate cazurile, de către personalul Serviciului instanțelor judecătorești (*Administración de Justicia*), prin mijloace de comunicare la distanță, în cauze care implică Ministerul Public (*Ministerio Fiscal*), Serviciul Juridic de Stat (*Abogacia del Estado*), consilierii juridici de pe lângă Parlament și Adunările Legislative (*Letrados de las Cortes Generales y de las Asambleas Legislativas*), serviciile juridice ale Departamentului de Securitate Socială (*Servicio Jurídico de la Administración de la Seguridad Social*), celelalte departamente guvernamentale ale comunităților autonome sau autoritățile locale, în cazul în care destinatarul nu a numit un reprezentant legal.

Se consideră că actele au fost notificate sau comunicate în conformitate cu dispozițiile legale atunci când dovada privind notificarea sau comunicarea conține elemente de probă adecvate ale faptului că actele în cauză au fost transmise persoanei în cauză la adresa sa de domiciliu, la adresa de e-mail autorizată pentru a fi utilizată în acest sens, prin intermediul unui portal de notificări electronice sau prin orice mijloc de comunicații electronice sau de comunicare la distanță ales de către destinatar.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

În prezent în Spania are loc un proces de digitalizare a dosarelor judiciare, în conformitate cu [☞ Legea 18/2011 din 5 iulie 2011, care reglementează utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor în cadrul Serviciului instanțelor judecătorești](#). Reforma Codului de procedură civilă prin [☞ Legea 42/2015 din 5 octombrie 2015](#) prevede obligația ca toți practicienii în domeniul dreptului să utilizeze sisteme electronice securizate pentru notificarea sau comunicarea actelor de procedură începând cu 1 ianuarie 2016. Aceste sisteme au fost dezvoltate pe [☞ platforma LexNET](#), a cărei utilizare a fost reglementată, pentru sfera teritorială a Ministerului Justiției, prin [☞ Decretul regal nr. 1065/2015 din 27 noiembrie 2015](#). La rândul lor, diferite comunități autonome cu competențe în domeniul justiției au dezvoltat sisteme de servicii electronice echivalente.

Pentru a pune în practică acest lucru, părțile interesate și membrii publicului larg pot opta pentru anumite proceduri de notificare în cadrul procedurilor judiciare electronice (*Sedes Judiciales Electrónicas*) din diferite teritorii. ([☞ Procedura judiciară electronică](#) a Ministerului Justiției este cea care acoperă cel mai mare teritoriu.)

În conformitate cu [☞ articolul 273 din Codul de procedură civilă](#), toți profesioniștii din domeniul dreptului sunt obligați să utilizeze sistemele electronice sau la distanță existente în cadrul Serviciului instanțelor judecătorești pentru transmiterea de acte de sesizare sau nu a instanței și de alt tip, astfel încât să fie garantată autenticitatea transmisei și să existe o dovadă fiabilă și completă a transmisei, a primirii și a datei de transmitere/primire a actelor; în orice caz, cel puțin următoarele persoane trebuie să comunice cu Serviciul instanțelor judecătorești prin mijloace electronice:

persoanele juridice;

persoanele constituite în entități fără personalitate juridică;

persoanele care exercită o activitate profesională în cazul căreia este obligatorie înscrierea într-o organizație profesională pentru a putea efectua formalități și acțiuni cu Serviciul instanțelor judecătorești în exercitarea respectivei activități profesionale;

notarii și grefierii;

reprezentanții unei părți interesate care trebuie să comunice prin mijloace electronice cu Serviciul instanțelor judecătorești;

funcționarii din administrațiile publice pentru formalitățile și operațiunile pe care le efectuează în exercițiul funcțiilor lor.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Notificarea sau comunicarea actelor pe cale electronică poate fi efectuată direct către persoanele a căror adresă electronică este cunoscută, cu condiția ca actele să fie transmise și primite prin intermediul unor servicii de distribuție electronică înregistrată calificată și ca destinatarul să își fi dat în prealabil acordul explicit pentru utilizarea de mijloace electronice de notificare sau comunicare a actelor în cursul procedurii judiciare. O altă condiție este ca destinatarul să își fi dat în prealabil acordul explicit instanței sau autorității pentru utilizarea adresei de e-mail trimise la o adresă de poștă electronică specificată în scopul notificării sau comunicării actelor în cursul procedurii respective și ca destinatarul să confirme primirea actului, inclusiv data primirii, printr-o confirmare de primire.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu sunt menționate. Cu toate acestea, în cazul în care pârâții sunt persoane juridice, Curtea Constituțională spaniolă a declarat inadecvată utilizarea adresei de e-mail autorizate ca mijloc de notificare sau comunicare a citației inițiale, întrucât aceasta trebuie notificată sau comunicată la adresa de domiciliu a destinatarului prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în conformitate cu [articolul 155 alineatul \(1\) din Codul de procedură civilă](#) (astfel cum se precizează în [hotărârea Curții Constituționale STC 129/2019](#) din 11 noiembrie 2019, reiterând criteriul deja prevăzut în alte hotărâri: Hotărârile Curții Constituționale TC [6/2019](#) și [47/2019](#)).

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În cazul în care un exemplar al hotărârii sau al citației trebuie să fie trimis prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prin telegramă sau prin orice alt mijloc similar care permite înregistrarea la dosar a unei dovezi fiabile privind notificarea sau comunicarea actului, data primirii acestuia și conținutul său, grefierul trebuie să introducă la dosarul cauzei o declarație conținând informații privind trimiterea și conținutul actului și să atașeze la dosar, dacă este cazul, confirmarea de primire, modul în care a fost consemnată primirea sau documentele justificative prezentate de către avocat pentru a demonstra că a efectuat notificarea sau comunicarea.

Notificarea sau comunicarea unui act prin anunț (public) poate fi autorizată în Spania doar de către autoritatea judiciară competentă să se pronunțe asupra acțiunii principale, bazându-se pe prezumția că încercările de a efectua notificarea sau comunicarea la adresele identificate în urma cercetărilor privind locul unde se află persoana căreia trebuie să i se notifice sau comunice actele au eșuat ([articolul 164 din Codul de procedură civilă](#)). Prin urmare, grefierul, în calitate de agenție de primire a cererii de notificare sau comunicare în temeiul [Regulamentului \(UE\) 2020/1784](#), nu poate autoriza notificarea sau comunicarea actelor prin anunț (public), întrucât rolul său nu este de a instrumenta acțiunea principală, ci doar de a furniza asistență judiciară.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Se consideră că actele au fost notificate sau comunicate atunci când au fost îndeplinite cerințele prevăzute de lege pentru fiecare tip de notificare sau comunicare.

În orice caz, metodele utilizate vor permite înregistrarea la dosarul cauzei a unei dovezi fiabile privind primirea actului notificat sau comunicat, data și ora primirii acestuia, precum și conținutul actului.

În cazul în care un exemplar al hotărârii sau al citației trebuie să fie trimis prin scrisoare recomandată sau prin telegramă cu confirmare de primire sau prin orice alt mijloc similar care permite depunerea la dosarul cauzei a unei dovezi fiabile privind primirea actului care face obiectul notificării sau comunicării, data primirii acestuia și conținutul său, grefierul trebuie să înregistreze la dosarul cauzei o declarație conținând informații detaliate privind expedierea și conținutul actului și să atașeze la dosar, dacă este cazul, confirmarea de primire, modul în care a fost consemnată primirea sau documentele justificative prezentate de către reprezentantul legal pentru a demonstra că a efectuat notificarea sau comunicarea ([articolul 160 alineatul \(1\) din Codul de procedură civilă](#)).

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În cazul în care notificarea sau actul nu poate fi livrat prin intermediul poștei, serviciile poștale lasă o înștiințare prin care informează destinatarul că i s-a trimis o scrisoare sau un act și că o/îl poate ridica de la un anumit oficiu poștal, într-un anumit termen.

Funcționarii din cadrul serviciului juridic pot încerca, de asemenea, să efectueze notificarea sau comunicarea, lăsând, în acest caz, în cutia poștală a destinatarului o înștiințare care precizează perioada în care actul poate fi obținut de la sediul instanței.

În cazul în care destinatarul își are domiciliul în raza teritorială a instanței, iar actele respective nu sunt esențiale pentru reprezentarea proprie sau de către un avocat în cadrul procedurii, destinatarului i se poate trimite, prin oricare dintre mijloacele menționate la primul alineat, o înștiințare privind existența unui ordin judecătoresc prin care se dispune înfățișarea acestuia la sediul instanței în vederea notificării sau comunicării unei hotărâri judecătorești sau a unei alte măsuri procedurale, în vederea emiterii unei ordonanțe președințiale sau a comunicării unor memorii ([articolul 160 alineatul \(3\) din Codul de procedură civilă](#)).

Înștiințarea explică, cu toate detaliile necesare, motivul pentru care destinatarul trebuie să se înfățișeze în instanță, indică procedura și cauza la care se referă ordinul judecătoresc și informează destinatarul că, în cazul în care nu se înfățișează în instanță în perioada indicată fără a avea un motiv întemeiat, se consideră că transmiterea sau comunicarea informațiilor a fost efectuată ([articolul 160 alineatul \(3\) din Codul de procedură civilă](#)).

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul refuză să primească notificarea sau comunicarea fără un motiv întemeiat, se consideră că actele i-au fost notificate sau comunicate și acestea vor produce aceleași efecte ca și când i-ar fi fost notificate sau comunicate, fiind de la sine înțeles că diferitele termene procedurale vor începe să curgă din ziua următoare datei la care s-a înregistrat refuzul ([articolul 161 alineatul \(2\) din Codul de procedură civilă](#)).

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

Regulamentul permite ca notificarea sau comunicarea actelor judiciare să fie efectuată direct prin intermediul serviciilor poștale, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau printr-un mijloc echivalent. Cu toate acestea, în cazul actelor trimise prin poștă cu confirmare de primire este necesar, de asemenea, să se anexeze formularul.

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Prin lege se prevede că articolele care fac obiectul unei trimeri poștale, în funcție de categoria căreia aparțin, trebuie să fie livrate fie destinatarului, fie unei persoane pe care acesta a autorizat-o în acest sens, sau, în caz contrar, trebuie să fie depuse în căsuțele poștale din cadrul oficiilor poștale sau în cutiile poștale de la domiciliul destinatarului. Se consideră că o persoană este autorizată de către destinatar să primească articole care fac obiectul unei trimeri poștale la adresa de domiciliu a destinatarului, cu condiția ca persoana respectivă să se poată identifica și să își asume responsabilitatea pentru articolele livrate, cu excepția cazului în care refuză în mod expres să facă acest lucru (articolul 24 din Legea nr. 43/2010 din 30 decembrie 2010 privind serviciul poștal universal, drepturile utilizatorilor și piața serviciilor poștale).

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

Legislația trebuie să instituie norme aplicabile în situațiile în care articolele poștale nu pot, indiferent de motiv, să fie livrate destinatarului sau returnate expeditorului. Astfel de norme vor include norme de reglementare a procedurii utilizate pentru a identifica adresa destinatarului, originea și destinația articolelor, ședința de judecată sau citația în instanță a expeditorilor articolelor, precum și depozitarea temporară, recuperarea și distrugerea articolelor în cauză.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Lucrătorul poștal va lăsa o înștiințare care informează destinatarul că există o scrisoare care trebuie ridicată de la oficiul poștal indicat și în termenul prevăzut. Neridicarea articolului în termenul prevăzut se consemnează, iar articolul respectiv se returnează expeditorului.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Se prezumă că operatorul de servicii poștale acționează cu bună credință și în mod fiabil în distribuirea, livrarea și primirea actelor procedurale de la organele administrative și judiciare sau în caz de refuz al notificării sau de imposibilitate de a efectua notificarea actelor procedurale respective, fie prin mijloace fizice, fie prin comunicarea la distanță.

Notificarea sau comunicarea în persoană efectuată de către personalul instanței este consemnată într-un document scris, în care funcționarul instanței indică rezultatul acțiunii de notificare sau comunicare. În cazul în care notificarea sau comunicarea poate fi efectuată către destinatarul însuși, dovada notificării sau comunicării include semnătura destinatarului sau consemnarea refuzului său de a semna de primire, precum și o înștiințare conform căreia se consideră că actele i-au fost notificate sau comunicate [a se vedea întrebarea 7.4; [Articolul 161 alineatul \(3\) din Codul de procedură civilă](#)].

În conformitate cu [Articolul 161 alineatul \(3\) din Codul de procedură civilă](#), în cazul în care adresa la care se încearcă să se efectueze notificarea sau comunicarea actelor procedurale este adresa de domiciliu a destinatarului care figurează în registrul municipal de adrese, în registrul adreselor fiscale sau în orice alt registru oficial sau publicație a unei asociații comerciale, sau este o locuință sau orice alt spațiu închiriat părâtului, iar destinatarul nu este acasă, actele procedurale pot fi notificate sau comunicate, într-un plic închis, oricărui angajat sau membru de familie sau colocatar al acestuia cu vârsta de peste 14 ani care se găsește la adresa respectivă sau administratorului clădirii, după caz; în astfel de situații, persoana care efectuează notificarea sau comunicarea trebuie să informeze primitorul că acesta are obligația de a transmite exemplarul hotărârii sau al citației persoanei căreia îi este adresată sau de a informa persoana respectivă cu privire la existența actului în cazul în care are cunoștință de locul în care se află destinatarul și, în orice caz, trebuie să semnaleze primitorului că are responsabilitatea de a proteja datele cu caracter personal ale destinatarului.

În cazul în care actul este notificat sau comunicat la locul de muncă stabil al destinatarului și dacă acesta din urmă este absent, actul este notificat sau comunicat unei persoane care declară că îl cunoaște sau, dacă există un departament însărcinat cu primirea actelor și a obiectelor, persoanei responsabile de departamentul respectiv; în această situație, persoana care efectuează notificarea sau comunicarea trebuie să aducă la cunoștința primitorului informațiile menționate în alineatul anterior.

Se consemnează ca dovadă a notificării sau comunicării numele destinatarului actului, data și ora la care destinatarul a fost căutat, dar nu a fost găsit la domiciliu, precum și numele persoanei care acceptă primirea hotărârii sau a citației și relația sa cu destinatarul; orice act notificat sau comunicat în acest mod este pe deplin executoriu.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

În cazul în care notificarea sau comunicarea nu a fost efectuată în conformitate cu dispozițiile legale, aceasta nu este considerată valabilă, putând antrena o denegare de justiție

[Articolul 266 punctul 1 din Codul de procedură civilă](#). Cu toate acestea, în cazul în care persoana notificată, chemată, citată sau căreia i s-a solicitat să se înfățișeze a luat cunoștință de cauză – în pofida încălcării – și nu declară actul de notificare sau comunicare nul și neavenit la prima înfățișare în fața instanței, procesul-verbal este considerat de atunci pe deplin valabil și a fost întocmit în conformitate cu [legea Articolul 266 punctul 2 din Codul de procedură civilă](#).

În ceea ce privește limba actului notificat sau comunicat, în conformitate cu jurisprudența CJUE [C-354/15 Henderson](#), toate notificările trebuie să fie însoțite de o traducere fie într-o limbă pe care părâtul o înțelege, fie în limba oficială a statului membru solicitat sau, în cazul în care există mai multe limbi oficiale în statul membru respectiv, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale locului în care urmează să se efectueze notificarea sau comunicarea. În astfel de cazuri, dacă modelul standard prevăzut în [formularul L](#) din Regulamentul (UE) 2020/1784 nu este transmis părâtului, aceste notificări trebuie să fie remediate în conformitate cu regulamentul respectiv, furnizând părții interesate formularul standard (formularul L) prevăzut în anexa I la regulamentul respectiv.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

În conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/1784, notificarea sau comunicarea de informații către destinatar este îmbunătățită prin faptul că acesta poate să refuze să primească un act dacă acesta nu este redactat sau însoțit de o traducere într-o limbă pe care destinatarul o înțelege, în limba oficială a statului membru de destinație sau, în cazul în care în acest stat membru există mai multe limbi oficiale, într-una dintre limbile oficiale ale locului în care urmează să se efectueze notificarea sau comunicarea.

În cazul în care destinatarul refuză actul, situația poate fi îndreptată printr-o nouă notificare sau comunicare a actului, însoțită de traducerea acestuia [articolul 12 alineatul (5)]. În cazul în care refuzul are caracter nejustificat ca urmare a faptului că destinatarul cunoaște limba în care este redactat actul, odată ce dreptul de a refuza primirea actului a fost exercitat în mod efectiv, instanța sesizată poate verifica temeinicia refuzului și, după caz, poate aplica consecințele prevăzute în dreptul său intern (Ordonanța Curții de Justiție din 28 aprilie 2016, cauza C384/14, Alta Realitat).

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

În cazul în care notificarea sau comunicarea este efectuată de către o instanță, un serviciu juridic sau un serviciu comun de procedură, costul notificării sau comunicării este suportat de organismul judiciar respectiv, solicitantul neplătind nicio taxă.

Ultima actualizare: 14/11/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Letonia

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

„Notificarea” (izsniegšana) unui document judiciar înseamnă livrarea la timp a documentului către un destinatar, pentru a-i permite acestuia să își exercite și să își apere drepturile. Legea de procedură civilă (*Civilprocesa likums*) prevede mai multe tipuri diferite de notificare sau comunicare, inclusiv prin scrisoare recomandată, prin poșta electronică, comunicarea prin intermediul unui executor judecătoresc (*tiesu izpildītājs*) și comunicarea printr-un curier (*ziņnesis*). Se consideră că un document judiciar a fost notificat sau comunicat atunci când acesta este notificat sau comunicat în conformitate cu cerințele formale stabilite prin legislație, iar notificarea sau comunicarea este înregistrată sub forma stabilită în acest scop.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Documentele judiciare întocmite în conformitate cu articolul 56 alineatul (2) din Codul de procedură civilă: hotărârile, deciziile, notificările, citațiile, cererile efectuate în cadrul unor proceduri specifice, căi de atac ordinare, recursuri în casație, copiile certificate ale comunicărilor scrise și toate documentele elaborate și transmise instanței de către părțile implicate în cauză, dar notificate sau comunicate ulterior altor părți de către instanță.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Un document dintr-o altă țară va fi comunicat în Letonia prin intermediul unui executor judecătoresc.

Autoritatea centrală este Consiliul executorilor judecătorești din Letonia (*Zvērinātu tiesu izpildītāju padome*).

Adresă: Lāčplēša iela 27-32, Rīga, LV-1011, Letonia

Telefon: +371 67290005, fax: +371 62302503

E-mail: documents@lzt.lv

Pentru mai multe detalii, accesați: <https://www.lzt.lv/service-foreign-documents/>

4 Informații legate de adresa destinatarului

Letonia a ales mecanismul menționat la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din regulament, și anume furnizarea de informații detaliate prin intermediul portalului european e-justiție cu privire la modul de identificare a adreselor persoanelor cărora trebuie să li se notifice sau comunice acte.

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Autoritățile letone competente nu efectuează cereri de informații privind adresele. Autoritățile letone nu depun din proprie inițiativă cereri de informații la Registrul persoanelor fizice în cazul în care adresa indicată în cererea de notificare sau comunicare nu este corectă.

Autoritatea care înaintează cererea sau partea solicitantă este responsabilă de identificarea adresei destinatarului.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

1. Pentru a găsi adresa unei persoane fizice, se poate depune o cerere oficială la Biroul pentru cetățenie și migrație (*Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde*) din cadrul Ministerului de Interne, care ține un registru al persoanelor fizice. O cerere de eliberare a unui extras din Registrul persoanelor fizice ([par izziņas sniegšanu no Fizisko personu reģistra](#)) trebuie să precizeze motivul pentru care datele sunt necesare, astfel încât operatorii de date să poată decide dacă există motive întemeiate pentru furnizarea unor astfel de informații.

2. Adresa unei societăți comerciale poate fi obținută gratuit prin consultarea informațiilor din Registrul comerțului. Toate înregistrările din Registrul comerțului sunt publicate gratuit pe [site](#), asigurând astfel disponibilitatea lor inițială online pentru public.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Consiliul executorilor judecătorești din Letonia nu efectuează cereri de informații privind adresele (și anume căutarea de inculpați).

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Documentul este notificat sau comunicat de executorul judecătoresc, care îl contactează pe destinatar.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Documentele judiciare sunt trimise pe cale electronică, prin poștă sau prin intermediul unui curier. Documentele judiciare sunt transmise pe cale electronică, în următoarea ordine:

- 1) online, în cazul în care destinatarul a notificat instanței că este de acord să comunice cu instanța online;
- 2) la adresa de e-mail indicată de destinatar, în cazul în care destinatarul a notificat instanței că este de acord să comunice cu instanța prin e-mail;
- 3) la adresa electronică oficială a destinatarului.

În cazul în care transmiterea electronică a documentelor judiciare către o persoană fizică în conformitate cu această procedură nu este posibilă, acestea sunt trimise la locul de reședință declarat de persoana fizică și, în cazul în care în declarație este indicată o adresă suplimentară, la acea adresă suplimentară, cu excepția cazului în care persoana fizică a indicat o altă adresă pentru comunicarea cu instanța.

În cazul în care pârâtul nu are un loc de reședință declarat și nu a furnizat o altă adresă pentru comunicarea cu instanța, documentele instanței sunt notificate sau comunicate la adresa pârâtului indicată de una dintre părțile la procedură, în cazul în care aceasta este cunoscută. Documentele judiciare pot fi trimise, de asemenea, la locul de muncă al unei persoane.

În cazul în care transmiterea electronică a documentelor judiciare către o persoană juridică în cadrul acestei proceduri nu este posibilă, acestea se trimit la sediul social al acesteia.

Documentele judiciare livrate de un curier sau de o parte la procedură se notifică sau se comunică personal destinatarului pe bază de semnătură. Pentru anumite documente judiciare, legea poate prevedea transmiterea acestora prin scrisoare recomandată sau prin alte mijloace de livrare sau de notificare sau comunicare.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Ambele forme de notificare sau comunicare menționate la articolul 19 alineatul (1) din regulament sunt disponibile, și anume transmiterea electronică a documentelor judiciare în următoarea ordine:

- 1) online, în cazul în care destinatarul a notificat instanței că este de acord să comunice cu instanța online;
- 2) la adresa de e-mail indicată de destinatar, în cazul în care destinatarul a notificat instanței că este de acord să comunice cu instanța prin e-mail;
- 3) la adresa electronică oficială a destinatarului.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu au fost stabilite alte condiții.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În conformitate cu articolul 56 alineatul (8) din [Codul de procedură civilă](#), în cazul în care persoana care livrează documentele juridice nu se întâlnește personal cu destinatarul, aceasta notifică sau comunică documentele oricărui membru adult al familiei care locuiește cu persoana respectivă. În cazul în care persoana care livrează documentele nu se întâlnește personal cu destinatarul la locul său de muncă, aceasta lasă documentele la dispoziția administrației pentru a fi transmise destinatarului. În cazurile menționate mai sus, persoana care preia documentele trebuie să indice prenumele și numele de familie, ora și data notificării sau comunicării, relația sa cu destinatarul sau funcția sa și trebuie să transmită documentele destinatarului fără întârziere.

[Articolul 59 din Codul de procedură civilă](#). Citarea în instanță prin publicare

(1) În cazul în care adresa pârâtului nu a putut fi verificată în conformitate cu articolul 54.1 din *Legea de procedură civilă* sau dacă documentele nu pot fi transmise la adresa care a fost precizată de partea respectivă la procedură în conformitate cu articolul 54.1 alineatul (1) din lege ori dacă documentele nu pot fi transmise în conformitate cu articolul 56.2 din lege, pârâtul poate fi citat să apară în fața instanței prin publicarea citației în *Monitorul Oficial (Latvijas Vēstnesis)*.

(2) Indiferent de publicarea unui avis de citare în *Monitorul Oficial*, reclamantul are dreptul să publice citația în alte ziare, pe cheltuiela proprie.

(3) Textul citației publicate într-un ziar trebuie să corespundă cu conținutul citației.

(4) Instanța poate judeca o cauză în lipsa pârâtului, cu condiția să fi trecut cel puțin o lună de la publicarea citației în *Monitorul Oficial*.

(5) Pe lângă publicarea în *Monitorul Oficial*, citația se notifică sau se comunică și la adresa la care este situat imobilul pârâtului, în cazul în care reclamantul a indicat o astfel de adresă.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Articolul 56.1 din [Legea de procedură civilă](#) Data livrării și a notificării sau comunicării documentelor judiciare

(1) În cazul în care documentele judiciare au fost livrate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 56 din prezenta lege, cu excepția cazului prevăzut la alineatul (9) din prezenta lege, se consideră că o persoană a fost informată cu privire la data și locul ședinței de judecată sau ale unei acțiuni procedurale sau cu privire la conținutul actului relevant, iar documentele judiciare se consideră notificate sau comunicate:

- 1) la data la care destinatarul sau o altă persoană le primește în conformitate cu articolul 56 alineatul (3), (7) sau (8) din *Legea de procedură civilă*;
- 2) la data la care persoana relevantă a refuzat să le primească (articolul 57 din lege);
- 3) în cazul în care documentele au fost trimise prin poștă, în a șaptea zi de la data trimiterii;
- 4) în cazul în care documentele au fost trimise pe cale electronică, în a treia zi de la data trimiterii.

(2) Faptul că documentele judiciare au fost livrate la locul de reședință declarat al unei persoane fizice, la adresa suplimentară precizată în declarație, la adresa indicată de persoana fizică pentru corespondența cu instanța sau la sediul unei persoane juridice, precum și faptul că avizul de notificare sau comunicare este primit de la oficiul poștal sau documentele sunt returnate nu afectează în sine faptul că documentele au fost notificate. Destinatarul poate respinge prezumția că documentele au fost notificate sau comunicate în a șaptea zi de la data trimiterii, în cazul în care acestea sunt trimise prin poștă, sau în a treia zi de la data trimiterii, în cazul în care acestea sunt trimise pe cale electronică, invocând circumstanțe obiective independente de voința sa, care l-au împiedicat să primească documentele la adresa indicată.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În cazul în care documentele judiciare sunt notificate sau comunicate prin depunerea lor la un oficiu poștal, trebuie lăsat sau trimis un avis scris în acest sens la adresa destinatarului. În cazul în care acest lucru nu este posibil, avizul se aplică pe ușa domiciliului, a sediului social sau a locului de reședință al beneficiarului sau se notifică sau comunică unei persoane care locuiește în apropiere pentru a fi transmis mai departe destinatarului. Avizul trebuie să specifice clar că documentul depus a fost trimis de către instanță.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

Articolul 57 din *Legea privind Codul de procedură civilă*. Consecințe ale refuzului de a accepta documentele judiciare

(1) În cazul în care destinatarul refuză să accepte documentele judiciare, persoana care transmite documentele adnotează documentul în mod corespunzător, specificând motivele refuzului, data și ora.

(2) Refuzul de a accepta documentele judiciare nu constituie un impediment pentru soluționarea unei cauze pendinte.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În cazul în care se indică în mod expres, notificarea sau comunicarea unui document poate fi efectuată la sediul instanței, destinatarul fiind citat să se înfățișeze în instanță.

Dacă documentul este notificat sau comunicat prin scrisoare recomandată, acesta poate fi comunicat prin poștă. Documentul expediat va fi notificat sau comunicat la oficiul poștal sau prin intermediul personalului serviciului poștal responsabil cu livrarea, iar acesta trebuie semnat, la primire, de către persoana indicată ca destinatar sau de un reprezentant al acelei persoane; de asemenea, trebuie prezentată dovada identificării și a împuternicirii. Partea care utilizează acest serviciu poștal poate, de asemenea, preciza că actul trebuie comunicat numai personal destinatarului vizat.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

Dacă nu se poate efectua notificarea sau comunicarea prin scrisoare recomandată, nu există o altă modalitate de a notifica sau a comunica documentul prin poștă.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Destinatarul unui document trimis prin scrisoare recomandată este informat printr-o notificare trimisă la adresa de domiciliu a destinatarului.

Destinatarul – cu condiția ca operatorul poștal să prevadă posibilitatea de a-l informa cu privire la primirea corespondenței prin anumite mijloace electronice – are dreptul să solicite, în conformitate cu procedurile stabilite de operatorul poștal, să fie informat cu privire la primirea trimiterii poștale prin mijloace electronice adecvate. Într-un astfel de caz, avizul scris de primire pe suport de hârtie nu trebuie să fie trimis destinatarului.

Documentul se păstrează la oficiul poștal timp de 30 de zile de la data primirii. Destinatarul este invitat să ridice articolul de la oficiul poștal de cel puțin două ori.

9 Există vreă dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

În cazul în care un document judiciar este notificat sau comunicat prin poștă, se întocmește o notă la dosar în care se precizează locul și data la care documentul a fost notificat sau comunicat și se face o adnotare pe trimiterea poștală.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Instanța contactează țara străină respectivă, fie direct, fie prin intermediul unei autorități centrale, și îi solicită să facă o nouă cerere de notificare sau comunicare a documentelor pe baza solicitării destinatarului.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Instanța examinează refuzul părâtului de a primi actul și se pronunță asupra temeiniciei acțiunii, motivându-și decizia, pe care destinatarul o poate ataca în cadrul procedurii generale de apel.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

În Letonia, documentele sunt notificate sau comunicate în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (a) din regulamentul, în schimbul unei taxe de 133,33 EUR (TVA inclus) pentru fiecare cerere de notificare sau comunicare a documentelor. Plata trebuie efectuată prin virament bancar, iar eventualul comision bancar este suportat de persoana care plătește taxa.

Cont bancar:

Număr de cont: 90001497619

Sediul social: Lāčplēša iela 27-32, Rīga, LV-1011, Letonia

Banca: Swedbank AS

Cont nr.: LV93HABA0551038096742

Codul SWIFT: HABALV22

La rubrica „scopul plății” se completează: datele de contact ale destinatarului

Ultima actualizare: 05/04/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [fr](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Luxemburg

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Transmiterea actelor, și anume procedura prin care un act judiciar este adus la cunoștința destinatarului, este reglementată de două seturi de norme distincte în Luxemburg, dintre care primul cuprinde două subseturi.

Primul subset este comunicarea (*signification*).

Comunicarea integrală și completă constituie procedura obișnuită. Aceasta este efectuată de un executor judecătoresc (*huissier de justice*), care transmite actul personal destinatarului, după verificarea domiciliului, a reședinței sau a sediului social al acestuia. Această procedură oferă un grad mai mare de

certitudine. Aceasta se aplică transmiterii diferitelor acte de sesizare în cadrul procedurii în primă instanță (*actes introductifs en première instance*) și tuturor notificărilor căilor de atac (*actes d'appel*). De asemenea, aceasta se aplică, ca regulă generală, transmiterii hotărârilor judecătorești, marcând începutul termenului disponibil pentru introducerea unei căi de atac și în vederea executării.

În cadrul anumitor proceduri în fața judecătorilor de pace, pentru transmiterea actului de sesizare a instanței se utilizează o formă simplificată de comunicare: executorul judecătoresc verifică adresa de domiciliu, de reședință sau sediul social al destinatarului și trimite actul prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Notificarea (*notification*) nu implică un executor judecătoresc. Prin urmare, aceasta oferă un grad mai mic de certitudine decât comunicarea. Grefa instanței (*greffe du tribunal*) trimite actul (actul de sesizare a instanței sau o copie a hotărârii judecătorești) prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Această procedură se aplică în principal în primă instanță în materie de locațiune (*bail à loyer*) și în dreptul muncii (*droit du travail*). Notificarea hotărârilor judecătorești marchează, de asemenea, începutul termenului disponibil pentru introducerea unei căi de atac.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Majoritatea actelor de procedură trebuie notificate sau comunicate înainte de a putea fi înaintate instanței de judecată.

Legea prevede în special comunicarea sau notificarea actelor de sesizare a instanței de judecată care conțin invitația adresată părâtului de a se prezenta personal sau prin avocat în fața unui judecător.

Hotărârile trebuie, de asemenea, comunicate sau notificate pentru a putea dobândi autoritate de lucru judecat prin curgerea termenelor de exercitare a unei căi de atac.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Comunicarea prin executor judecătoresc presupune ca acesta să efectueze fie procedura de comunicare integrală și completă, fie doar comunicarea simplificată (*signification atténuée*) prin transmiterea unei scrisori recomandate cu confirmare de primire.

Notificarea presupune trimiterea actului de către grefa instanței sesizate prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Executorii judecătorești, în calitate de autoritate solicitată, sunt obligați prin lege să comunice actul destinatarului în persoană sau la domiciliul, respectiv la sediul social al acestuia. Executorii judecătorești depun, din proprie inițiativă, în bazele de date aflate la dispoziția lor, cereri de informații cu privire la adresele persoanelor fizice sau juridice, înainte de a transmite actele destinatarului. În cazul în care există o nouă adresă oficială pe teritoriul care intră în competența teritorială a executorului judecătoresc, acesta comunică actul la noua adresă.

În îndeplinirea sarcinilor care țin de competența lor, executorii judecătorești sunt autorizați să acceseze următoarele informații:

Persoane fizice:

nume, prenume

domiciliu

data nașterii

Aceste informații apar în registrul de evidență a persoanelor fizice. În îndeplinirea sarcinilor lor, executorii judecătorești au acces la registrul de evidență a persoanelor fizice.

Societăți:

Denumirea

denumire comercială

sediul social

numărul de înregistrare în Registrul comerțului

În ceea ce privește societățile înregistrate în Registrul Comerțului și al Societăților, aceste date sunt publice și, prin urmare, pot fi accesate în mod liber.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Autoritățile judiciare străine și/sau părțile la o procedură judiciară inițiată în străinătate nu au acces la registrul de evidență a persoanelor fizice în vederea efectuării de căutări referitoare la adresa unei persoane fizice.

În ceea ce privește societățile înregistrate în Registrul Comerțului și al Societăților, publicul poate verifica în mod direct și gratuit datele de bază (sediul social, denumirea comercială, numărul de înregistrare în Registrul comerțului). Accesul la date mai detaliate este permis contra cost.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În conformitate cu articolul 7, Luxemburgul acordă asistența prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (a) pentru a găsi adresa persoanei căreia trebuie să îi fie comunicat sau notificat actul judiciar sau extrajudiciar.

Autoritățile desemnate cărora agențiile de transmitere le pot adresa solicitări pentru determinarea adresei persoanei căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul sunt executorii judecătorești.

Puteți căuta un executor judecătoresc și competența sa teritorială pe site-ul:

 [Camera executorilor judecătorești, Luxemburg](#)

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Rezumatul procedurii de notificare

Dacă îl găsește pe destinatarul notificării, agentul poștal îi solicită acestuia să semneze confirmarea de primire, care ulterior este trimisă expeditorului. Dacă destinatarul refuză să semneze confirmarea de primire, agentul poștal consemnează acest lucru și se consideră că notificarea a avut loc. Această procedură este denumită notificare în persoană.

Dacă destinatarul nu poate fi găsit, dar o altă persoană prezintă la adresa de domiciliu, la reședință sau la sediul social acceptă scrisoarea recomandată, agentul poștal consemnează identitatea acestei persoane pe confirmarea de primire. Notificarea către un terț este considerată echivalentă cu notificarea la adresa de domiciliu.

Dacă persoana nu poate fi găsită, dar adresa este corectă, agentul poștal lasă în cutia poștală un aviz prin care îl invită pe destinatar să recupereze scrisoarea de la oficiul poștal, într-un termen indicat în aviz. În acest caz se consideră că notificarea a avut loc, chiar dacă destinatarul nu se prezintă la oficiul poștal. Această procedură este denumită, de asemenea, notificare la adresa de domiciliu.

Dacă adresa nu poate fi verificată, agentul poștal restituie plicul expeditorului, cu mențiunea că notificarea nu a avut loc. În această situație, solicitantul va trebui să furnizeze o altă adresă. În cazul în care destinatarul notificării nu are o adresă cunoscută, solicitantul poate renunța la procedura de notificare și poate trimite dosarul la executorul judecătoresc pentru ca acesta să efectueze comunicarea, întocmind, dacă este cazul, un proces-verbal de căutare. Procedura de notificare descrisă nu se aplică decât în cazul în care destinatarul actului locuiește în Luxemburg. În ceea ce privește persoanele cu domiciliul în străinătate, trebuie aplicată procedura de comunicare.

Rezumatul procedurii de comunicare

Executorul judecătoresc comunică un act destinatarului în persoană, în orice loc în care executorul judecătoresc îl găsește.

De obicei, executorul judecătoresc se deplasează la domiciliul destinatarului. Însă, înmânarea poate avea loc în orice loc în care executorul judecătoresc îl găsește pe destinatar, de exemplu la locul de muncă.

Comunicarea se efectuează direct persoanei atunci când copia actului este înmănată efectiv destinatarului. În cazul unei persoane juridice, comunicarea se efectuează direct persoanei atunci când copia actului este înmănată reprezentantului său legal, unui împuternicit al acestuia din urmă sau oricărei alte persoane abilitate în acest scop. Dacă este vorba despre o comunicare la domiciliul ales, comunicarea se efectuează direct persoanei în cazul în care copia actului este înmănată mandatarului.

Dacă destinatarul acceptă copia actului, executorul judecătoresc consemnează acest lucru în aviz. În acest caz, se consideră că respectiva comunicare este realizată în ziua înmânării actului destinatarului.

Dacă destinatarul refuză să accepte copia actului, executorul judecătoresc consemnează acest lucru în aviz. În acest caz, se consideră că respectiva comunicare este realizată în ziua prezentării actului destinatarului. Această procedură poartă denumirea de comunicare în persoană.

Atunci când actul nu poate fi comunicat destinatarului în persoană, executorul judecătoresc se deplasează la adresa de domiciliu, reședința sau sediul social al destinatarului. Copia actului se înmânează oricărei persoane care se găsește la sediul respectiv, cu condiția ca aceasta să o accepte, să își declare numele, prenumele, calitatea și adresa și să confirme primirea. Copia actului se înmânează într-un plic închis pe care se notează numele, prenumele, calitatea și adresa destinatarului și pe a cărui clapă de închidere se aplică ștampila executorului judecătoresc. Copia nu poate fi înmănată unui copil care nu a împlinit vârsta de 15 ani și nici persoanei la cererea căreia este comunicat actul. Executorul judecătoresc lasă la adresa de domiciliu a destinatarului, la reședința sau la sediul social al acestuia, în plic închis, un aviz datat ce conține o înștiințare cu privire la înmânarea copieii actului, precum și informațiile privind persoana căreia i-a fost înmănată copia. În toate cazurile, se consideră că actul este comunicat în ziua înmânării copieii actului. Această procedură este denumită comunicare la adresa de domiciliu.

În toate cazurile, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal privind îndeplinirea formalităților, care este anexat la actul original și restituit împreună cu acesta părții care a avut inițiativa notificării.

Nu există modalități alternative aplicabile în afara comunicării sau notificării indirecte menționate la punctul 7 de mai jos.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Dispozițiile noului Cod de procedură civilă nu autorizează comunicarea sau notificarea electronică a actelor.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

N/A

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Comunicarea la domiciliu

Atunci când actul nu poate fi comunicat destinatarului în persoană, copia actului se trimite la domiciliul acestuia. Dacă destinatarul nu locuiește la respectivul domiciliu sau nu are un domiciliu, copia actului se trimite în locul unde acesta își are reședința principală. În cazul unei persoane juridice, comunicarea se efectuează la sediul social sau administrativ al acesteia.

Copia actului se înmânează oricărei persoane care se găsește la sediul respectiv, cu condiția ca aceasta să o accepte, să își declare numele, prenumele, calitatea și adresa și să confirme primirea. Copia actului se înmânează într-un plic închis pe care se notează numele, prenumele, calitatea și adresa destinatarului și pe a cărui clapă de închidere se aplică ștampila executorului judecătoresc.

Copia nu poate fi înmănată unui copil care nu a împlinit vârsta de 15 ani și nici persoanei la cererea căreia este comunicat actul.

Executorul judecătoresc lasă la domiciliul destinatarului, la reședința principală a acestuia sau la sediul social ori administrativ al persoanei juridice, în plic închis, un aviz datat ce conține o înștiințare cu privire la înmânarea copieii actului, precum și informațiile privind persoana căreia i-a fost înmănată copia.

Executorul atașează la acesta o copie neștampilată a actului. Se procedează în același mod în cazul comunicării la domiciliul ales.

În toate cazurile, se consideră că actul este comunicat în ziua înmânării copieii actului.

Conform articolului 161 din noul Cod de procedură civilă, „Se consideră comunicare la domiciliu comunicarea efectuată la adresa cu care destinatarul este înregistrat în registrul de evidență a populației. ”

Articolul 164 din noul Cod de procedură civilă precizează următoarele: „Comunicările se efectuează către:

1. stat, la sediul Ministerului de Stat;
2. instituțiile publice, la sediul acestora;
3. municipalități, la primării;
4. societățile comerciale, asociațiile fără scop lucrativ și instituțiile de utilitate publică, fie la sediul lor social, fie persoanei care le administrează. ”

Comunicarea prin depunerea unei copii a avizului

Articolul 155 alineatul (6) din noul Cod de procedură civilă prevede: „În cazul în care actul nu a putut fi comunicat după cum se prevede mai sus, iar din verificările efectuate și care trebuie menționate în act de către executorul judecătoresc reiese că destinatarul locuiește la adresa indicată, executorul depune la această adresă o copie a actului în plic închis, atașând un aviz care informează destinatarul că nicio persoană nu a fost găsită la adresa indicată sau că persoanele prezente au refuzat să accepte copia actului.

Se consideră că respectiva comunicare a fost efectuată în ziua depunerii. În aceeași zi sau cel târziu în prima zi lucrătoare următoare, executorul trimite prin scrisoare simplă o copie a actului și a avizului menționat anterior la adresa indicată în act. ”

Comunicarea la adresă necunoscută

Articolul 157 din noul Cod de procedură civilă prevede modalitatea de comunicare aplicabilă atunci când nu se cunosc nici domiciliul, nici reședința și nici sediul social al destinatarului, precizând că „Atunci când nu se cunosc nici domiciliul, nici reședința persoanei căreia trebuie să i se comunice actul, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal în care prezintă cu exactitate demersurile întreprinse pentru găsirea destinatarului actului. Procesul-verbal indică natura actului și numele solicitantului.

În aceeași zi sau cel târziu în prima zi lucrătoare următoare, executorul judecătoresc trimite destinatarului, la ultima adresă cunoscută, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, copia actului și o copie a procesului-verbal. Aceeași formalitate este îndeplinită prin scrisoare simplă expediată în aceeași zi.

În copia procesului-verbal adresată destinatarului se indică faptul că acesta poate primi copia actului într-un termen de trei luni cu acordul executorului judecătoresc sau că poate mandata în acest scop orice altă persoană. ”

Articolul 157 alineatul (3) din noul Cod de procedură civilă prevede că „Dispozițiile care precedă sunt aplicabile comunicării unui act referitor la o persoană juridică care nu mai are un sediu cunoscut în locul indicat ca sediu social în Registrul Comerțului și al Societăților. ”

Alte modalități de transmitere a comunicării

Articolul 157 alineatul (4) prevede, printre altele, că, „Atunci când un act de sesizare a unei instanțe de judecată sau un act echivalent a fost comunicat conform dispozițiilor precedente și pârâtul nu se prezintă în fața instanței, instanța care trebuie să se pronunțe poate, după caz, să dispună publicarea unui anunț într-un ziar luxemburghez sau străin. ”

La articolul 158 din noul Cod de procedură civilă se adaugă că, „În cazul în care destinatarul actului nu este găsit sau nu se stabilește faptul că acesta a fost efectiv înștiințat, instanța de judecată poate prescrie din oficiu toate demersurile complementare, cu excepția dispunerii măsurilor provizorii sau asigurătorii necesare pentru protecția drepturilor solicitantului. ”

Articolul 81 din noul Cod de procedură civilă prevede, de asemenea, faptul că: „Un pârât care nu se înfățișează în fața instanței poate fi citat, la inițiativa solicitantului sau printr-o decizie a judecătorului adoptată din proprie inițiativă, să se înfățișeze din nou în cazul în care actul de sesizare a instanței nu a fost înmănat personal. Actul de sesizare a instanței este reprodus pe baza primului act de sesizare a instanței, cu excepția cazului în care se aplică norme specifice anumitor instanțe. ”

Notificarea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire

Atunci când actul este transmis prin intermediul grefei, notificarea se face prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Dacă destinatarul nu are o adresă cunoscută, notificarea se efectuează printr-un act de comunicare prin executor judecătoresc.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Atunci când actul este comunicat personal de către un executor judecătoresc, avizul comunicării trebuie să menționeze data comunicării, și anume data la care avizul comunicării este înmănat destinatarului sau este livrat la adresa de domiciliu a destinatarului ori data la care actul este depus la adresa de domiciliu a destinatarului.

În cazul în care actul este notificat, data la care scrisoarea recomandată este livrată la adresa de domiciliu, reședința sau sediul social al destinatarului este data notificării.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În toate cazurile, destinatarul este informat de către executorul judecătoresc (comunicare) sau de către agentul poștal (notificare), care lasă un aviz de nelivrare.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În toate cazurile, destinatarul poate refuza să primească actul. Cu toate acestea, transmiterea este valabilă și intră în vigoare în momentul în care executorul judecătoresc sau agentul poștal își îndeplinește obligațiile legale, și anume după ce lasă un aviz de nelivrare.

În toate cazurile, destinatarul poate contesta ulterior valabilitatea transmiterii dovedind că nici adresa de domiciliu, nici reședința și nici domiciliul ales nu se află la adresa indicată. În consecință, comunicarea prin executor judecătoresc oferă o mai mare securitate juridică decât notificarea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, deoarece executorul judecătoresc interimar verifică adresa destinatarului în registrul de evidență a persoanelor fizice sau în registrul comerțului. Pe de altă parte, data notificării prin scrisoare recomandată nu va putea fi stabilită cu certitudine dacă destinatarul nu a dat și nu a semnat confirmarea de primire cu ocazia prezentării (inițiale a) scrisorii recomandate la adresa sa de domiciliu, la reședința sa sau la sediul social. În schimb, data comunicării este întotdeauna indicată în avizul comunicării întocmit de executorul judecătoresc.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În ceea ce privește serviciile poștale universale, articolul 6.3.9 din Condițiile generale de prestare a serviciilor oferite (*Conditions générales de fourniture des services offerts*) prevede că „scrisorile recomandate trebuie să fie livrate destinatarului la adresa indicată sau, în absența acestuia: oricărei persoane majore care primește livrarea la adresa respectivă și care, prin semnătura sa, este considerată a fi fost autorizată în mod corespunzător de către destinatar și se angajează să primească livrarea în numele și în contul destinatarului; sau oricărei persoane majore care prezintă (i) un bon de livrare sau o confirmare de primire la punctul de ridicare la care este depozitată livrarea și (ii) documentul său de identitate. ”

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

Scrisorile se distribuie la adresa indicată, cu excepția cazurilor de eroare evidentă (de exemplu: numele străzii este scris greșit, numărul reședinței este incorect, codul poștal este în mod evident greșit etc.).

Dacă destinatarul nu poate fi găsit la adresa indicată, scrisoarea recomandată nu este înmănată. Agentul poștal lasă un aviz de nelivrare.

Scrisorile care nu pot fi depuse în cutia poștală a destinatarului sau care nu au putut fi înmânate unui împuternicit la venirea distribuitorului sunt păstrate la dispoziția destinatarului la oficiul poștal la care acesta este arondat, pentru o perioadă stabilită de întreprindere și menționată în avizele poștale depuse în cutia de scrisori a destinatarului. Odată ce termenul de păstrare expiră, scrisorile sunt transmise înapoi la expeditor dacă acesta este cunoscut.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Scrisorile care nu pot fi depuse în cutia poștală a destinatarului sau care nu au putut fi înmânate unui împuternicit la venirea distribuitorului sunt păstrate la dispoziția destinatarului la oficiul poștal la care acesta este arondat, pentru o perioadă stabilită de întreprindere și menționată în avizele poștale depuse în cutia de scrisori a destinatarului. Odată ce termenul de păstrare expiră, scrisorile sunt transmise înapoi la expeditor dacă acesta este cunoscut.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

În cazul notificării poștale, confirmarea de primire poștală este considerată dovadă. În cazul comunicării prin executor judecătoresc, acesta întocmește un proces-verbal al demersurilor întreprinse. Executorul judecătoresc este un funcționar ministerial. Procesul-verbal al executorului constituie dovadă până la înscrierea în fals.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Încălcarea normelor privind forma notificării poate duce la nulitatea notificării sau a comunicării.

Nulitatea nu va fi totuși pronunțată pe baza unui viciu de formă decât dacă se stabilește că acest viciu de formă a adus daune destinatarului actului.

Aprecierea acestui lucru îi revine judecătorului.

Atunci când actul de sesizare a instanței nu a putut fi notificat sau comunicat personal destinatarului, iar acesta din urmă nu se prezintă în fața instanței, judecătorul poate cere solicitantului să repete demersul procedând la reînnoirea citației (articolul 81 din noul Cod de procedură civilă). Această formalitate permite îndepărtarea oricărei îndoieli cu privire la interpretarea care trebuie dată în absența părții interesate.

În cazul procedurilor în care părțile sunt de obicei convocate de grefă, judecătorul poate, de asemenea, să ceară solicitantului să procedeze la o convocare prin executor judecătoresc dacă apar îndoieli cu privire la validitatea convocării prin scrisoare recomandată.

În cele din urmă, judecătorul nu poate pronunța o hotărâre considerată a fi contradictorie în privința uneia dintre părți care nu este prezentă la ședință decât dacă se stabilește că aceasta a fost personal informată. În caz contrar (de exemplu, dacă citația a fost înmănată unei alte persoane aflate la domiciliul destinatarului), hotărârea va fi pronunțată în lipsă, fiind, prin urmare, opozabilă.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Nu. Se aplică căile de atac de drept comun.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Da. În cazul în care actul este comunicat de către executorul judecătoresc în conformitate cu legislația națională, costurile aplicabile sunt prevăzute în [Regulamentul modificat al Marelui Ducat \(règlement grand-ducal\) din 24 ianuarie 1991](#) de stabilire a tarifelor pentru executorii judecătorești.

În cazul în care cererea de notificare sau comunicare provine dintr-un alt stat membru, executorul judecătoresc aplică tariful stabilit în regulamentul menționat anterior, care este în prezent de 138 EUR.

Notificările transmise prin intermediul grefei sunt gratuite.

Ultima actualizare: 23/11/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Ungaria

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

În conformitate cu Legea CXXX din 2016 privind Codul de procedură civilă ([A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Törvény](#), în limba maghiară) (denumită în continuare „Codul de procedură civilă”), cu excepția cazului în care se prevede altfel prin lege, actele judiciare i se notifică destinatarului prin poștă, în conformitate cu legislația privind notificarea sau comunicarea actelor oficiale. Destinatarii pot, de asemenea, să ridice de la grefă actele care le sunt adresate, pe baza prezentării unui act de identitate. În cazul în care se prevede posibilitatea sau obligația comunicării electronice a actelor, acestea sunt notificate sau comunicate prin mijloace electronice.

De asemenea, vă rugăm să consultați secțiunea [Prelucrarea automată](#).

Scopul notificării sau comunicării actelor oficiale este de a informa destinatarii cu privire la conținutul actelor, dar într-un mod care să le permită, de asemenea, expeditorilor să dovedească faptul că actele le-au fost transmise destinatarilor. Trebuie să se poată face dovada actului în sine, a datei sale și a rezultatului notificării sau comunicării. Actele oficiale pot fi trimise prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în special pentru acest tip de serviciu.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

În temeiul Legii CLIX din 2012 privind serviciile poștale ([A postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. Törvény](#), în limba maghiară) (denumită în continuare „Legea CLIX din 2012”), actele care trebuie notificate sau comunicate în mod oficial sunt cele în cazul cărora trimiterea/notificarea sau comunicarea (tentativa de trimitere/notificare sau comunicare) sau data la care se face trimiterea/notificarea sau comunicarea are consecințe juridice prin lege, cele care oferă baza pentru calcularea termenelor legale sau cele clasificate prin lege ca acte oficiale.

În temeiul Codului de procedură civilă, în acțiunile civile, trebuie notificate sau comunicate următoarele acte următoarelor persoane:

hotărârile și ordonanțele judecătorești - părților;

deciziile luate în cadrul procesului - unei părți care nu a fost citată în mod corespunzător la proces;

anumite decizii prevăzute în Codul de procedură civilă, luate în cadrul procesului - unei părți care nu s-a prezentat la proces;

deciziile luate în cadrul procesului - părți vizate de respectiva decizie;

toate deciziile luate în cursul procedurii - persoanei în interesul căreia au fost inițiate procedurile de către procuror sau de către persoana autorizată să introducă o acțiune.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Instanța și prestatorul de servicii poștale sau de servicii de încredere sunt responsabili de notificarea sau comunicarea actelor, în conformitate cu legislația aplicabilă acestora.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu există o astfel de obligație.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Adresa de domiciliu a persoanelor fizice:

În Ungaria, Biroul secretarului de stat adjunct însărcinat cu ținerea registrului din cadrul Ministerului de Interne (*Belügyminisztérium Nyilvántartások Vezetéséért Felelős Helyettes Államtitkársága – BM NYHÁT*), în limba maghiară) ține registrul central al adreselor. Prin consultarea acestui registru se poate obține adresa unei persoane fizice identificate în mod individual. Cererile de consultare a registrului pot fi depuse de persoane fizice sau juridice sau de entități fără personalitate juridică, cu condiția să își justifice cererea și să ofere temeiul juridic al utilizării datelor.

Cererea poate fi depusă personal la orice birou districtual sau în străinătate, la reprezentanța diplomatică maghiară (*magyar külképviseleti hatóságnál*, în limba maghiară) în a cărei rază teritorială se află adresa rezidențială străină.

O cerere scrisă poate fi depusă personal la orice birou districtual. Dacă datele solicitate nu sunt disponibile la biroul districtual, atunci cererile autorităților publice și cererile de obținere a datelor formulate de către autoritățile publice se pot depune la BM NYHÁT, Departamentul pentru evidența și gestionarea populației, secția de asistență juridică internă (*BM NYHÁT Személyi Nyilvántartási és Igazgatási Főosztály Belföldi Jogsegélyügyek Osztály*), adresa poștală: 1476 Budapesta, Pf. 281;

toate celelalte cereri ale solicitanților, care nu se încadrează în categoriile de mai sus (de exemplu, persoane fizice, societăți) se pot depune la Departamentul pentru relații personale și supravegherea documentelor (*BM NYHÁT Személyes Ügyfélszolgálati és Okmányügyeleti Főosztály*), adresă poștală: 1553 Budapesta, Pf. 78;

o cerere scrisă poate fi depusă în străinătate la reprezentanța diplomatică maghiară (*magyar külképviseleti hatóságnál*, în limba maghiară) în a cărei rază teritorială se află adresa rezidențială străină.

Cererea trebuie să conțină următoarele informații:

datele solicitantului sau reprezentantului acestuia: nume, adresă, sediul social sau sediul principal al activității;

enumerarea exactă a datelor solicitate;

scopul utilizării datelor;

datele de identificare necesare pentru a identifica persoana care face obiectul cererii (nume, locul și data nașterii, numele mamei) sau numele și adresa rezidențială cunoscută de solicitant (denumirea localității, strada, numărul locuinței).

Actele care trebuie depuse împreună cu cererea:

actul care justifică temeiul juridic al utilizării datelor;

dovada împuternicirii reprezentantului autorizat, în cazul în care aceasta nu este disponibilă în registrul de dispoziții. Împuternicirea trebuie să fie încorporată într-un act autentic sau într-un act privat care reprezintă elemente de probă concludente sau să fie consemnată într-un proces-verbal.

Cu excepția cazului în care implică contrariul, împuternicirea se întinde asupra tuturor declarațiilor și acțiunilor referitoare la cazul de față.

În cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea sau conținutul unui act de origine străină, autoritatea solicitată clientului să prezinte un act autentic recertificat întocmit în străinătate.

În cazul în care clientul furnizează o traducere autorizată a unui act întocmit într-o altă limbă decât limba maghiară, anexată la respectivul act, autoritatea acceptă traducerea acestuia.

Desfășurarea procedurii face obiectul unei taxe ulterioare pentru servicii administrative:

pentru furnizarea de date referitoare la 1-4 persoane: 3 500 HUF.

pentru furnizarea de date care implică 5 sau mai multe persoane: numărul de persoane implicate în furnizarea de date înmulțit cu tariful per articol, tariful fiind: 730 HUF/articol.

În cazul cererilor depuse din străinătate sau prin intermediul reprezentanțelor diplomatice maghiare acreditate în țara de reședință a solicitantului, taxa trebuie plătită ulterior sub forma unei taxe consulare, la reprezentanța maghiară competentă.

Întreprinderi:

În cazul societăților, cele mai importante date din registrul comerțului, inclusiv adresa, sunt disponibile gratuit la următorul site internet, în limba maghiară: <https://www.e-ceggyezek.hu>.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Ministerul Justiției primește de la agențiile de transmitere cereri de stabilire a adresei destinatarului în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor. A se vedea pentru informații punctul 4.2 în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

În temeiul Decretului guvernamental nr. 335/2012 din 4 decembrie 2012 de stabilire a normelor de reglementare a serviciilor poștale și a notificării sau comunicării actelor oficiale (*335/2012. (XII. 4.) Korm. Rendelet*, în limba maghiară) (denumit în continuare „Decretul guvernamental nr. 335/2012”), prestatorul de servicii poștale notifică acte oficiale, trimise cu confirmare de primire, prin înmânarea lor personală destinatarului sau unei alte persoane autorizate de acesta.

Un act oficial nu poate fi notificat sau comunicat următoarelor persoane: unui destinatar ocazional, pe baza unui contract specific încheiat cu expeditorul sau a unei dispoziții speciale în condițiile generale ale contractului; unui angajat sau unui membru al organizației în timpul livrării la sediul organizației sau la alte spații deschise traficului de clienți; unei persoane fizice angajate la recepție, dacă acest serviciu este operat de organizație sau locatorului bunului indicat la adresă sau la locul de cazare al destinatarului, în cazul în care acesta este o persoană fizică.

În temeiul Decretului guvernamental nr. 335/2012, prestatorul de servicii face două tentative de notificare poștală a unui act oficial. Dacă prima tentativă de notificare sau de comunicare eșuează deoarece destinatarul sau persoana autorizată de acesta nu este prezent la adresă, prestatorul de servicii va lăsa un

aviz poștal, iar actul oficial va putea fi ridicat din punctul de livrare indicat în aviz; o a doua tentativă de notificare sau de comunicare se va face după cinci zile lucrătoare. În cazul în care și cea de a doua tentativă de notificare sau de comunicare eșuează, prestatorul de servicii va lăsa din nou un aviz pentru destinatar, iar actul oficial va putea fi ridicat din punctul de livrare indicat în aviz în termen de cinci zile lucrătoare de la data celei de a doua tentative de notificare sau de comunicare. În așteptarea celei de a doua tentative de notificare, actul oficial poate fi ridicat de la punctul de livrare indicat, pe baza prezentării unui act de identitate. În cazul în care actul oficial nu ajunge la destinatar în termenul indicat în cel de al doilea aviz, în următoarea zi lucrătoare prestatorul de servicii returnează expeditorului actul oficial cu indicația „neridicat”.

În acest caz, în conformitate cu Codul de procedură civilă, actul trebuie considerat ca fiind notificat sau comunicat în a cincea zi lucrătoare de la data celei de a doua tentative de notificare sau de comunicare, cu excepția cazului în care se dovedește contrariul. Notificarea sau comunicarea nu este considerată legală dacă actul a fost notificat sau comunicat unei alte persoane decât destinatarul, iar această persoană era partea adversă sau reprezentantul acesteia în cadrul procedurii judiciare. În cazul notificării unui act de sesizare a instanței sau a unei decizii de fond prin care se finalizează judecata, instanța notifică destinatarul în termen de opt zile lucrătoare cu privire la că actul a fost notificat. Dacă este disponibilă o adresă de e-mail, notificarea trebuie trimisă și prin e-mail.

Destinatarii pot, de asemenea, să ridice de la grefă actele care le sunt adresate, pe baza prezentării unui act de identitate.

Legea LIII din 1994 privind procedurile de executare ([☞ A végrehajtási eljárásról szóló 1994. évi LIII. törvény](#), în limba maghiară) („Legea LIII din 1994”) reglementează notificarea sau comunicarea prin intermediul unui executor judecătoresc ca metodă alternativă de notificare sau comunicare permisă în cazul deciziilor de fond care constituie temeiul executării, atunci când prezumția de notificare sau de comunicare a intrat în vigoare, iar partea care are dreptul să prezinte cererea de executare a solicitat în mod explicit acest lucru și a plătit un avans pentru costuri. În temeiul Legii LIII din 1994, un executor judecătoresc poate, de asemenea, să notifice sau să comunice în persoană actele de executare, în conformitate cu legislația specifică. În cazul în care procedura eșuează, actele pot fi notificate sau comunicate în cadrul unei noi proceduri, în conformitate cu normele generale aplicabile notificării sau comunicării actelor oficiale.

Codul de procedură civilă și Legea L din 2009 privind procedura somației de plată ([☞ a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény](#), în limba maghiară) (denumită în continuare „Legea L din 2009”) specifică alte cazuri în care se poate aplica notificarea sau comunicarea prin intermediul unui executor judecătoresc.

În plus față de cele de mai sus, în cazurile prevăzute de lege, notificarea sau comunicarea poate fi efectuată de entități speciale, de exemplu prin intermediul unor membri ai personalului instanțelor (notificarea sau comunicarea citațiilor la procesele civile, în caz de urgență).

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

În temeiul Codului de procedură civilă, se face o distincție între comunicațiile electronice obligatorii și cele opționale.

În temeiul Legii CCXXII din 2015 privind normele generale aplicabile serviciilor administrative și de încredere electronică ([☞ Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. Törvény](#), în limba maghiară) (denumită în continuare „Legea CCXXII din 2015”), persoanele care au obligația legală de a utiliza comunicațiile electronice (de exemplu, reprezentanții legali și societățile) trebuie să depună toate cererile la instanță numai prin mijloace electronice, în modul prevăzut în Legea CCXXII din 2015 și în normele metodologice aferente. Instanța, de asemenea, notifică acte prin mijloace electronice.

Părțile care nu sunt obligate să utilizeze comunicarea electronică sau reprezentanții acestora - în cazul în care nu sunt reprezentanți legali, pot, cu excepțiile prevăzute în Codul de procedură civilă - să depună toate actele pe cale electronică, dacă doresc acest lucru, în conformitate cu dispozițiile Legii CCXXII din 2015 și cu normele metodologice aferente. Dacă o parte sau reprezentantul acesteia alege să comunice prin mijloace electronice, instanța îi va notifica toate actele judiciare prin mijloace electronice.

Dacă se optează pentru comunicarea prin mijloace electronice, se asigură contactul permanent cu instanța prin sistemul de servicii electronice. Părțile care optează pentru comunicarea prin mijloace electronice i se confirmă dacă transmiterea actelor respectă cerințele în materie de IT.

Serviciul de livrare securizat garantează, printre altele, că expeditorul va fi notificat cu privire la confirmarea primirii mesajelor sale sau a imposibilității de livrare. Prestatorul de servicii trebuie să îi trimită imediat expeditorului, la adresa de e-mail furnizată, un certificat cu informații privind notificarea sau comunicarea actului.

Pentru actele notificate sau comunicate prin servicii de livrare securizate ar trebui să se acorde cinci zile lucrătoare pentru primire, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. În cazul în care destinatarul nu acceptă livrarea corespondenței în termenul respectiv, dar nici nu refuză livrarea, o a doua notificare îi este trimisă în prima zi lucrătoare care urmează perioadei de cinci zile lucrătoare.

De la introducerea comunicării electronice în dreptul procedural, dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la prezumția de notificare sau de comunicare (detaliată mai jos) se aplică nu numai livrării prin poștă, ci tuturor mijloacelor legale de notificare sau comunicare a actelor, inclusiv mijloacelor electronice.

În cazuri urgente, cererile de chemare în judecată pot fi trimise prin poșta electronică chiar și în absența unei comunicări electronice anterioare.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Metodele de notificare sau de comunicare menționate la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor nu se aplică.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu au fost specificate condiții suplimentare.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În temeiul Codului de procedură civilă, în cazul în care locul de reședință al părții nu este cunoscut și actul judiciar nu poate fi trimis prin mijloace electronice ori dacă partea are reședința într-un stat care nu furnizează asistență juridică pentru notificare sau comunicare ori dacă există alte obstacole care împiedică notificarea sau comunicarea sau dacă legea prevede acest lucru, notificarea sau comunicarea trebuie să fie efectuată prin anunț public. Ca regulă generală, instanța poate efectua notificarea sau comunicarea prin anunț public la cererea părții în cauză, cu condiția să existe motive justificate în acest sens.

Anunțul trebuie afișat timp de cincisprezece zile pe site-ul central al instanțelor, pe panoul de afișaj al instanței și al primăriei sau al consiliului local de la ultimul loc de reședință cunoscut al părții. Dacă este disponibilă adresa de e-mail a părții, conținutul anunțului trebuie trimis și prin e-mail.

În conformitate cu Codul de procedură civilă, în cazul în care cererea sau decizia pe fond prin care se finalizează judecata – care trebuie notificată sau comunicată de către prestatorul de servicii poștale – nu se poate notifica sau comunica la adresa indicată de un destinatar al cărui domiciliu, loc de reședință sau sediu social se află în Ungaria – cu excepția cazurilor în care există o prezumție de notificare sau de comunicare și a cazurilor în care imposibilitatea de a notifica sau comunica actul este cauzată de decesul sau încetarea activității destinatarului, iar imposibilitatea notificării sau comunicării nu este cauzată de un motiv aflat sub controlul instanței sau al prestatorului de servicii poștale și care ar fi putut fi evitat – atunci trebuie încercată notificarea sau comunicarea actului și în conformitate cu dispozițiile Legii privind executarea judiciară referitoare la notificarea sau comunicarea prin intermediul executorilor judecătorești, la cererea părții în interesul căreia urmează să fie efectuată notificarea sau comunicarea.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

În cazul notificării sau comunicării prin anunț public, ca regulă generală, trebuie să se considere că actele sunt notificate sau comunicate în ziua a cincisprezecea a afișării anunțului pe site-ul web central al instanței.

În cazul notificării sau comunicării prin intermediul unui executor judecătorec, dacă notificarea sau comunicarea eșuează, actul nu trebuie considerat ca fiind notificat sau comunicat.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În conformitate cu Legea privind serviciile poștale, prestatorul de servicii și destinatarul pot conveni să nu notifice scrisorile care sosesc pentru destinatar la adresa indicată, ci la o altă adresă. În conformitate cu Decretul guvernamental nr. 335/2012, prestatorul de servicii poștale furnizează informații cu privire la sosirea actelor oficiale adresate unei căsuțe poștale, lăsând un avis în căsuță, chiar dacă actele oficiale respective se adresează căsuței poștale, dar nu îi sunt adresate locatarului căsuței poștale.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În temeiul Codului de procedură civilă, trebuie să se considere că actele judiciare sunt notificate sau comunicate la data tentativei de notificare sau de comunicare, în cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea.

8 Serviciul de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În cazul notificării sau comunicării în temeiul articolului 18 din regulament, prestatorul de servicii poștale din Ungaria nu deține informații conform cărora corespondența primită din străinătate este un act oficial. Prin urmare, nu se aplică normele specifice privind notificarea sau comunicarea de acte oficiale, ci numai normele interne generale aplicabile trimerilor recomandate (cu confirmare de primire).

În conformitate cu Decretul guvernamental nr. 335/2012, în cazul în care persoana fizică destinatară este absentă de la adresă la momentul tentativei de notificare sau de comunicare, scrisoarea trebuie să fie predată în primă instanță reprezentantului autorizat al destinatarului prezent la această adresă.

În cazul în care, în momentul tentativei de livrare, atât destinatarul, cât și reprezentantul autorizat al acestuia sunt absenți, în conformitate cu declarația unei alte persoane decât destinatarul sau reprezentatul autorizat, scrisoarea poate fi livrată unei alte persoane decât destinatarul prezente la adresa respectivă. Ruda destinatarului în sensul Codului civil, în vârstă de cel puțin 14 ani, locatorul bunului de la adresa indicată și furnizorul locuinței destinatarului, în cazul în care aceste persoane sunt persoane fizice, vor fi considerați destinatari alternativi.

Prin utilizarea serviciului de corespondență „trimitere către destinatar”, este posibil să se asigure că trimiterea poștală nu poate fi primită de o altă persoană decât destinatarul, ci numai de destinatar sau de reprezentantul său autorizat în persoană.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

În cazul în care destinatarul (sau o persoană autorizată de acesta) nu este prezent la adresă în momentul tentativei de notificare sau de comunicare, prestatorul de servicii lasă un avis prin care informează destinatarul cu privire la faptul că respectivul act este disponibil la un oficiu poștal desemnat. Actul poate fi obținut la adresa respectivă de către destinatar, o persoană autorizată de acesta sau un destinatar alternativ care își are locul de reședință sau de ședere la adresa respectivă. Dacă destinatarul sau o persoană autorizată de acesta nu ridică corespondența până la termenul indicat în avis, prestatorul de servicii returnează actul ca fiind nelivrat.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Termenul în care documentul este disponibil pentru ridicare este stabilit de prestatorul de servicii poștale. În cazul poștei maghiare acest termen este de zece zile lucrătoare de la tentativa de notificare sau de comunicare. Pentru mijloacele de comunicare, a se vedea punctul anterior.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Dovada scrisă a notificării sau comunicării este confirmarea de primire, care indică rezultatul procedurii de notificare sau comunicare, și anume destinatarul, situația persoanei care primește notificarea dacă persoana în cauză nu este destinatarul acesteia - (de exemplu, calitatea de persoană autorizată), data primirii sau, în cazul nelivrării, motivul care a împiedicat livrarea (de exemplu, un refuz de primire, „nu a fost ridicat”). Prestatorul de servicii poștale returnează confirmarea de primire expeditorului. În cazul unui contract încheiat în acest sens, returnarea confirmării de primire către expeditor poate avea loc în format digital. Dovada notificării sau comunicării poate fi furnizată prin alte mijloace tehnice.

În temeiul Legii CCXXII din 2015, corespondența trimisă în conformitate cu datele de contact oficiale (datele de contact electronice care trebuie notificate de către o organizație comercială și eventual furnizate de o persoană fizică) este considerată a fi fost notificată sau comunicată

(a) dacă prestatorul de servicii care furnizează datele de contact oficiale confirmă primirea scrisorii de către client, în momentul indicat pe certificat;

(b) în cazul în care prestatorul de servicii care furnizează datele de contact oficiale confirmă faptul că destinatarul a refuzat să accepte scrisoarea, la data indicată pe certificatul de refuz sau

(c) dacă prestatorul de servicii care furnizează datele de contact oficiale confirmă faptul că destinatarul nu a primit scrisoarea în pofida a două notificări, în a cincea zi lucrătoare de la data celei de a doua notificări indicate pe certificat.

În cazul datelor de contact electronice care nu sunt date de contact oficiale, este posibil din punct de vedere juridic să se dovedească faptul că notificarea sau comunicarea a fost efectuată și că nu există nicio prezumție de notificare sau de comunicare pentru o astfel de notificare sau comunicare.

În contextul comunicării electronice securizate utilizate de organismele care furnizează servicii electronice de administrare și de organismele cu misiune de serviciu public desemnate de guvern, se consideră că o scrisoare a fost notificată sau comunicată

(a) în cazul notificării sau comunicării în conformitate cu datele de contact pentru comunicarea electronică securizată publicată, în ziua lucrătoare următoare expedierii;

(b) în cazul unui transfer de acte între sistemele de gestionare a actelor, în momentul transferului cu succes al actelor certificate de prestatorul de servicii sau

(c) în cazul în care se utilizează un sistem automat de transmitere a informațiilor care asigură faptul că informațiile furnizate pot fi stabilite *ex post*, fie prin înregistrarea modificărilor, fie în alt mod, la momentul specificat în declarația sau în acordul privind transmiterea informațiilor.

Se consideră că un exemplar pe suport de hârtie produs local la punctul de contact electronic a fost notificat sau comunicat în momentul producerii sale.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

În temeiul Codului de procedură civilă, în cazul în care s-a stabilit prezumția de notificare sau de comunicare (și anume în cazul în care destinatarul a refuzat primirea sau nu a acceptat actul în pofida a două tentative de notificare sau de comunicare), destinatarul poate formula o contestație la instanța competentă pentru notificare sau comunicare, pentru motivele prezentate mai jos. Instanța va notifica destinatarului prezumția de notificare sau de comunicare în termen de opt zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a constatării sale sau, în cazul în care instanța ia cunoștință de aceasta doar ulterior, în termen de trei zile lucrătoare de la data la care instanța ia cunoștință de aceasta sau, în cazul comunicării pe suport de hârtie, prin simpla corespondență. În cadrul notificării, instanța va informa destinatarul cu privire la normele care reglementează contestație la prezumția de notificare sau de comunicare și, în cazul unei cereri de chemare în judecată, cu privire la efectul juridic al introducerii acțiunii.

Ca regulă generală, nicio contestație nu poate fi formulată după depășirea unui termen de trei luni de la data la care notificarea sau comunicarea se prezumă efectuată sau de la data notificării sau comunicării. În cazul în care notificarea sau comunicarea ori prezumția de notificare sau de comunicare se referă la un act de sesizare a instanței, contestația poate fi formulată pe parcursul procedurii, în termen de cincisprezece zile de la aflarea notificării sau comunicării ori a prezumției de notificare sau de comunicare.

Contestația va fi admisă în cazul în care destinatarul nu a putut primi actul judiciar deoarece (a) notificarea sau comunicarea a fost efectuată prin încălcarea legislației aplicabile notificării sau comunicării de acte oficiale sau nu a fost legală din alte motive ori

(b) destinatarul nu a fost în măsură să primească actul din alte motive, care nu au fost menționate la litera (a), din motive independente de voința acestuia.

O contestație împotriva prezumției de notificare sau de comunicare pentru motivele menționate la litera (b) poate fi depusă numai de către persoane fizice.

În cazul în care instanța admite contestația, consecințele juridice legate de notificare sau de comunicare se anulează, iar notificarea sau comunicarea și măsurile și acțiunile procedurale deja întreprinse trebuie să fie repetate, după cum este necesar.

Se poate depune contestație și în cadrul procedurii de executare. În cazul în care hotărârea care trebuie notificată devine definitivă, destinatarul poate -- pe baza motivelor deja descrise -- să depună contestație la instanța care a pronunțat hotărârea în primă instanță în cursul procedurii de executare, în termen de cincisprezece zile de la data la care a aflat de procedura de executare a hotărârii.

Ca regulă generală, instanța poate efectua notificarea sau comunicarea prin anunț public la cererea părții în cauză, cu condiția să existe motive justificate în acest sens. În cazul în care faptele prezentate în cererea de notificare sau de comunicare prin anunț public se dovedesc a fi false, iar reclamantul a avut cunoștință de acestea sau există motive întemeiate pentru a considera că acesta ar fi trebuit să aibă cunoștință de acestea, partea va trebui să plătească cheltuielile de judecată efectuate în legătură cu anunțul public, indiferent de rezultatul procedurii, iar instanța îi va aplica, de asemenea, o amendă.

O hotărâre judecătorească definitivă poate face obiectul unei revizuirii în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un alt act a fost notificat sau comunicat părții prin anunț public cu încălcarea normelor aplicabile unei astfel de notificări sau comunicări.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Nu există nicio cale de atac specifică disponibilă.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Taxele judiciare includ costurile aferente notificării sau comunicării actelor. Prin urmare, partea nu trebuie să suporte aceste costuri separat în cadrul procedurilor judiciare. Singura excepție este notificarea sau comunicarea prin intermediul unui executor judecătoresc în temeiul Legii LIII din 1994, caz în care persoana care solicită executarea trebuie să plătească în avans costurile aferente. În conformitate cu legea, executorul judecătoresc are dreptul la un onorariu unic de 6 000 HUF și la o sumă forfetară de 1 500 HUF pentru acoperirea costurilor, indiferent de numărul de tentative de notificare sau de comunicare.

În cazul în care procedura de executare este inițiată pe baza actului care urmează să fie notificat sau comunicat, costurile sunt suportate de către debitor.

Cheltuielile legate de notificarea sau comunicarea prin anunț public trebuie să fie achitate în avans de persoana care solicită acest serviciu.

Normele privind taxele pentru notificare sau comunicare nu fac nicio distincție în ceea ce privește cererile din partea unui alt stat membru.

Ultima actualizare: 15/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Malta

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Prin comunicarea actelor se înțelege livrarea actelor judiciare către o persoană fizică sau juridică. Modul de comunicare este reglementat în mod specific prin Codul de organizare și de procedură civilă (capitolul 12 din legislația malteză).

În legislația națională au fost introduse norme specifice privind comunicarea actelor pentru a crea o procedură standard a modului de efectuare a comunicării actelor și pentru a se asigura că toate părțile implicate primesc actele juridice cu privire la acestea sau acțiunile acestora. În plus, prin aceste norme, instanța și părțile au certitudinea că actele au ajuns la destinatar.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Toate actele depuse la instanță trebuie comunicate în mod oficial. Acestea includ adrese judiciare, proteste judiciare, cereri, citații, cereri privind căile de atac, întâmpinări, măsuri preventive sau executorii și hotărâri pronunțate de instanțe.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

După depunerea unui act la instanță, instanța și executorii judecătorești sunt responsabili de comunicarea actelor. Partea care depune un act la instanță trebuie să indice persoana căreia trebuie să îi fie comunicat actul și adresa de comunicare. În cazul în care există mai mult de un singur destinatar, partea care depune actul trebuie să se asigure că există un număr suficient de copii pentru toți destinatarii.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Da, acestea există.

Sediul social al unei persoane juridice figurează în registrul online publicat pe [site-ul web al Registrului Comerțului din Malta](#).

Versiunea online permite oricărei persoane fizice care dorește să obțină informații privind societățile comerciale, fundațiile și asociațiile să acceseze registrul. Informațiile înscrise în registru cuprind informații disponibile în mod gratuit și pentru uz general (informații publice). Printre informațiile furnizate cu privire la societățile comerciale se numără și denumirea, numărul de înregistrare, sediul social, data de înregistrare etc. Orice persoană poate obține informații cu privire la o anumită societate comercială utilizând drept criteriu de căutare numărul de înregistrare, denumirea sau o parte din denumirea respectivei societăți comerciale.

În ceea ce privește stabilirea adresei unei persoane fizice, Registrul electoral este gratuit și accesibil publicului larg prin intermediul calculatoarelor instanțelor din Malta. Cel mai recent Regstru electoral este accesibil tuturor la adresa <https://electoral.gov.mt/Register/Enquiry>. Cu toate acestea, pentru a obține informații din registru, trebuie să se cunoască localitatea și strada.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Asistența pe care o oferă autoritățile din acest stat membru este cea prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (c).

Sediul social al unei persoane juridice figurează în registrul online publicat pe [site-ul web al Registrului Comerțului din Malta](#).

Versiunea online permite oricărei persoane fizice care dorește să obțină informații privind societățile comerciale, fundațiile și asociațiile să acceseze registrul. Informațiile înscrise în registru cuprind informații disponibile în mod gratuit și pentru uz general (informații publice). Printre informațiile furnizate cu privire la societățile comerciale se numără și denumirea, numărul de înregistrare, sediul social, data de înregistrare etc. Orice persoană poate obține informații cu privire la o anumită societate comercială utilizând drept criteriu de căutare numărul de înregistrare, denumirea sau o parte din denumirea respectivei societăți comerciale.

În ceea ce privește adresele persoanelor fizice, autoritatea de origine străină poate să solicite autorității malteze de destinație să stabilească adresa în scopul comunicării, trimițând cererea la următoarea adresă de e-mail: info@stateadvocate.mt

În aceste cereri trebuie să se menționeze numărul personal de identificare, numele de familie și prenumele persoanei căreia trebuie să i se comunice actul.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Actele judiciare care nu țin de o cauză aflată pe rolul instanței se transmit prin scrisoare recomandată însoțită de un „cartonaș roz” pe care apare fie semnătura de primire, fie mențiunea că actul nu a fost primit sau comunicat în alt mod și care este transmis instanței de către executorii judecătorești. „Cartonașul roz” este anexat actului original (de exemplu, adresei judiciare). Alte acte depuse în contextul procedurilor judiciare sunt comunicate prin intermediul executorului judecătoresc.

Autoritatea de destinație trebuie să se asigure de comunicarea actului prin anexarea actului la o adresă judiciară depusă la Registrul Instanței Civile, Prima Cameră, în ceea ce privește actele care trebuie comunicate în insula Malta și la Registrul Curții Magistraților (Gozo), în jurisdicția sa superioară, în ceea ce privește actele care trebuie comunicate în insulele Gozo și Comino. Aceste acte, împreună cu adresa judiciară, vor fi comunicate destinatarului de către executorul judecătoresc. Conform articolului 187 din Codul de organizare și de procedură civilă, actele pot fi comunicate după cum urmează:

(a) Comunicarea se efectuează prin furnizarea unei copii a actului persoanei căreia trebuie să îi fie comunicat actul sau prin livrarea unei astfel de copii la domiciliul, sediul, locul de muncă sau adresa poștală a destinatarului prin înmânarea acesteia unui membru al familiei sau gospodăriei sale, unei persoane aflate în serviciul său, avocatului său sau unei persoane autorizate să îi primească corespondența: cu toate acestea, nu este legal ca actele să fie lăsate unei persoane sub vârsta de paisprezece ani sau unei persoane care, din cauza unei boli mintale, nu este capabilă să facă dovada unei astfel de comunicări. O persoană este considerată a fi în măsură să facă dovada comunicării, până la proba contrară; și nu poate fi ridicată nicio obiecție pe motive de efectuare neconformă a comunicării pentru oricare dintre aceste motive, dacă se dovedește că respectiva copie a ajuns într-adevăr la persoana căreia trebuia să îi fie comunicată;

(b) În cazul persoanelor aflate la bordul navelor comerciale sau al membrilor echipajului care nu au reședința în Malta, comunicarea poate fi efectuată prin furnizarea unei astfel de copii comandantului navei sau oricărei alte persoane care acționează în această calitate;

(c) În cazul unui organism cu personalitate juridică distinctă, comunicarea se face prin livrarea unei copii a actului: (i) la sediul social, sediul principal, sediul sau adresa poștală, unei persoane/unor persoane cu drept de reprezentare legală sau în instanță a acestuia sau secretarului societății sau unui angajat al unui astfel de organism sau (ii) oricărui dintre persoanele menționate anterior în modul prevăzut la litera (a).

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Actele nu pot fi comunicate electronic în cadrul unei proceduri civile.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Legislația națională malteză nu permite comunicarea prin mijloace electronice.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Nu. Modul de comunicare este explicat în mod exhaustiv la întrebarea 5 de mai sus.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Nu se aplică.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Nu se aplică.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În ceea ce privește legislația malteză, în cazul în care o persoană căreia îi este adresat un act de procedură refuză să primească actul comunicat personal de un funcționar al instanței, instanța, la cererea părții interesate și după audierea respectivului funcționar, luând în considerare toate circumstanțele incidentului, poate declara prin intermediul unei încheieri că respectiva comunicare a fost efectuată la data și la ora la care a survenit respectivul refuz, iar încheierea respectivă se consideră ca fiind o dovadă a comunicării în toate scopurile legale.

În plus, în cazul în care o persoană evită, obstrucționează sau refuză cu bună știință comunicarea unui act, a unei hotărâri judecătorești sau executarea oricărui mandat sau ordin de către un executor judecătoresc, aceasta se face vinovată de sfidarea curții și este pasibilă, în caz de condamnare, de (a) mustrare, (b) interdicția de a se prezenta în sala de judecată, (c) arestarea pentru o perioadă de douăzeci și patru de ore în interiorul clădirii în care au loc ședințele de judecată sau (d) plata unei amenzi.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Serviciile poștale malteze distribuie corespondența oricărei persoane găsite la domiciliu care este dispusă să accepte corespondența, cu condiția ca aceasta să se afle în deplinătatea facultăților mintale și să nu fie un copil. Există prezumția că, odată ce o persoană se află la adresa de corespondență și acceptă corespondența, aceasta este autorizată în acest sens de către destinatar. În cazul în care nu este autorizată, ea nu ar trebui să accepte corespondența, iar în cazul în care o acceptă, își asumă responsabilitatea de a o comunica destinatarului. Persoana care primește actul semnează de primire. Această procedură este în conformitate cu articolul 33 din Reglementările (generale) din 2005 privind serviciile poștale.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

În cazul în care nu se află nimeni la adresă pentru a primi corespondența, iar semnătura de primire este necesară, este lăsat un avis la adresa respectivă prin care destinatarul este informat cu privire la încercarea de livrare. Corespondența poate fi ridicată de la cel mai apropiat oficiu poștal. Dacă corespondența nu este ridicată, furnizorul de servicii poștale, la discreția sa, transmite un avis final destinatarului, informându-l că respectiva corespondență poate fi în continuare ridicată. În general, acest avis este transmis după 5 zile în cazul scrisorilor recomandate locale și după 10 zile în cazul scrisorilor recomandate din străinătate. În cazul în care corespondența nu este ridicată în aceste intervale de timp, după o perioadă de așteptare de încă 5 zile, aceasta este înapoiată expeditorului cu mențiunea „neridicată”. În cazul în care corespondența este refuzată de către destinatar sau de către reprezentantul acestuia, atunci aceasta este restituită expeditorului de îndată cu mențiunea „refuzată”.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondența de ridicat de la oficiul poștal?

În cazul în care nu se află nimeni la adresă pentru a primi corespondența, este lăsat un avis la adresa respectivă prin care destinatarul este informat despre încercarea de livrare, precum și despre faptul că respectiva corespondență poate fi ridicată de la cel mai apropiat oficiu poștal. Dacă corespondența nu este ridicată, furnizorul de servicii poștale, la discreția sa, transmite un avis final destinatarului, informându-l că respectiva corespondență poate fi în continuare ridicată. În general, acest avis este transmis după 5 zile în cazul scrisorilor recomandate locale și după 10 zile în cazul scrisorilor recomandate din străinătate. În cazul în care corespondența nu este ridicată în aceste intervale de timp, după o perioadă de așteptare de încă 5 zile, aceasta este înapoiată expeditorului cu mențiunea „neridicată”. Corespondența poate fi ridicată de la oficiul poștal de către destinatar sau de către un reprezentant autorizat al acestuia cu condiția prezentării avizului împreună cu un act de identitate (pașaport sau carte de identitate) al destinatarului.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Autoritatea de destinație emite un certificat de comunicare sau necomunicare, pe baza informațiilor indicate de executorul judecătoresc, astfel cum se menționează mai jos.

Actele originale comunicate prin scrisoare recomandată vor avea anexat un „cartonaș roz”. Odată returnate instanței, actele originale sunt ștampilate fie cu cerneală neagră, fie cu cerneală roșie. Cerneala neagră este utilizată pentru a indica atât efectuarea comunicării, cât și persoana căreia i-a fost comunicat actul. Dacă actul nu este comunicat, va fi aplicată ștampila cu cerneală roșie și se va menționa și motivul pentru care nu s-a efectuat comunicarea.

Actele care sunt comunicate prin executor judecătoresc sunt ștampilate cu cerneală neagră dacă comunicarea a fost efectuată sau cu cerneală roșie dacă comunicarea nu a fost efectuată și vor fi semnate de către executorul judecătoresc însărcinat cu efectuarea comunicării.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

În cazul în care destinatarul nu primește actele, deși acestea au fost comunicate în mod legal prin lăsarea de copii ale acestora la adresa, domiciliul sau locul de muncă al destinatarului, comunicarea este considerată a fi completă și valabilă. În cazul în care un terț primește actele, acesta poate înapoia aceste acte prin depunerea unei adrese judiciare drept răspuns la adresa judiciară emisă și prin care au fost comunicate actele. În această adresă judiciară de răspuns, terțul trebuie să explice motivul pentru care nu este destinatarul corect și, dacă motivul este considerat valabil, se consideră că această comunicare nu a fost efectuată. Comunicarea efectuată cu încălcarea legii poate fi contestată prin acțiune în instanță. În cazul în care nu a fost efectuată o comunicare valabilă, dar partea respectivă depune o întâmpinare sau apare în fața instanței, comunicarea este considerată ca fiind valabilă.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Nu.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Legislația Maltei a stabilit o taxă fixă în valoare de 50 de euro pentru fiecare act care trebuie comunicat în Malta. Această taxă trebuie plătită înainte de comunicare. Plata taxelor trebuie efectuată prin virament bancar în contul Biroului procurorului general, detaliile bancare fiind următoarele:

Denumirea băncii: Central Bank of Malta

Denumirea titularului de cont: The Office of the State Advocate - Service of documents/Legal fees

Numărul de cont: 40127EUR-CMG5-000-Y

Cod IBAN: MT24MALT011000040127EURCMG5000Y

Cod SWIFT: MALTMTMT

Există o diferență de taxă în cazul în care actele sunt comunicate în temeiul dreptului intern în raport cu cazul în care actele provin dintr-un alt stat membru și trebuie să fie comunicate în Malta. Atunci când actele trebuie să fie comunicate în Malta, acestea sunt depuse în instanță și există o taxă pentru depunerea acestor acte. Taxa variază în funcție de actul depus în instanță. Există, de asemenea, taxe și cheltuieli judiciare pentru tipărirea actelor. Pe de altă parte, pentru actele care trebuie să fie comunicate în Malta și care provin din alte state membre se aplică o taxă fixă în valoare de 50 de euro.

Ultima actualizare: 14/11/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Țările de Jos

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

În esență, notificarea sau comunicarea actelor (*betekening en kennisgeving*) se referă la documentul oficial transmis de un executor judecătoresc (*gerechtsdeurwaarder*). Acesta înmânează în persoană titlul executoriu (*exploot*) destinatarului. Executorul judecătoresc finalizează titlul executoriu printr-o consemnare scrisă, la fața locului, a modului în care a transmis titlul respectiv destinatarului și prin semnarea acesteia. Notificarea coincide în mod natural cu comunicarea (*kennisgeving*). Executorul judecătoresc notifică o hotărâre (*vonnis*) pronunțată sau o citație în instanță (*oproepingvoor een gerecht*), de exemplu.

Aceste norme specifice au fost elaborate în scopul notificării sau comunicării în Uniunea Europeană, pentru a facilita comunicarea în acest domeniu între rezidenții statelor membre. Pentru notificarea sau comunicarea către persoane din afara Uniunii Europene se aplică alte norme.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului (Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor) definește „actele extrajudiciare” ca fiind „[...] actele care au fost întocmite sau legalizate de o autoritate publică sau de un funcționar public și alte acte a căror transmitere formală către destinatarul lor care locuiește într-un alt stat membru este necesară pentru exercitarea, dovada sau garantarea unui drept sau a unei pretenții juridice în materie civilă sau comercială. Noțiunea de «acte extrajudiciare» nu ar trebui să fie interpretată ca incluzând actele emise de autorități administrative în vederea unor proceduri administrative.” A se vedea considerentul (9) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor prevede următoarele: „Agenția de primire notifică sau comunică actul ori dispune notificarea sau comunicarea actului, fie în conformitate cu dreptul statului membru de destinație, fie în modalitatea specială solicitată de agenția de transmitere, dacă o astfel de modalitate nu este incompatibilă cu dreptul statului membru în cauză.”

În Țările de Jos, executorii judecătorești acționează în calitate de agenție de primire. A se vedea, de asemenea, actul de punere în aplicare.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Da, întrucât executorul judecătoresc notifică un act oficial, acesta consultă întotdeauna în prealabil Registrul de Evidență a Persoanelor [*Basisregistratie personen (BRP)*], chiar dacă există deja o adresă în registru. Acest lucru este întotdeauna verificat.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Nu, autoritățile străine trebuie să contacteze un executor judecătoresc din Țările de Jos, care va găsi sau verifica adresa. Pentru acest serviciu se percepe o taxă.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Aceasta este o dispoziție nouă. În trecut, executorii judecătorești nu verificau adresele în Registrul de Evidență a Persoanelor decât după primirea unui document oficial. Acest lucru nu mai este necesar. Adresele pot fi acum verificate înainte de trimiterea unui document oficial.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

A se vedea secțiunea 2 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor: la articolele 16-20 sunt descrise celelalte metode de notificare sau comunicare a actelor.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

A se vedea articolul 19 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor: acest lucru depinde de ceea ce permite statul membru. Este necesar consimțământul expres al destinatarului.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Numai notificarea sau comunicarea anumitor ordine de poprire se efectuează pe cale digitală. Cu toate acestea, a doua notificare a unor astfel de ordine de poprire este efectuată în continuare fizic. Acest avantaj constă în faptul că executorul judecătoresc poate oferi explicații suplimentare atunci când înmânează notificarea sau comunicarea. Aceasta este probabil cea mai importantă sarcină a executorului judecătoresc.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor Începând cu 1 ianuarie 2021, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a ordinelor de poprire este necesară în cazul în care persoana împotriva căreia s-a dispus poprirea informează Organizația profesională regală a executorilor judecătorești din Țările de Jos (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders*) că a optat pentru acest mod de transmitere a ordinului de poprire. A se vedea articolul 475 alineatul (3) din Codul de procedură civilă (nou). Pentru a putea efectua notificarea sau comunicarea pe cale electronică, atât executorul judecătoresc, cât și persoanele care fac obiectul unei popriri trebuie să fie afiliați la sistemul dezvoltat în acest scop de Fundația Rețelei Executorilor Judecătorești (*Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders*) în numele Organizației profesionale regale a executorilor judecătorești.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

A se vedea articolele 46-63 din Codul de procedură civilă.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

De îndată ce executorul judecătoresc a semnat și înmănat actul. Executorul judecătoresc completează titlul executoriu sau raportul oficial la fața locului, menționând modul în care l-a livrat și cui anume. Apoi, acesta fie îi înmânează personal documentul destinatarului, fie pune documentul într-un plic și îl lasă în cutia poștală.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Documentele nu sunt lăsate la un oficiu poștal. În cazul în care a avut loc o inundare pe strada destinatarului, nu există cutie poștală sau destinatarul este atât de agresiv încât executorul judecătoresc nu poate nici măcar să lase un plic în cutia poștală, documentele sunt trimise prin poștă. Executorul judecătoresc completează apoi titlul executoriu la birou, precizând motivele pentru care nu a fost posibil să îl notifice sau comunice în persoană.

Documentele sunt apoi trimise prin poștă, într-un plic al unui executor judecătoresc.

Aceasta este o caracteristică neobișnuită a legislației Țărilor de Jos, deoarece, firește, este îndeolnic că un lucrător poștal va reuși să depună plicul, chiar dacă, în cazul în care destinatarul este agresiv, îi va fi mai ușor să lase plicul în cutia poștală. Acest lucru este valabil și pentru celelalte situații menționate, însă acestea sunt prevederile legale.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

Acest aspect va fi evaluat în cadrul procedurii. Destinatarul poate refuza notificarea sau comunicarea numai din motivele prevăzute la articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor. Curtea a statuat deja că o agenție de primire nu are competența de a evalua dacă refuzurile legate de cerințele lingvistice sunt justificate. În sine, acest lucru este, de asemenea, logic și rezonabil.

Astfel, este destul de dificil pentru o agenție de primire să evalueze dacă destinatarul cunoaște limba în care este redactat documentul sau dacă acesta stăpânește suficient limba respectivă. Este posibil ca o autoritate responsabilă cu notificarea sau comunicarea actelor să nu dispună neapărat de mijloacele necesare pentru efectuarea unei astfel de evaluări. În plus, evaluarea respectivă ține de competența unei instanțe independente.

În cazul în care se alege limba statului membru de primire, nu există niciun drept de refuz, iar notificarea sau comunicarea nu poate fi blocată. Refuzul notificării sau comunicării poate fi remediat prin notificarea sau comunicarea unei traduceri destinatarului.

În cele din urmă, ar trebui remarcat faptul că Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor are efect direct, în sensul că un titlu executoriu este considerat notificat sau comunicat numai atunci când a fost notificat sau comunicat în mod valabil în statul membru de primire.

În cazul în care documentul este refuzat în conformitate cu Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor și notificarea sau comunicarea actului refuzat nu este remediată, notificarea sau comunicarea nu a fost efectuată.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În acest caz se aplică ultima opțiune; documentul este pur și simplu trimis prin scrisoare recomandată. Acest lucru nu este coordonat în prealabil cu serviciul poștal. Documentele sunt adesea trimise direct unei agenții, caz în care nu sunt trimise prin scrisoare recomandată.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

În acest caz, documentul va fi returnat.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Nu. În cazul în care documentele au fost trimise prin scrisoare recomandată sau au fost lăsate la oficiul poștal, lucrătorii poștali (din Țările de Jos) depun întotdeauna o notificare potrivit căreia documentul a fost livrat la oficiul poștal și poate fi ridicat.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Da, a se vedea articolul 14 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Dacă persoana în cauză nu primește documentul, notificarea nu a fost efectuată. În acest caz, trebuie întreprinsă o nouă încercare de efectuare a notificării sau comunicării.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Nu, destinatarul va trebui să se apere în cadrul aceleiași proceduri.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Da, prețul variază în funcție de statul membru. Țările de Jos percep în prezent suma de 65 EUR. Cu toate acestea, această sumă este majorată în temeiul actului de punere în aplicare. În Belgia, de exemplu, se percepe suma de 165 EUR. În cazul în care notificarea sau comunicarea se efectuează în temeiul Regulamentului privind notificarea sau comunicarea actelor, prețul este întotdeauna același. În Țările de Jos, notificarea sau comunicarea este reglementată de Hotărârea privind onorariile executorilor judecătorești (*Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders*)

Ultima actualizare: 10/05/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Austria

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea actelor este procesul prin care un document este predat unui destinatar într-o formă prevăzută de lege și care poate fi dovedită, astfel încât acesta să ia cunoștință de documentul respectiv.

Notificarea sau comunicarea actelor este un act procedural dispus de instanță în contextul unei proceduri judiciare și efectuat automat (articolul 87 din Codul de procedură civilă al Austriei) (*Zivilprozessordnung – ZPO*). Notificarea sau comunicarea actelor trebuie să poată fi dovedită în mod oficial, astfel încât să fie posibil să se verifice când și către cine a fost efectuată notificarea sau comunicarea. Anumite efecte procedurale nu pot surveni decât dacă există dovezi că actele au fost notificate sau comunicate în mod corespunzător.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Ca principiu de bază, toate hotărârile instanței (de exemplu, citațiile, deciziile și hotărârile judecătorești) și toate cererile înaintate de către o parte (de exemplu, cerere de chemare în judecată, apărare, cale de atac), precum și alte declarații care sunt (de asemenea) adresate părții adverse trebuie să fie notificate sau comunicate în mod oficial.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Notificarea sau comunicarea actelor, precum și modul în care se efectuează aceasta, sunt dispuse de către un organ de decizie (judecător, executor judecătoresc). O astfel de dispoziție este numită decizie de notificare (*Zustellverfügung*) și este formulată de organul de decizie pe exemplarul original al actului care urmează să fie notificat sau comunicat. Acțiunea de notificare sau comunicare propriu-zisă este efectuată de un serviciu de curierat, adică de serviciile poștale, însă poate fi utilizat și un alt prestator de servicii universal. Pentru notificarea sau comunicarea electronică efectuată de instanțe, a se vedea punctul 6.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În principiu, răspunsul este negativ. Cu toate acestea, în funcție de volumul de resurse umane disponibile, se pot efectua cercetări simple, de exemplu o căutare în registru (pentru detalii suplimentare, a se vedea punctul 4.3 de mai jos).

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Da. Orice persoană, inclusiv o autoritate dintr-un alt stat, poate contacta autoritățile austriece însărcinate cu evidența populației [administrația municipală, autoritățile municipale, serviciul administrativ teritorial municipal (*Gemeindeamt, Magistrat, Magistratisches Bezirksamt*)] pentru a solicita informații privind domiciliul unei anumite persoane fizice. Datele înregistrate sunt păstrate în registrul central de evidență a populației (*Zentrales Melderegister – ZMR*). Acesta este un registru public care conține numele tuturor persoanelor înregistrate în Austria, informații privind domiciliul acestora și – dacă este cazul – reședința (reședințele) secundară (secundare). Înregistrarea sau radierea unui loc de reședință în Austria este obligatorie.

Pentru a solicita efectuarea unei căutări în registru, sunt necesare următoarele informații, ca cerință minimă absolută, despre persoana care face obiectul căutării: prenume și nume/nume de familie, plus o caracteristică suplimentară care permite identificarea clară a persoanei (de exemplu, data nașterii, locul nașterii, cetățenia sau adresa anterioară).

Informații suplimentare privind depunerea unei cereri de efectuare a unei căutări în registru sunt disponibile la adresa <http://www.help.gv.at>, la rubrica Documente și informații juridice (*Dokumente und Recht*)/Date cu caracter personal/informații de înregistrare (*Personen-Meldeauskunft*).

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Adresele destinatarilor din Republica Austria pot fi găsite după cum urmează [articolul 7 alineatul (1) litera (c) din regulament]:

Registrul central al populației (*Zentrale Melderegister –* denumit în continuare „registru”) se află la Ministerul Federal de Interne al Austriei. Acesta este un registru public care conține numele tuturor persoanelor înregistrate în Austria, informații privind domiciliul și – dacă este cazul – cu reședința (reședințele) secundară (secundare). Registrul conține date privind identitatea (de exemplu, numele, genul, data nașterii, numărul din registru, cetățenia etc.) și date privind reședința persoanelor fizice. Înregistrarea sau radierea unui loc de reședință în Austria este obligatorie.

Înregistrările în registru sunt efectuate de diferite autorități de înregistrare, birouri de stare civilă și birouri de cetățenie din orașele și municipalitățile din Austria. Acesta poate fi accesat online de către toate autoritățile (de exemplu, autoritățile districtuale, autoritățile polițienești). La cerere, băncile, societățile de asigurări, avocații, notarii etc. inspectați de Ministerul de Interne al Austriei au, de asemenea, acces direct.

Oricine poate să solicite (contra cost) autorităților de înregistrare informații de înregistrare privind domiciliul unei persoane.

Pentru a localiza o persoană, atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice pot obține informații din registru privind persoanele înregistrate, solicitând informații privind domiciliul persoanei respective. Informațiile privind data nașterii pot fi solicitate numai de persoanele care dețin un titlu executoriu împotriva persoanei (persoanelor) căutate.

Ca regulă generală, sunt furnizate numai informații cu privire la domiciliul unei persoane. În cazul în care o persoană ale cărei date sunt solicitate nu are un domiciliu real, se furnizează informații cu privire la ultimul său domiciliu radiat.

Informațiile de înregistrare pot fi obținute cu condiția ca persoana ale cărei detalii sunt solicitate să se distingă în mod individual prin anumite caracteristici, astfel încât informațiile furnizate să nu se refere la mai mult de o persoană. Pentru a obține informații, sunt necesare prenumele și numele de familie și cel puțin o caracteristică suplimentară a persoanei căutate pentru a putea identifica definitiv persoana (de exemplu, data nașterii, locul nașterii, cetățenia sau adresa anterioară).

Autoritatea competentă este autoritatea de înregistrare, și anume autoritatea municipală; în orașele cu statut special aceasta este consiliul local, iar în Viena, biroul districtual municipal.

Informațiile de înregistrare pot fi solicitate în mod informal, în persoană, prin poștă sau prin internet.

Informațiile de înregistrare pot fi solicitate online de pe site-ul web al registrului sau prin intermediul oesterreich.gv.at. Sunt necesare un card al cetățeanului, activat, și un instrument de plată electronică. Informațiile solicitate sunt furnizate de îndată ce este plătită taxa administrativă. Trebuie să se plătească taxa administrativă actuală de 3,30 EUR chiar și dacă o căutare nu produce niciun rezultat clar.

Pentru a obține informațiile de înregistrare, este necesar un act de identitate oficial cu fotografie. În cazul cererilor scrise, trebuie prezentat documentul oficial original sau o copie autenticată de un notar sau de o instanță judecătorească.

Cererile scrise fac obiectul unei taxe de 14,30 EUR. Solicitățile de informații din registrul local al populației costă 2,10 EUR, iar cele din registrul central al populației costă 3,30 EUR.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

În principiu, notificarea sau comunicarea este efectuată de către un serviciu de curierat, și anume serviciile poștale sau un alt prestator de serviciu universal (a se vedea punctul 3 de mai sus) sau de către funcționari ai instanței (articolul 88 din ZPO).

Cu toate acestea, există, de asemenea, următoarele proceduri alternative de notificare sau comunicare:

Notificarea prin anunț public în conformitate cu articolul 25 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor și cu articolul 115 din Codul de procedură civilă al Austriei:

În cazul persoanelor a căror adresă este necunoscută sau al persoanelor care sunt necunoscute pentru autorități și pentru care nu s-a numit niciun reprezentant autorizat în scopul de a primi acte, notificarea sau comunicarea poate fi efectuată prin includerea unui aviz oficial într-o arhivă electronică pentru comunicările publice efectuate prin avize (Ediktsdatei) (aceasta poate fi accesată pe site-ul <http://www.justiz.gv.at/>, la categoria E-Government /Ediktsdatei) pentru a comunica faptul că actul care trebuie notificat sau comunicat a fost depus în instanță. Notificarea trebuie să conțină, de asemenea, pe scurt, următoarele informații: conținutul actului care urmează a fi notificat sau comunicat, denumirea instanței care a fost sesizată cu cazul respectiv, obiectul litigiului și opțiunile de colectare a actului, precum și informații privind efectele juridice ale anunțului. Notificarea sau comunicarea actului este considerată a fi fost efectuată de îndată ce avizul oficial este introdus în arhiva pentru comunicări publice.

Notificarea prin intermediul unui administrator numit de instanță (articolele 116-118 din Codul de procedură civilă al Austriei):

În cazul în care singura cale de a efectua notificarea sau comunicarea este prin intermediul unui aviz oficial (introducerea în arhiva electronică pentru comunicările publice efectuate prin avize), instanța trebuie să numească un administrator la cerere sau din proprie inițiativă în situația în care persoana vizată ar trebui în mod normal să întreprindă acțiuni judiciare pentru a-și apăra drepturile, dat fiind actul care ar trebui să-i fie notificat sau comunicat, în special dacă actul care urmează a fi notificat sau comunicat conține o citație pentru persoana în cauză. Numele administratorului trebuie anunțată în arhiva pentru comunicări publice (articolul 117 din Codul de procedură civilă al Austriei). După aceasta și după ce actul este transmis administratorului, se consideră că notificarea sau comunicarea a fost efectuată (articolul 118 din Codul de procedură civilă al Austriei).

Pentru notificarea sau comunicarea electronică efectuată de instanțe, a se vedea punctul 6.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

A se vedea răspunsul la punctul 6.2.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Instanțele pot utiliza sistemul austriac de e-justiție [*Elektronischer Rechtsverkehr* (ERV)] pentru notificarea sau comunicarea electronică a actelor către părți sau către reprezentanții acestora. Este vorba de o formă de transmitere care urmează norme tehnice precise, în cadrul unui cerc de utilizatori identificați. ERV se află, în principiu, la dispoziția tuturor persoanelor fizice și juridice, dar este nevoie de un software special și, în principiu, de implicarea unei agenții de intermediere.

În cazul în care notificarea sau comunicarea prin intermediul ERV nu este posibilă, notificarea sau comunicarea actelor pe cale electronică poate avea loc și prin intermediul unui departament administrativ dedicat notificării sau comunicării actelor, în conformitate cu partea 3 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor (*Zustellgesetz*, articolul 28 și următoarele).

Persoanele care au obligația de a utiliza sistemul austriac ERV (dar nu și alte sisteme de notificare sau comunicare electronică) sunt: avocații (*Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälte*), alte persoane autorizate să reprezinte un părât în cauze penale (*Verteidigerinnen und Verteidiger in Strafsachen*), notarii (*Notarinnen und Notare*), instituțiile financiare și de credit [articolul 1 alineatele (1) și (2) din Legea privind serviciile bancare - BWG], întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al articolului 1 alineatul (1) punctele 1, 2, 4, 6, 7 și 8 din Legea privind controlul întreprinderilor de asigurare din 2016 (VAG 2016), instituțiile de asigurări sociale (articolele 23-25 din Legea privind asigurarea socială generală - ASVG, articolul 15 din Legea privind asigurările sociale ale persoanelor care desfășoară o activitate independentă - GSVG, articolul 13 din Legea privind asigurările sociale ale agricultorilor - BSVG, articolul 9 din Legea privind asigurarea de sănătate și asigurarea împotriva accidentelor ale funcționarilor - B-KUVG și articolul 4 din Legea privind asigurarea notarilor -

NVG, 1972), instituțiile de pensii (articolul 479 din ASVG), Fondul concediilor plătite și al plăților compensatorii pentru lucrătorii din sectorul construcțiilor (articolul 14 din Legea privind concediile plătite și plățile compensatorii pentru lucrătorii din sectorul construcțiilor - BUAG), Fondul de salarii al farmaciștilor (articolul 1 din Legea privind fondul de salarii 2002), Fondul de urgență în caz de insolvență (articolul 13 din Legea privind provizioanele pentru cheltuieli neprevăzute în caz de insolvență - IESG) și IEF Service GmbH (articolul 1 din Legea privind IEF - IEFG), Confederația instituțiilor de asigurări sociale din Austria (articolul 31 din ASVG), procurorul financiar (*Finanzprokurator*, care reprezintă Statul în anumite tipuri de cauze) (articolul 1 din Legea privind Parchetul financiar - ProkG), precum și barourile (*Rechtsanwaltskammern*), experții și interpreții [articolul 89c alineatul (5a) din Legea privind organizarea instanțelor (GOG)].

În conformitate cu legislația austriacă, notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail nu este permisă.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Notificare alternativă:

În cazul în care dispozițiile legale interzic în mod expres persoanei însărcinate cu notificarea sau comunicarea să predea actul unei alte persoane care poate primi actele în locul destinatarului, procedura se numește notificare sau comunicare personală, și anume situația în care actele trebuie să fie înmânate personal persoanei căreia îi sunt adresate. Aceasta se aplică numai în cazuri excepționale.

În toate celelalte cazuri, notificarea sau comunicarea indirectă este permisă. Acest lucru înseamnă că, în cazul în care destinatarul nu poate fi găsit la locul livrării, actele pot – în principiu – să fie predate oricărui adult care are reședința la aceeași adresă de livrare ca destinatarul sau oricărui angajat sau angajator al destinatarului care este de acord să își asume primirea documentelor [articolul 16 alineatul (2) din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor]. În legislație, această persoană este numită destinatar substitutiv (*Ersatzempfänger*).

Cu toate acestea, notificarea sau comunicarea indirectă este permisă numai în cazul în care persoana care efectuează notificarea sau comunicarea respectivă are motive să considere că destinatarul se află, de regulă, la locul livrării.

În conformitate cu articolul 103 din Codul de procedură civilă al Austriei, o persoană nu poate primi actele notificate sau notificate în locul destinatarului în cazul în care aceasta are interese adverse în litigiu.

În conformitate cu articolul 16 alineatul (5) din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor, notificarea sau comunicarea indirectă nu se consideră efectuată dacă destinatarul nu a putut lua cunoștință la timp de actele notificate sau comunicate deoarece a fost absent de la locul livrării (de exemplu, pentru că se afla într-o călătorie, la spital sau în arest). Cu toate acestea, notificarea sau comunicarea începe să producă efecte în ziua imediat următoare revenirii destinatarului la locul livrării.

Depunerea:

Dacă documentul nu poate fi notificat la locul de livrare (pentru că nici destinatarul și nicio altă persoană nu au fost găsiți) și persoana care trebuie să efectueze notificarea are motive să creadă că destinatarul este prezent în mod normal la locul de livrare, documentul trebuie depus, dacă notificarea este efectuată de către un serviciu de livrare, la sediul său profesional relevant și, în toate celelalte cazuri, la primăria sau autoritatea competentă, dacă se află în aceeași municipalitate (articolul 17 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor).

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Pentru detalii, a se vedea punctele 7.1 și 7.3 de mai sus.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Destinatarul trebuie să fie informat cu privire la depunerea actelor printr-un aviz de depunere (introdus în cutia poștală sau afișat pe ușa de intrare). Acesta trebuie să menționeze locul în care sunt păstrate actele, data de la care și perioada în care se pot ridica acestea și trebuie să indice efectele depunerii actelor [articolul 17 alineatul (2) din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor]. În conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor, perioada de ridicare începe la data la care documentul devine disponibil pentru ridicare și trebuie să dureze cel puțin două săptămâni. Actul depus este considerat notificat în prima zi a acestei perioade (notificare sau comunicare noțională). Acest lucru nu se aplică totuși în cazul în care destinatarul nu a putut lua cunoștință la timp de actele notificate deoarece a fost absent de la locul livrării. Cu toate acestea, inclusiv în acest caz, articolul 17 alineatul (3) ultima teză din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor prevede că notificarea sau comunicarea se consideră efectuată în următoarea zi după revenirea destinatarului la locul livrării, în perioada de ridicare, atunci când acesta a fost în măsură să recupereze actele depuse. În cazul în care actul depus nu este ridicat (lucru care nu modifică în niciun fel faptul că notificarea sau comunicarea a început să producă efecte deoarece actul a fost depozitat), acesta trebuie să fie returnat instanței care l-a trimis, la sfârșitul perioadei de ridicare.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul sau o persoană care locuiește în aceeași gospodărie refuză să primească actul fără un motiv juridic valabil, actul trebuie să fie lăsat la locul livrării sau, dacă acest lucru nu este posibil, să fie depus fără nicio înștiințare scrisă. În urma lăsării actului la locul livrării sau a depunerii acestuia, notificarea sau comunicarea este considerată efectuată (articolul 20 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor).

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Notificarea sau comunicarea prin poștă trebuie efectuată în conformitate cu Convenția Universală a Uniunii Poștale și cu o confirmare de primire internațională. Actul trebuie să fie predat destinatarului sau – dacă nu poate fi notificat sau comunicat acestuia – unei alte persoane autorizate să îl primească conform legislației din țara în care actul este livrat (de exemplu, persoană autorizată să primească actul, persoană care primește notificarea sau comunicarea indirectă). În Austria, se aplică dispozițiile articolului 16 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor cu privire la persoanele care pot face obiectul notificării sau comunicării indirecte (a se vedea punctul 7.1 de mai sus).

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

Posibilitatea sau nu de a depune actul și, în caz afirmativ, condițiile aferente sunt reglementate de legislația națională a țării în care este livrat actul. În conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul austriac, actul poate fi depus, sub rezerva îndeplinirii condițiilor necesare (a se vedea punctul 7 de mai sus).

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

A se vedea punctul 7.3 de mai sus.

9 Există vreodată dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Da. Persoana care efectuează livrarea trebuie să certifice că actul a fost notificat sau comunicat prin consemnarea acestui lucru într-o notă de livrare (confirmare de predare, confirmare de primire). Persoana care primește actul livrat trebuie să confirme notificarea sau comunicarea acestuia prin semnarea notei de livrare, indicând data și, în cazul în care aceasta nu este destinatarul propriu-zis, relația sa cu destinatarul. În cazul în care persoana care primește actul livrat refuză să confirme predarea, persoana care efectuează livrarea trebuie să consemneze acest lucru în nota de livrare, să indice data și, dacă este cazul, să precizeze relația primitivului cu destinatarul. Dovada livrării trebuie să fie transmisă expeditorului fără întârziere.

În loc să trimiteti dovada de livrare, este posibil să trimiteti o copie electronică a dovezii de livrare sau a conținutului acesteia, cu condiția ca autoritatea să nu fi exclus acest lucru prin aplicarea unei note în acest sens la dovada de livrare. Dovada originală de livrare trebuie păstrată cel puțin cinci ani de la trimiterea copiei electronice și trebuie trimisă imediat autorității, dacă se solicită acest lucru.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Deși notificarea sau comunicarea nu este considerată efectuată dacă s-a realizat cu încălcarea reglementărilor legale, acest lucru poate fi remediat. În primul rând, în cazul în care procedura de comunicare sau notificare nu a fost corectă, regula de bază de la articolul 7 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor este că notificarea sau comunicarea este considerată totuși a fi fost efectuată dacă actul a fost primit efectiv de către destinatar. În cazul în care o altă persoană a fost autorizată să primească actul, aceasta trebuie să fie desemnată drept destinatar; în caz contrar, notificarea sau comunicarea începe să producă efecte numai după ce actul a fost primit efectiv de către persoana autorizată în acest sens. În plus, Legea privind notificarea sau comunicarea actelor [articolul 16 alineatul (5) și articolul 17 alineatul (3)] prevede norme specifice pentru remedierea deficiențelor legate de notificarea sau comunicarea actelor în următoarele situații: în cazul în care destinatarul nu poate lua cunoștință la timp de actele notificate sau comunicate deoarece este absent de la locul livrării, atunci când notificarea sau comunicarea indirectă nu produce efecte sau când actele sunt depuse. Deficiența este remediată în ziua imediat următoare revenirii destinatarului la locul livrării, însă, în cazurile în care documentele au fost depuse, este esențial ca destinatarul să se întoarcă în perioada de colectare și să fie în măsură să recupereze actul depus în ziua următoare. Deși nu există niciun termen-limită pentru remedierea deficiențelor în cazul notificării sau comunicării indirecte care nu produce efecte, în cazul în care nu se poate efectua notificarea sau comunicarea prin depunerea documentelor, remedierea nu mai este posibilă atunci când destinatarul revine după încheierea perioadei de colectare. În cazul în care destinatarul se întoarce la timp pentru a putea recupera actul livrat chiar în prima zi a perioadei de colectare, notificarea sau comunicarea este considerată efectuată în ziua respectivă, întrucât perioada de colectare nu a început încă să curgă. În cazul în care destinatarul se întoarce mai târziu, notificarea sau comunicarea prin depunere nu este considerată efectuată până în ziua imediat următoare revenirii destinatarului; destinatarul trebuie să beneficieze în întregime de termenele declanșate de notificarea sau comunicarea actelor, în special termenele pentru introducerea unei căi de atac.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Dreptul la o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești corespunzătoare.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Nu se aplică taxe.

Ultima actualizare: 27/11/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Polonia

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

„Notificarea sau comunicarea actelor” înseamnă acordarea de acces anumitor persoane la corespondența care le este adresată în conformitate cu dreptul procesual civil.

Exercitarea drepturilor procedurale ale părților (dreptul la audiere publică, dreptul la apărare, dreptul de a prezenta probe în sprijinul declarațiilor și dreptul la informare), validitatea procedurilor în alte privințe, calcularea corectă a termenelor și, în consecință, validitatea hotărârii pronunțate – toate acestea depind de notificarea sau comunicarea actelor în conformitate cu legea.

Notificarea sau comunicarea actelor este reglementată în principal de capitolul 2 (articolele 131-147) din Codul de procedură civilă din 17 noiembrie 1964 („CPC”), precum și de actele de punere în aplicare:

Regulamentul Ministrului Justiției din 18 iunie 2019 – Regulamentul de procedură al instanțelor de drept comun („Regulamentul de procedură”);

Regulamentul Ministrului Justiției din 6 mai 2020 privind procedura detaliată și metoda de notificare sau comunicare a actelor judiciare în acțiunile civile („regulamentul”).

Notificarea sau comunicarea prin corespondență obișnuită (punctul 8 de mai jos) este reglementată, de asemenea, de Legea din 23 noiembrie 2012 privind serviciile poștale și de normele privind furnizarea serviciilor poștale emise de furnizorii individuali de servicii poștale. Furnizorul desemnat – în prezent Poczta Polska S.A. – este furnizorul de servicii poștale care este obligat să furnizeze servicii poștale universale (și nu poate refuza să încheie un contract pentru livrarea de scrisori recomandate).

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Toate actele judiciare și memoriile a căror notificare sau comunicare produce efecte juridice trebuie notificate sau comunicate în mod formal.

Printre actele judiciare (documentele trimise de către o instanță părților și altor persoane implicate în proceduri judiciare) se numără: notificări, citații, înștiințări privind drepturi și obligații, copii ale hotărârilor judecătorești (hotărâri, decizii, ordonanțe de plată) sau ale ordonanțelor, copii ale hotărârilor judecătorești însoțite de motivare.

Printre actele de procedură se numără actele de demarare a unor proceduri (de exemplu, petiții) și actele depuse în cursul procedurilor de către părți și de către orice alte entități autorizate să ia parte la acțiuni civile (de exemplu, un procuror, Ombudsmanul pentru drepturile cetățenilor, Ombudsmanul pentru drepturile copiilor), prin care acestea precizează cererile sau observațiile lor.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

În Polonia, actele sunt notificate sau comunicate oficial, ceea ce înseamnă că aproape toate actele din cadrul procedurilor judiciare sunt notificate sau comunicate *ex officio* de către instanță. Prin urmare, atunci când depune un memoriu, partea este obligată să îl prezinte instanței, împreună cu numărul corespunzător de copii în scopul notificării sau comunicării către persoanele implicate în cauză [articolul 128 alineatul (1) din CPC]. Excepțiile includ în principal notificarea sau comunicarea primului act în cauză către părți și schimbul de documente între reprezentanții autorizați (a se vedea mai jos). În cazul în care, în pofida faptului că a primit două înștiințări de încercare de livrare, pârâtul nu ridică o petiție sau un alt memoriu care presupune necesitatea ca pârâtul să își apere drepturile, dacă nu se aplică dispoziții specifice privind notificarea sau comunicarea efectivă și dacă pârâtului nu i-a fost notificat sau comunicat niciun act în cauza respectivă, instanța va trimite reclamantului o copie a actului, obligându-l pe acesta din urmă să apeleze la un executor judecătoresc pentru a notifica sau comunica actul către pârât. La cererea reclamantului, executorul judecătoresc va notifica sau comunica actul personal, cu confirmare de primire și cu precizarea datei sau concluzionează că destinatarul nu locuiește la adresa indicată. În schimbul unei taxe suplimentare (40 PLN), executorul judecătoresc va proceda, de asemenea, la stabilirea adresei pârâtului. În cazul în care, în termen de două luni, reclamantul nu furnizează instanței dovada notificării sau comunicării unui act către pârât de către un executor judecătoresc sau nu indică adresa actuală a pârâtului sau nu furnizează dovada că pârâtul locuiește la adresa indicată în petiție, instanța poate suspenda acțiunea și o poate întrerupe după trei luni de la suspendare [articolul 139 [1] din CPC, articolul 177 alineatul (1) punctul 6 din CPC, articolul 182 alineatul (1) punctul 1 din CPC, articolele 3a-3b din Legea executorilor judecătorești din 22 martie 2018].

În timp ce cauza este pendinte, procurorii, avocații, agenții de brevetare și procurorul general al Republicii Polone au obligația de a-și notifica sau comunica reciproc, în mod direct, copii ale memoriilor, inclusiv ale anexelor. Prevederile menționate anterior nu se aplică în ceea ce privește formularea de cereri reconvenționale, recursuri, recursuri în anulare, plângeri, cereri de anulare a unei hotărâri pronunțate în lipsă, opoziții la o somație de plată, contestații la o somație de plată, cereri de recuperare a creanțelor, cereri de revizuire a unei hotărâri judecătorești, căi de atac pentru constatarea nelegalității unei hotărâri definitive și contestații la deciziile grefierilor, care trebuie prezentate instanței, împreună cu copii pentru partea adversă. Cele de mai sus nu se aplică nici actelor transmise prin intermediul unui sistem de tehnologia informației și comunicațiilor [articolul 132 alineatul (1)-1[2] din CPC].

În anumite condiții, se acceptă notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice, astfel cum se descrie la punctul 6 de mai jos.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Atunci când admite o cerere de executare, instanța nu face propriile cercetări cu privire la domiciliul sau sediul destinatarului, cu excepția rectificării erorilor evidente din adresă. Totuși, în cazul în care reclamantul a solicitat notificarea sau comunicarea în conformitate cu legislația statului membru solicitat, iar legislația poloneză permite ca notificarea sau comunicarea să fie considerată efectivă atunci când este efectuată la o adresă indicată în evidențe sau registre specifice (a se vedea punctul 5 de mai jos), este de așteptat ca instanța să verifice datele în evidențele sau registrele respective. În cazul în care instanța identifică, astfel cum s-a descris mai sus, o altă adresă decât cea notificată de reclamant, aceasta ar trebui să încerce din nou să transmită notificarea sau comunicarea. De asemenea, instanța poate verifica dacă adresa este cunoscută *ex officio* (de exemplu, în legătură cu o altă cauză pendinte în fața instanței) și poate încerca să notifice sau să comunice actul la adresa respectivă.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Sistemul electronic al registrului de evidență a populației din Polonia (denumit în continuare „PESEL”) conține, printre altele, informații cu privire la adresele înregistrate ale persoanelor fizice. Autoritățile judiciare străine nu pot accesa registrul în mod direct. O instanță străină poate solicita instanței poloneze să obțină probe pentru a stabili adresa unei persoane fizice în temeiul unui acord bilateral sau al Convenției privind obținerea de probe în străinătate în materie civilă sau comercială, semnată la Haga la 18 martie 1970. Instanța poloneză va solicita apoi informații din registrul PESEL sau din registrul de evidență a populației al municipalității relevante sau va lua, eventual, alte măsuri necesare.

O parte la o procedură judiciară din străinătate poate depune, la orice administrație municipală din Polonia, o cerere de acces la datele din registrul PESEL sau din registrul de evidență a populației. O astfel de cerere trebuie formulată în scris, pe un formular (disponibil pe site-urile administrațiilor municipale).

Partea respectivă trebuie să demonstreze existența unui interes legitim și să furnizeze dovezi că dreptul de acces privește o anumită persoană. Se achită o taxă de 31 PLN în contul bancar al municipalității a căreia i-a fost adresată cererea. Totuși, trebuie remarcat faptul că legislația poloneză nu presupune că adresa unei persoane fizice indicată în registrul PESEL sau în registrul de evidență a populației este adresa de reședință efectivă a persoanei.

Adresele profesionale ale persoanelor fizice care desfășoară activități comerciale sunt păstrate în Registrul central al comerțului (CEIDG) și pot fi obținute online în mod gratuit. Motorul de căutare în limbile polonă și engleză este disponibil la adresa: <https://aplikacja.ceidg.gov.pl/ceidg/ceidg.public.ui/search.aspx>

Adresele altor antreprenori (societăți comerciale, cooperative, întreprinderi de stat, organisme din domeniul cercetării și dezvoltării, întreprinderi străine și sucursalele acestora, precum și societăți mutuale) și ale asociațiilor, altor organizații sociale și profesionale, fundații și instituții sanitare sunt disponibile în Registrul judiciar național și sunt accesibile gratuit online. Motorul de căutare în limba polonă este disponibil la adresa: <https://ekrs.ms.gov.pl/web/wyszukiwarka-krs/strona-glowna/>

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, Polonia furnizează – prin intermediul portalului european e-justiție – informații detaliate cu privire la modul de identificare a adreselor persoanelor cărora trebuie să li se notifice sau comunice un act.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Instanța notifică sau comunică acte prin intermediul furnizorului de servicii poștale, al persoanelor angajate de instanțe sau al serviciului de curierat judiciar. De asemenea, instanța poate notifica sau comunica acte prin intermediul unui executor judecătoresc în conformitate cu Legea privind executorii judecătorești din 22 martie 2018 (articolul 131 din CPC, articolul 96 din Regulamentul de procedură). În astfel de cazuri, executorul judecătoresc notifică sau comunică destinatarului actul personal, cu confirmare de primire și cu precizarea datei sau concluzionează că destinatarul nu locuiește la adresa indicată. În practică, notificarea sau comunicarea se efectuează de obicei de către furnizorul de servicii poștale (Poczta Polska S.A.), prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

În cazul în care corespondența este adresată unor persoane fizice, actele sunt notificate sau comunicate acestora personal, și anume le sunt înmânate acestora sau, în cazul în care acestea nu dispun de capacitate juridică, se înmânează reprezentantului lor legal [articolul 133 alineatul (1) din CPC].

Instanțele notifică sau comunică actele soldaților prin intermediul poliției militare, agenților din cadrul poliției și al administrației penitenciarelor – prin intermediul autorităților de supraveghere ale acestora, iar persoanelor reținute – prin intermediul consiliului de administrație al unității (articolul 137 din CPC).

Actele destinate persoanelor juridice și organizațiilor fără personalitate juridică sunt notificate sau comunicate organismului autorizat să le reprezinte în instanță sau sunt înmânate personalului autorizat să primească documente. În cazul în care a fost desemnat un reprezentant legal în caz de litigii sau o persoană autorizată să primească acte judiciare, notificarea sau comunicarea actelor se efectuează către persoanele respective [articolul 133 alineatul (2) din CPC].

Memoriile sau hotărârile judecătorești care îi vizează pe antreprenorii înscrși în Registrul central al comerțului (CEIDG) sunt notificate sau comunicate la domiciliul ales prevăzut în registru, cu excepția cazului în care antreprenorul a indicat un alt domiciliu ales [articolul 133 alineatul (2) punctul 1 din CPC]. Memoriile sau hotărârile judecătorești care îi vizează pe antreprenorii înscrși într-un registru judiciar sunt notificate sau comunicate la adresa prevăzută în registru, cu excepția cazului în care antreprenorul a indicat un alt domiciliu ales. În cazul în care cea mai recentă adresă comunicată a fost eliminată deoarece nu corespunde situației de fapt și nu a fost formulată nicio cerere de înscriere a unei noi adrese care să poată fi făcută publică, adresa eliminată este considerată o adresă publicată în registru [articolul 133 alineatul (2) punctul 2 din CPC].

Memoriile sau hotărârile judecătorești adresate persoanelor care reprezintă o entitate înscrisă în Registrul judiciar național, lichidatorilor, mandatarilor, membrilor organismelor sau persoanele autorizate să numească consiliul de administrație sunt notificate sau comunicate la domiciliul ales indicat în Registrul judiciar național [articolul 133 alineatul (2) punctul 3 din CPC].

În cazul în care a fost desemnat un reprezentant legal în caz de litigii sau o persoană autorizată să primească acte judiciare, notificarea sau comunicarea actelor judiciare se efectuează către persoanele respective. Totuși, actele prin care o parte este citată pentru a se înfățișa în persoană sunt notificate sau comunicate direct părții respective, cu excepția părților care nu au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul social în Polonia sau în alt stat membru al UE [articolul 133 alineatul (3) din CPC, articolul 1135 alineatul (5) punctul 1 din CPC].

Notificarea sau comunicarea se efectuează la domiciliu, la locul de muncă sau oriunde se găsește destinatarul.

La cererea unei părți, actele pot fi notificate sau comunicate la o casuță poștală, a cărei adresă este comunicată de către partea respectivă. În astfel de cazuri, actele trimise prin intermediul furnizorului de servicii poștale sunt depuse la oficiul poștal al furnizorului respectiv, iar o înștiințare în acest sens este lăsată în cutia poștală a destinatarului (articolul 135 din CPC).

Un grefier poate înmâna un act destinatarului direct la grefa instanței, în cazul în care destinatarul este prezent în instanță și își dovedește identitatea [articolul 132 alineatul (2) din CPC]. În plus, în cazul în care un act care trebuie notificat sau comunicat a fost depus la instanță la o dată care face imposibilă notificarea sau comunicarea acestuia înainte de data unei ședințe de judecată sau a unei audieri, instanța va notifica sau comunica actul destinatarului în cadrul ședinței de judecată sau al audierii (articolul 99 din Regulamentul de procedură).

Scrisorile pot fi notificate sau comunicate pe cale electronică numai în cazurile și în modurile indicate la punctul 6.1 de mai jos.

În mod excepțional, numai în cazul citării la o ședință de judecată, instanța poate notifica sau comunica citația părților, martorilor, experților sau altor persoane prin alte mijloace decât în scris, mijloace pe care le consideră cele mai adecvate, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar pentru accelerarea judecării cauzei. O astfel de citație (de exemplu, prin poșta electronică sau prin telefon) produce efecte juridice dacă nu există nicio îndoială că aceasta a ajuns la destinatari cu cel puțin o săptămână și, în cazuri urgente, cu trei zile înainte de ședință [articolul 149 alineatul (1) din CPC și [articolul 149 alineatul \(2\) din CPC](#)].

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Instanța notifică sau comunică acte pe cale electronică, și anume prin intermediul unui sistem de tehnologia informației și comunicațiilor, numai în cazul în care destinatarul a depus un document prin intermediul sistemului sau a ales să depună documente în acest mod (destinatarul poate revoca alegerea). Această formă de notificare sau comunicare poate fi, de asemenea, aleasă de un destinatar rezident într-un alt stat membru. În cazul în care un act este notificat sau comunicat pe cale electronică, acesta este considerat notificat sau comunicat la data și ora indicate în confirmarea de primire electronică. În lipsa unei astfel de confirmări, notificarea sau comunicarea se consideră efectuată la 14 zile după data la care actul a fost încărcat în sistemul de tehnologia informației și comunicațiilor. Actele care trebuie notificate sau comunicate nu sunt trimise la adresele de e-mail, ci se lasă, în schimb, o înștiințare în casuța poștală a destinatarului că există un mesaj nou în sistemul de tehnologia informației și comunicațiilor [articolul 131 alineatul (1) din CPC].

Se aplică norme specifice pentru notificarea sau comunicarea actelor judiciare procurorilor, avocaților, agenților de brevetare sau procurorului general al Republicii Polone, în timpul stării de urgență epidemică sau al stării de epidemie declarate din cauza COVID-19 și timp de un an de la ridicarea ultimei dintre aceste stări. În această perioadă, în cazul în care sistemul de tehnologia informației și comunicațiilor care sprijină procedurile judiciare nu este disponibil, instanța notifică sau comunică acte judiciare acestor părți prin încărcarea conținutului acestora în sistemul de tehnologia informației și comunicațiilor utilizat pentru punerea la dispoziție a unor astfel de documente (portalul de informații). Acest lucru nu se aplică actelor care trebuie notificate sau comunicate împreună cu copii ale memoriilor părților sau ale altor documente care nu provin de la instanță. Data notificării sau comunicării este data la care destinatarul a luat cunoștință de documentul încărcat pe portalul de informații. În cazul în care destinatarul nu face acest lucru, actul este considerat notificat sau comunicat după expirarea termenului de 14 zile de la data încărcării. Notificarea sau comunicarea unui act prin intermediul portalului de informații produce efectele procedurale definite în CPC, în ceea ce privește notificarea sau comunicarea actelor judiciare. Instanța poate alege să nu notifice sau comunice un act prin intermediul portalului de informații dacă acest lucru nu este posibil din cauza naturii documentului [articolul 15zss alineatul (9) din Legea din 2 martie 2020 privind măsurile speciale pentru prevenirea, combaterea și controlul COVID-19, al altor boli transmisibile și al situațiilor de urgență conexe]. În Polonia, starea de urgență epidemică va fi în vigoare până la 30 iunie 2023.

Procurorii, avocații, agenții de brevetare și procurorul general al Republicii Polone își notifică sau comunică actele reciproc, în mod direct (a se vedea punctul 3 de mai sus), numai prin mijloace electronice, dacă depun la instanță declarații unanime în acest sens, și comunică instanței datele de contact care trebuie utilizate în acest scop, în special o adresă de e-mail sau un număr de fax. Aceste declarații sunt irevocabile și se consideră că nu conțin nicio prevedere referitoare la vreo condiție sau vreun termen. La cererea unanimă a părților sau atunci când acest lucru este justificat în alt mod, instanța va dispune renunțarea la astfel de mijloace de notificare sau comunicare. Obligația notificării sau comunicării electronice reciproce nu se aplică actelor care ar trebui prezentate instanței împreună cu copii pentru partea adversă, astfel cum se menționează la punctul 3 de mai sus.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor
Nu se aplică nicio condiție suplimentară.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În cazul în care destinatarul nu se află la domiciliul său, persoana care efectuează notificarea sau comunicarea poate preda actul judiciar unui membru adult al gospodăriei sau, dacă nu este prezentă nicio astfel de persoană, actul se transmite administrației proprietății, îngrijitorului sau conducătorului comunității, în cazul în care persoanele respective nu sunt părți cu interese adverse în cauză și și-au luat angajamentul de a înmâna documentul destinatarului. Totuși, instanța poate exclude sau limita posibilitatea ca actele să fie notificate sau comunicate altor persoane. O notă în acest sens se face pe trimiterea poștală. În cazul în care un destinatar, care a indicat locul său de muncă ca adresă de notificare sau comunicare, nu este găsit la locul de muncă de către persoana care efectuează notificarea sau comunicarea, actul poate fi notificat sau comunicat unei persoane autorizate să primească acte (articolul 138 din CPC, articolul 3 din regulament).

În cazul în care un act trimis prin intermediul unui furnizor de servicii poștale nu poate fi notificat sau comunicat, acesta va fi depus la oficiul poștal al furnizorului respectiv, iar dacă este notificat sau comunicat prin alte mijloace, la administrația municipală competentă, lăsând o înștiințare în acest sens pe ușa destinatarului sau în cutia sa poștală, în care se menționează locul și data la care a fost lăsat actul și faptul că acesta trebuie ridicat în termen de șapte zile de la data notificării. În cazul în care termenul expiră fără niciun efect, procedura de notificare va fi repetată [articolul 139 alineatul (1) din CPC]. În cazul persoanelor fizice, un act depus la un oficiu poștal poate fi ridicat personal de către destinatar, de către reprezentantul legal al acestuia sau de către un mandatar poștal, iar în cazul altor entități, de asemenea de către o persoană autorizată să reprezinte entitatea sau de către un angajat autorizat (articolul 8 din regulament). Actul este considerat notificat sau comunicat la expirarea termenului de ridicare a acestuia.

Notificarea sau comunicarea poate fi considerată efectivă și în cazul în care nu a fost posibilă din cauza nerespectării de către parte a obligațiilor sale:

în cazul în care un act nu poate fi notificat sau comunicat unei părți care face obiectul înscrierii într-un registru judiciar, deoarece schimbarea de adresă a părții nu a fost publicată în registru, actul este anexat la dosarul cauzei cu efect de notificare sau comunicare, cu excepția cazului în care noua adresă este cunoscută de instanță [articolul 139 alineatul (3) din CPC];

documentele adresate persoanelor care reprezintă o entitate înscrisă în Registrul judiciar național, lichidatorilor, mandatarilor, membrilor organismelor sau persoanelor autorizate să numească consiliul de administrație, în cazul în care acestea nu pot fi livrate în mod obișnuit din cauza necomunicării unei schimbări a domiciliului ales, vor fi anexate la dosarul cauzei cu efect de notificare sau comunicare, cu excepția cazului în care instanța cunoaște un alt domiciliu ales sau loc de reședință și o altă adresă [articolul 139 alineatul (3) punctul 1 din CPC];

în cazul în care destinatarul (fie o parte, fie reprezentantul părții) s-a mutat de la adresa actuală și nu a comunicat instanței noul domiciliu (în pofida faptului că a fost informat de instanță cu privire la obligația de a face acest lucru), actul judiciar va fi anexat la dosarul cauzei cu efect de notificare sau comunicare, cu excepția cazului în care noua adresă este cunoscută de instanță (articolul 136 din CPC).

În alte cazuri în care nu se cunoaște locul unde se află partea:

în cazul în care actul care trebuie notificat sau comunicat implică necesitatea ca o parte să apere drepturile părții, acesta poate fi notificat sau comunicat – până când partea respectivă, reprezentantul sau plenipotențiarul acesteia se face cunoscut – numai tutorei *ad litem* desemnat de instanță la cererea persoanei în cauză (de exemplu, reclamantul) care a furnizat dovezi *prima facie* că locul în care se află destinatarul nu este cunoscut. Numirea unui tutore *ad litem* este anunțată public în clădirea instanței și în incinta administrației municipale și – în cauzele mai importante – și în presă, dacă este necesar.

Notificarea sau comunicarea produce efecte odată ce actul este livrat tutorei *ad litem*, cu excepția cazului în care instanța condiționează eficiența notificării sau comunicării de expirarea unei anumite perioade din momentul în care anunțul este afișat în clădirea instanței (articolul 143 din CPC).

În cazul în care actul care trebuie notificat sau comunicat nu implică necesitatea ca o parte să apere drepturile părții, actul va fi notificat sau comunicat părții prin afișarea sa în clădirea instanței (articolul 145 din CPC).

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

În cazul notificării sau comunicării către un membru adult al gospodăriei, administrația proprietății, îngrijitor, conducătorul comunității sau o persoană de la locul de muncă, actul este considerat notificat sau comunicat în momentul în care este înmănat unei astfel de persoane.

În cazul în care actul este depus la un oficiu poștal și nu este ridicat de o persoană autorizată, se consideră că actul este notificat sau comunicat după expirarea ultimei zile a termenului de ridicare (și anume după expirarea unei săptămâni de la a doua înștiințare de încercare de livrare), cu excepția cazului în care actul este adresat unui pârât căruia nu i s-a notificat sau comunicat în prealabil niciun alt act în cauză, astfel cum se menționează la punctul 3 de mai sus.

În cazul în care notificarea sau comunicarea se face către un tutore *ad litem* desemnat pentru o parte despre care nu se știe unde se află, actul este considerat notificat sau comunicat în momentul în care este înmănat tutorei *ad litem* sau după expirarea termenului de la afișarea anunțului, astfel cum a fost stabilit de instanță, în funcție de care dintre aceste evenimente survine mai târziu.

În cazul în care notificarea sau comunicarea se face prin afișarea unui anunț în clădirea instanței, actul este considerat notificat sau comunicat la o lună de la data afișării.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Acest lucru se realizează prin intermediul unei înștiințări lăsate pe ușa destinatarului sau în cutia poștală a acestuia. Înștiințarea va menționa, printre altele, că, în cazul în care trimiterea poștală nu este ridicată după două notificări, aceasta va fi returnată instanței expeditoare, iar trimiterea poștală va fi considerată notificată sau comunicată în ultima zi în care poate fi ridicată, precum și că notificarea sau comunicarea poate declanșa începerea curgerii termenelor procedurale (articolul 6 din regulament).

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea unui act, actul este considerat notificat sau comunicat în momentul exprimării refuzului [articolul 139 alineatul (2) din CPC].

O excepție o constituie cazul în care o instanță sau o altă autoritate a unui stat străin solicită instanței să notifice sau să comunice un act judiciar unei persoane cu reședința în Polonia, fără a anexa o traducere în limba polonă a documentului. Un astfel de act este notificat sau comunicat destinatarului dacă acesta alege să îl accepte. Destinatarul care refuză să accepte un act este avertizat cu privire la posibilele efecte juridice negative în străinătate [articolul 1135 alineatul (1) punctul 2 din CPC].

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Actele notificate sau comunicate pe această bază de către furnizorul de servicii poștale sunt notificate sau comunicate ca scrisori obișnuite și nu ca o corespondență judiciară (a se vedea punctul 1 ultimul paragraf de mai sus). În afară de destinatar, o astfel de scrisoare poate fi, de asemenea, notificată sau comunicată efectiv:

reprezentantului legal sau plenipotențiarului destinatarului, autorizat prin procură generală sau prin autorizare poștală;

unui adult care locuiește împreună cu destinatarul, cu condiția ca destinatarul să nu fi dat instrucțiuni contrare oficiului poștal;

unei persoane însărcinate cu primirea corespondenței la sediul unei autorități publice, în cazul în care trimiterea poștală este adresată autorității publice respective;

unei persoane însărcinate cu primirea corespondenței în cadrul unei entități cu personalitate juridică sau al unei unități structurale fără personalitate juridică, în cazul în care trimiterea poștală este adresată:

(a) persoanei juridice în cauză sau unei unități structurale fără personalitate juridică;

(b) unei persoane fizice care nu este un membru al consiliului de administrație sau unui angajat al persoanei juridice sau al unității structurale fără personalitate juridică în cauză și care este prezent în unitatea respectivă;

directorului unității structurale sau unei persoane fizice autorizate de către director, în cazul în care trimiterea poștală este adresată unei persoane fizice prezente în cadrul unei unități în care este foarte dificil sau chiar imposibil să se livreze o trimitere poștală destinatarului, din cauza naturii unității sau a practicilor general acceptate (articolul 37 din Legea privind serviciile poștale).

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

În cazul serviciilor poștale universale, furnizorul de servicii poștale:

lasă în cutia poștală a destinatarului (sau, în lipsa acesteia, prin alte mijloace legale) o înștiințare privind încercarea de livrare, care este emisă pe formularul corespunzător și care include informații privind termenul pentru ridicare și adresa oficiului poștal la care este depusă trimiterea poștală;

informează destinatarul prin mijloace electronice (SMS sau e-mail) cu privire la posibilitatea de a-l ridica, indicând numărul trimiterii poștale, termenul pentru ridicare și adresa oficiului poștal la care este depusă, în cazul în care destinatarul a solicitat oficiului poștal să îl notifice prin mijloace electronice.

Trimiterea poștală poate fi ridicată de la oficiul poștal de către destinatar sau de către altă persoană autorizată, astfel cum se menționează la punctul 8.1 de mai sus (inclusiv de un adult care locuiește împreună cu destinatarul, dacă acesta a depus o declarație scrisă de coabitare la oficiul poștal). În cazul în care trimiterea poștală nu este ridicată în termen de șapte zile, procedura de notificare se repetă. În cazul în care destinatarul sau o altă persoană autorizată nu ridică trimiterea poștală în termen de 14 zile de la data următoare celei în care a fost lăsată prima înștiințare, trimiterea poștală este restituită expeditorului (articolul 37 din Legea privind serviciile poștale, articolele 24 și 26 din Normele privind furnizarea serviciilor universale, astfel cum sunt anexate la Rezoluția nr. 227/2022 a Consiliului de administrație al Poczta Polska S.A.).

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

A se vedea punctul 8.2 de mai sus.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Notificarea sau comunicarea unui act este confirmată de destinatar în scris sau în sistemul de tehnologia informației și comunicațiilor al furnizorului de servicii poștale sau prin intermediul unui document extras din sistemul de tehnologia informației și comunicațiilor. Destinatarul unui document confirmă primirea acestuia și data de primire prin semnătura sa. În cazul în care destinatarul nu poate sau nu dorește să facă acest lucru, persoana însărcinată cu notificarea sau comunicarea actului consemnează data notificării sau comunicării și motivele pentru care nu s-a aplicat nicio semnătură. Persoana însărcinată cu notificarea sau comunicarea actului indică modul în care actul a fost notificat sau comunicat în confirmarea de primire, consemnând data notificării pe actul respectiv, și îl semnează (articolul 142 din CPC).

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Nerespectarea dispozițiilor privind notificarea sau comunicarea actelor face ca aceasta să fie lipsită de efecte și impune repetarea acesteia. Totuși, notificarea sau comunicarea defectuoasă se consideră efectuată la primirea efectivă a trimiterii poștale de către destinatar.

În cazul în care notificarea sau comunicarea defectuoasă a împiedicat una dintre părți să își apere drepturile, partea respectivă poate solicita anularea hotărârii în cadrul procedurii de recurs și, în acest sens, poate invoca nulitatea procedurii [articolul 379 alineatul (5) din CPC].

Fără a aduce atingere încheierii definitive a procedurii, în cazul în care una dintre părți a fost împiedicată să ia măsuri din cauza unei notificări sau comunicări defectuoase, partea respectivă poate, în termen de trei luni de la notificarea hotărârii definitive, să depună o cerere de revizuire a hotărârii (articolele 401 și 407 din CPC).

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

O astfel de decizie nu poate fi contestată separat. Aceasta poate fi atacată numai odată cu hotărârea prin care se încheie procedura de judecată.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

În procedurile desfășurate în fața unei instanțe poloneze, notificarea sau comunicarea unui act de către instanță, fără implicarea unui executor judecătoresc, este gratuită. Taxa pentru notificarea sau comunicarea unui act de către un executor judecătoresc este de 60 PLN pentru fiecare adresă de livrare, indiferent de numărul destinatarilor actului care locuiesc acolo și de numărul de încercări de notificare sau comunicare.

În cazul în care un act dintr-un alt stat membru este notificat sau comunicat în Polonia în temeiul Regulamentului privind notificarea sau comunicarea actelor, reclamantul nu suportă niciun cost, inclusiv costurile notificării sau comunicării de către un executor judecătoresc, dacă instanța care este agenția de primire alege ca actul să fie notificat sau comunicat în acest mod (a se vedea punctul 5 primul paragraf de mai sus).

Ultima actualizare: 29/11/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Portugalia

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Citația (*citação*) este actul care aduce în atenția unei persoane (inculpat, pârât, partea împotriva căreia se solicită executarea silită) că a fost introdusă o acțiune în justiție împotriva sa. Aceasta este utilizată cu scopul de a convoca persoana vizată să se înfățișeze pentru prima dată pentru a se apăra. Citația este utilizată și pentru a convoca o persoană care are un interes în cauza respectivă, dar care nu a intervenit inițial, pentru a se înfățișa cu scopul de a interveni fie de partea reclamantului, fie de partea pârâtului [articolul 219 alineatul (1) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

Notificarea (*notificação*) este utilizată pentru a convoca o persoană să se prezinte în instanță sau pentru a o informa cu privire la un fapt [articolul 219 alineatul (2) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

Normele specifice privind citarea și notificarea sunt prevăzute în Cartea II, Titlul I, Capitolul II, Secțiunea II din Codul de procedură civilă (*Código de Processo Civil*). Scopul acestor norme este asigurarea faptului că destinatarul primește efectiv comunicarea și, dacă acesta este parte la procedură, garantarea dreptului la apărare.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Citația conține informațiile menționate la articolul 227 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#).

Notificarea conține informațiile menționate la articolul 220 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#).

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Într-o procedură în desfășurare, citarea și notificarea pot fi efectuate, în general, de către executorii judecătorești sau de către reprezentantul legal al uneia dintre părți, în funcție de formele notificării/citării indicate în răspunsul la întrebarea 5.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Da. Conform legislației portugheze, este de datoria executorilor judecătorești să ia din proprie inițiativă toate măsurile necesare pentru efectuarea citării personale [articolul 226 alineatul (1) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

Dacă citarea nu poate fi efectuată, executorii judecătorești consultă informațiile disponibile în format electronic la alte servicii de administrație publică, pentru a afla dacă s-a produs o schimbare de reședință și care este adresa actuală a persoanei care trebuie citată [articolul 236 alineatul (1) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

În sensul articolului 7 alineatul (2) litera (c), situația este următoarea pentru diferitele agenții de primire:

Secția de competență generală (*juízo de competência genérica*) sau **secția civilă locală** (*juízo local cível*), dacă există, a instanței districtuale competente: pentru notificarea sau comunicarea actelor atunci când adresa indicată în cererea de comunicare nu este corectă, agenția de primire aplică dreptul intern pentru cauze similare în litigii interne, și anume dispozițiile relevante prevăzute la articolele 226 și 236 din Codul de procedură civilă (*Código de Processo Civil*) portughez;

Executorii judecătorești [Ordinul avocaților și al executorilor judecătorești (*Ordem dos Solicitadores e dos Agentes de Execução – OSAE*)]: cererile vor fi adresate registrelor de domiciliu sau altor baze de date, dacă există astfel de registre sau baze de date, pentru a găsi noua adresă a persoanei căreia trebuie să i se notifice sau comunice un act.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită? Nu. Această posibilitate există numai pentru autoritățile și entitățile naționale.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În sensul articolului 7 alineatul (1) litera (a), autoritatea desemnată la care agențiile de transmitere pot adresa cereri privind stabilirea adresei persoanei căreia trebuie să i se notifice sau comunice un act este:

Direcția Generală pentru Administrarea Justiției (*Direção-Geral da Administração da Justiça*)

Av. D. João II, No 1.08.01 D/E, Pisos 0, 9-14

PT - 1990-097 LISBONA

Telefon: (+351) 217 906 500 – (+351) 217 906 200/1

Fax: (+351) 211 545 116 – (+351) 211 545 100

Adresa de e-mail: correio@dgaj.mj.pt

Adresa web: <https://dgaj.justica.gov.pt>

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

În practică, procedura de comunicare a unui act către o persoană este prevăzută la articolul 225 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#).

În practică, procedura de comunicare a unui act către o persoană prin aplicarea de afișe este prevăzută la articolul 240 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#).

În practică, notificarea are loc în următoarele moduri:

procedura de notificare a părților care desemnează un reprezentant legal este prevăzută la articolul 247 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#);

procedura de notificare a părților care nu desemnează un reprezentant legal este prevăzută la articolul 249 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#);

procedura de notificare a terților este prevăzută la articolul 251 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#);

procedura de notificare a Ministerului Public este prevăzută la articolul 252 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#);

procedura de notificare a hotărârilor judecătorești este prevăzută la articolul 253 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#);

procedura de comunicare a notificărilor dintr-un act judiciar este prevăzută la articolul 254 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#);

procedura de comunicare a notificărilor între reprezentanții legali este prevăzută la articolul 255 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#);

procedura de comunicare a notificărilor individuale este prevăzută la articolul 256 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#).

În afară de **citarea la o oră stabilită** menționată la punctul 7 de mai jos, legislația națională portugheză nu prevede utilizarea altor metode alternative.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Da. De exemplu, **transmiterea electronică a datelor** utilizând sistemul informatic al instanțelor este mijlocul preferat pentru:

trimiterea de notificări către Ministerul Public [articolul 252 alineatul (2) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)];

către reprezentanții legali [articolul 248 alineatul (1) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)];

către avocații consultanți și executorii judecătorești [articolul 31 alineatul (1) din Ordinul ministerial de punere în aplicare (*Portaria*) care reglementează [prelucrarea electronică a procedurilor judiciare](#)].

Dacă mărimea actului de procedură care trebuie prezentat este incompatibilă cu transmiterea pe cale electronică [articolul 10 alineatul (1) din Ordinul ministerial de punere în aplicare care reglementează [prelucrarea electronică a procedurilor judiciare](#)] sau documentele care trebuie trimise există numai pe suport fizic [articolul 144 alineatul (11) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)] sau cauza nu necesită desemnarea unui reprezentant legal, iar partea respectivă nu a desemnat un reprezentant legal [articolul 144 alineatul (7) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)], sau în cazul unui motiv întemeiat [articolul 144 alineatul (8) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)]:

actele de procedură pot fi depuse la greșa instanței, trimise prin poștă sau prin fax [articolul 144 alineatele (7) și (8) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)];

actele de procedură pot fi notificate prin scrisoare recomandată, prin poștă sau prin fax.

Aceste norme se aplică în procedurile judiciare derulate în materie civilă sau comercială în tribunalele de primă instanță. În anumite cazuri, acestea se aplică, de asemenea, în cazul procedurilor derulate în fața notarilor (de exemplu, moștenire) sau ofițerilor stării civile (de exemplu, în materie de drept al familiei atunci când există un acord în acest sens).

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Portugalia nu prevede încă comunicarea/notificarea pe cale electronică a documentelor la o adresă cunoscută din alt stat membru.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor
Legislația națională portugheză nu prevede comunicarea/notificarea electronică a documentelor prin e-mail, cu excepția cazurilor în care există motivele întemeiate menționate la întrebarea 6.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătorec, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Da. Legislația portugheză prevede, de asemenea, **citarea la o oră stabilită**, astfel cum se prevede la articolul 232 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#).

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Citarea prin poștă se consideră efectuată în ziua în care se face dovada semnării confirmării de primire [articolul 230 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

Citarea personală prin executor judecătorec și reprezentant legal se consideră a fi efectuată la data la care s-a întocmit evidența citării [articolul 231 alineatul (3) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

Citarea prin afișarea unui avis se consideră a fi efectuată la data indicată în avis [articolul 232 alineatul (4) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În ceea ce privește citarea sau notificarea prin scrisoare recomandată, cu sau fără confirmare de primire, se lasă un avis de livrare în căsuța poștală dacă lucrătorul care efectuează livrarea poștală nu poate găsi nicio persoană la adresa indicată. Avizul de livrare informează destinatarul că scrisoarea a fost depusă la oficiul poștal și indică adresa și programul de funcționare al acestuia, precum și termenul limită de ridicare a scrisorii [articolul 228 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

Atunci când citarea se efectuează prin poștă și există dovada refuzului de a primi scrisoarea sau de a semna confirmarea de primire, citarea se consideră a fi efectuată prin următoarea modalitate și în următoarele circumstanțe:

printr-un avis întocmit de lucrătorul care efectuează livrarea poștală, care atestă refuzul persoanei fizice, al reprezentantului persoanei juridice sau al unui angajat al acesteia, de a semna confirmarea de primire sau de a primi scrisoarea [articolul 228 alineatul (6) și articolul 246 alineatul (3) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)];

în cazurile în care părților li se permite să convină asupra adresei pentru citare, se urmează procedura prevăzută la articolul 229 alineatul (3) și alineatul (4) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#).

Atunci când citarea este efectuată personal de către executorul judecătorec și există dovezi ale refuzului persoanei care trebuie citată de a semna adeverința de primire sau de a primi duplicatul, citarea se consideră a fi efectuată, caz în care:

executorul judecătorec informează persoana care trebuie citată că duplicatul se află la dispoziția sa la greșa instanței și menționează în adeverința de primire aceste informații și refuzul persoanei respective de a primi citația [articolul 231 alineatul (4) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)];

în plus, greșa notifică, prin scrisoare recomandată, persoana care trebuie citată, indicând încă o dată faptul că duplicatul cererii de inițiere a procedurilor și documentele însoțitoare sunt disponibile la greșa [articolul 231 alineatul (5) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

Citarea se consideră a nu fi efectuată numai dacă refuzul este legitim. Refuzul este legitim atunci când persoana care trebuie citată nu poate fi identificată, deoarece nu are domiciliul sau sediul la adresa indicată sau atunci când un terț declară că nu este în măsură să transmită scrisoarea.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În cazul în care citarea sau notificarea prin poștă, cu confirmare de primire, provine din străinătate, serviciile poștale portugheze pot înmâna scrisoarea și documentele persoanei care trebuie citată sau unui terț la aceeași adresă, care declară că este în măsură să predea scrisoarea destinatarului.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

A se vedea răspunsul de la întrebarea 7.3.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Destinatarul are la dispoziție **opt zile** pentru a ridica documentele de la oficiul poștal. Destinatarului i se comunică acest termen și faptul că documentele pot fi ridicate de la oficiul poștal, printr-un **aviz de livrare** pe care serviciul poștal îl depune în căsuța poștală a destinatarului, în cazul în care lucrătorul care efectuează livrarea poștală nu găsește pe nimeni acasă.

[articolul 228 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

9 Există vreă dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Da, în cazul citării, confirmarea de primire, adevărta de primire ori avizul de citare reprezintă dovezi scrise ale faptului că citarea a fost efectuată.

În cazul notificării, înregistrarea confirmării de primire, înregistrarea scrisorii sau dosarul ori procesul verbal întocmit în cauză reprezintă dovada scrisă a faptului că notificarea a fost efectuată.

În cazul citării sau al notificării prin transmiterea electronică a datelor, sistemul informatic al instanțelor atestă data și ora transmiterii [articolul 13 litera (a) din Ordinul ministerial de punere în aplicare care reglementează [prelucrarea electronică a acțiunilor în justiție](#)].

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Lipsa citării reprezintă o deficiență majoră care atrage după sine nulitatea întregii proceduri de la cererea de inițiere a procedurilor, însă fără includerea acesteia [articolul 187 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

Se înțelege că lipsa citării are loc în cazurile prevăzute la articolul 188 alineatul (1) din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#).

Această nulitate se consideră a fi remediată numai dacă pârâtul sau Ministerul Public (dacă acesta este parte) participă la proces fără a reclama imediat lipsa citării [articolul 189 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

De asemenea, citarea este nulă în cazul în care formalitățile stipulate în lege nu au fost respectate [articolul 191 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)].

Normele generale privind nulitatea actelor sunt prevăzute la articolul 195 din [Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#).

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Da, destinatarul poate contesta hotărârea judecătorească prin introducerea unei căi de atac la Curtea de Apel competentă (*Tribunal da Relação*).

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Da, în anumite cazuri. Cheltuielile de citare și notificare sunt estimate în UC (unitate de cont).

Valoarea UC în 2024 era de 102 EUR.

În consecință:

citarea și notificarea personală de către executorii judecătorești costă 0,5 UC dacă se efectuează cu succes și 0,25 UC dacă nu se pot efectua [tabelul VII anexat la [Ordinul ministerial de punere în aplicare nr. 282/2013 din 29 august 2013](#) cu trimitere la articolul 50 alineatul (1) din același act juridic];

citarea și notificarea personală ori prin aplicarea de afișe de către executorii judecătorești costă 0,5 UC dacă se efectuează cu succes; dacă nu se pot efectua, nu se percepe nici un preț [articolul 9 alineatul (1) din [Regulamentul privind cheltuielile de judecată \(Regulamento das Custas Processuais\)](#)].

Nu există nicio diferență în cazul în care actul care trebuie comunicat provine dintr-un alt stat membru.

Legislația relevantă:

[Codul de procedură civilă \(Código de Processo Civil\)](#)

[Prelucrarea electronică a acțiunilor în justiție](#)

[Regulamentul privind cheltuielile de judecată](#)

[Ordinul ministerial de punere în aplicare nr. 282/2013 din 29 august 2013](#)

[Regulamentul \(UE\) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020](#)

Notă finală

Informațiile din această fișă informativă au caracter general, nu sunt exhaustive și nu obligă în niciun fel Punctul de contact, Rețeaua judiciară europeană în materie civilă și comercială, instanțele sau orice alți destinatari. Legislația aplicabilă trebuie consultată întotdeauna.

Ultima actualizare: 28/03/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Slovacia

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea documentelor

Potrivit interpretării practicii judiciare, „comunicarea sau notificarea actelor” este înțeleasă drept o etapă procedurală întreprinsă de o instanță pentru a notifica o parte la o procedură, sau o terță parte a cărei cooperare este necesară în procedură, cu privire la desfășurarea respectivei proceduri judiciare. Informarea deplină și eficientă a părților cu privire la evoluția procedurilor este o condiție prealabilă esențială pentru buna desfășurare și încheiere a procedurilor judiciare; o instanță nu poate acționa și lua decizii decât dacă părților li s-au pus la dispoziție toate documentele a căror primire și cunoaștere reprezintă o condiție prealabilă pentru următoarea etapă procedurală, pentru aplicarea unor reparații, pentru excepții de procedură sau pentru protecție, precum și alte acte care sunt admisibile numai în termenul prevăzut prin lege sau de către instanță. În special comunicarea sau notificarea de hotărâri judecătorești pe fond este o condiție prealabilă esențială pentru soluționarea definitivă a dosarului și pentru forța executorie a hotărârii instanței. Trebuie subliniat faptul că, la articolul 105 și următoarele din Legea nr. 160/2015, Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ (*Civilný sporový poriadok*), se definesc doar aspectele procedurale ale comunicării sau notificării actelor (judiciare). Comunicarea sau notificarea unui act de drept material, și anume care include o exprimare a voinței sub forma unui document, este reglementată de articolul 45 din Legea nr. 40/1964, Codul Civil (*Občiansky zákonník*). Există o diferență semnificativă între comunicarea sau notificarea efectuată în temeiul regulamentelor de fond și al celor de procedură, în special în ceea ce privește efectul comunicării sau al notificării, finalizarea procesului de comunicare sau notificare și inițierea consecințelor juridice.

Existența normelor specifice pentru comunicarea sau notificarea actelor judiciare

Scopul normelor specifice privind comunicarea sau notificarea actelor judiciare din Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ reprezintă o încercare din partea legiuitorului de a susține principiul egalității armelor și sistemul procedurilor contradictorii în procedura jurisdicțională. Nicio persoană nu poate fi dezavantajată în cadrul procedurii jurisdicționale și fiecare parte trebuie să fie informată în egală măsură cu privire la evoluția procedurii jurisdicționale. Părțile trebuie să aibă posibilitatea de a asigura cooperarea necesară în cursul procedurii și de a lua cunoștință de declarațiile și de probele celeilalte părți, de orice acte procedurale ale instanței referitoare la procedură, precum și de fondul cauzei. Principiul egalității armelor și sistemul procedurilor contradictorii în cadrul procedurii constituie elemente esențiale și definitorii ale dreptului la un proces echitabil, care constituie, în Slovacia, un drept constituțional (articolele 46-48 din Constituție sau *Ústava Slovenskej republiky*) în temeiul articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

În general, toate comunicările sau notificările efectuate în temeiul Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ pot fi considerate comunicări sau notificări oficiale, și anume:

comunicarea sau notificarea prin căsuța poștală electronică (metoda preferată);

comunicarea sau notificarea la o adresă electronică (e-mail) (numai la solicitarea părții în cauză);

comunicarea sau notificarea personală prin intermediul unui serviciu legitim de comunicare sau notificare (un serviciu de comunicare sau notificare prin poștă, un serviciu de comunicare sau notificare procedural) sau în alt mod decât comunicarea sau notificarea personală;

comunicarea sau notificarea prin publicarea unui anunț;

comunicarea sau notificarea specială prin intermediul altor servicii legitime de comunicare sau notificare [departamentul specific din cadrul Poliției, poliția municipală, un executor judecătorec, Serviciul de Pază pentru Penitenciare și Instanțe (*Zbor väzenskej a justičnej stráže*), o unitate de îngrijire instituționalizată sau de protecție, Ministerul de Afaceri Externe și Europene, Ministerul Apărării].

Într-un sens restrâns, comunicarea sau notificarea oficială se referă numai la comunicarea sau notificarea personală în cadrul procesului jurisdicțional. O instanță recurge la procedura prevăzută pentru comunicarea sau notificarea ordinară în cazul actelor pentru care legea nu prevede comunicarea sau notificarea personală.

Diferitele dispoziții ale Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ prevăd documentele pentru care se impune comunicarea sau notificarea personală. În plus, comunicarea sau notificarea personală este utilizată, de asemenea, în cazurile în care instanța dispune comunicarea sau notificarea personală în funcție de circumstanțele unei cauze specifice (instanțele recurs, de regulă, la comunicarea sau notificarea personală, de exemplu, pentru a citare în proces din motive de securitate procedurală). Faptul că legiuitorul a prevăzut această comunicare sau notificare privilegiată pentru diferitele documente atestă importanța acestor documente și nevoia ca partea să ia cunoștință de conținutul acestora, astfel încât să se asigure exercitarea dreptului la un proces echitabil.

Legea nr. 160/2015 – Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ („CSP”) – impune ca următoarele acte să fie notificate sau comunicate personal:

un ordin prin care instanța a permis o modificare a acțiunii, în cazul în care părțile nu au fost prezente la termenul de judecată când a fost modificată acțiunea [articolul 142 alineatul (2) din CSP];

cererea și anexele sale în cazul în care instanța nu a respins acțiunea sau nu a decis încheierea procedurii [articolul 167 alineatul (1) din CSP];

o declarație în apărare în cazul în care pârâtul nu recunoaște întregul conținut al cererii [articolul 167 alineatul (3) din CSP];

o declarație a reclamantului, prezentată în temeiul articolului 167 alineatul (3), ca răspuns la declarația în apărare [articolul 167 alineatul (4) din CSP];

o citație în cadrul unei proceduri preliminare [articolul 169 alineatul (2) din CSP];

o hotărâre judecătorească [articolul 223 alineatul (1) din CSP];

o somație de plată în cadrul unei acțiuni [articolul 266 alineatul (1) din CSP];

contestațiile pârâtului împotriva unei somații de plată care îi sunt notificate reclamantului [articolul 267 alineatul (5) din CSP];

un ordin emis în temeiul articolului 273 litera (c) din Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ privind obligația de a da o declarație scrisă cu privire la acțiune într-un termen stabilit și de a preciza în declarația respectivă situația de fapt esențială pentru apărarea părții respective, de a anexa orice document la care se face trimitere și de a preciza elementele de probă pentru a dovedi aceste afirmații în sensul articolului 273 litera (a) din Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ.

Legea nr. 161/2015 [Codul de procedură civilă necontencioasă (*Civilný mimosporový poriadok*) („CMP”) impune ca următoarele acte să fie notificate sau comunicate personal:

ordonanțele de inițiere a procedurii care le sunt notificate sau comunicate părților în cazul procedurilor inițiate din oficiu (articolul 27 din CMP);

cererile de chemare în judecată modificate, dacă părțile în cauză nu au fost prezente la ședința de judecată în cadrul căreia s-a făcut modificarea (articolul 28 din CMP);

ordonanțele prin care se soluționează cauza pe fond (articolul 45 din CMP);

ordonanțele din cadrul procedurilor de returnare a unui minor în caz de deplasare sau de reținere neautorizată, prin care i se solicită persoanei care, potrivit autorului plângerii, a încălcat legea să depună o declarație scrisă în această privință [articolul 131 alineatul (2) din CMP];

notificările și instrucțiunile din cadrul procedurilor successorale adresate persoanelor care pot fi considerate în mod rezonabil moștenitori în ceea ce privește drepturile lor de moștenire și posibilitatea de a refuza moștenirea, în cazul în care instanța nu a emis notificări și instrucțiuni verbale în acest sens [articolul 189 alineatul (2) din CMP];

notificările privind o cerere de predare a unui bun în cadrul unei proceduri împotriva predării unui bun depus la un notar în scopul îndeplinirii unei obligații în cazurile prevăzute la articolul 335 literele (a) sau (b) sau în cazul în care depozitarul a solicitat ca bunul depus să îi fie predat lui sau unei alte persoane decât beneficiarul (articolul 340 din CMP);

comunicări prin care se formulează obiecții în cadrul unei proceduri prin care se confirmă uzucapiunea, trimise persoanei care, la momentul inițierii procedurii, este desemnată în titlul de proprietate ca titularul dreptului de proprietate sau al unor drepturi reale asupra bunurilor care fac obiectul procedurii de confirmare a uzucapiunii (articolul 359g din CMP).

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Instanța este responsabilă de notificarea sau comunicarea actelor în cadrul procesului juridic. În urma unei interpretări sistematice a Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ, este evidențiată următoarea ordine de prioritate pentru comunicarea sau notificarea actelor scrise: de către instanță în cadrul unei ședințe de judecată sau al unui alt act;

prin intermediul căsuței poștale electronice, în temeiul Legii nr. 305/2013 privind forma electronică de guvernare de către autoritățile publice și de modificare a anumitor legi (Legea privind e-guvernarea) (*zákon o e-Governmente*) (este obligatoriu ca toate persoanele juridice să aibă o căsuță poștală electronică activată, în timp ce persoanele fizice pot alege să activeze una);

comunicarea sau notificarea la o adresă electronică, la solicitarea părții, în cazul în care nu se impune comunicarea sau notificarea personală a documentelor;

comunicarea sau notificarea prin intermediul unui serviciu de comunicare sau notificare legitim:

de regulă, o companie de servicii poștale sau un serviciu de comunicare sau notificare procedural;

în cazul în care consideră că este necesar, instanța poate dispune comunicarea sau notificarea de către departamentul competent al Poliției, de către un executor judecătoresc sau de către poliția municipală;

în cazuri speciale, instanța comunică sau notifică documente prin intermediul: Serviciului de Pază pentru Penitenciare și Instanțe (comunicarea sau notificarea către persoane fizice care execută pedepse cu închisoarea sau se află în arest), al unităților de îngrijire instituționalizată și de protecție (comunicarea sau notificarea către persoane fizice plasate în astfel de instituții), al Ministerului de Afaceri Externe și Europene (comunicarea sau notificarea către persoane fizice care beneficiază de privilegii și imunitate diplomatice sau către persoane aflate în gospodăria unei persoane care beneficiază de privilegii și imunitate diplomatice, ori către persoane cărora urmează să li se comunice sau să li se notifice documente în spații protejate prin imunitate diplomatică) și al Ministerului Apărării (comunicarea sau notificarea către militarii de carieră și documente care nu pot fi comunicate sau notificate în alt mod); un caz special îl constituie comunicarea sau notificarea prin publicarea unui anunț, dacă aceasta este prevăzută de Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ (de exemplu, în cazul în care nu se cunoaște adresa unei persoane fizice) sau de alt act legislativ (de exemplu, articolul 199 din Codul de procedură civilă necontencioasă).

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În astfel de cazuri, instanțele slovace încearcă întotdeauna în mod activ să afle detalii despre locația actuală a destinatarului, în principal prin consultarea Registrului de evidență a populației din Republica Slovacă (*Register obyvateľov Slovenskej republiky*), care este conectat electronic la sistemele informatice ale instanțelor. Instanța poate afla imediat locul de reședință permanentă sau temporară menționat în acest registru (dacă o astfel de adresă există). De asemenea, Agenția de Asigurări Sociale (*Sociálna poisťovňa*) cooperează, în prezent, cu instanțele slovace pe cale electronică, prin intermediul grefei, iar o instanță poate solicita anumite informații înregistrate de Agenția de Asigurări Sociale, în special adresa unei părți la procedură, astfel cum figurează în evidențele Agenției de Asigurări Sociale, precum și numele actualului sau fostului angajator al părții (prin intermediul căruia, în unele cazuri, se pot obține detalii despre locul unde se află destinatarul în prezent). De asemenea, instanța este autorizată prin lege să solicite cooperarea administrației fiscale, a municipalității, a unui penitenciar etc.

Notificarea Slovaciei în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) este disponibilă în [secțiunea „Atlasul Judiciar European în materie civilă” a portalului european e-justiție](#).

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

După cum s-a menționat mai sus, instanțele slovace au acces direct, prin grefa instanței, la datele incluse în Registrul de evidență a populației din Republica Slovacă. Părțile la procedura juridică au posibilitatea de a solicita, în urma achitării unei taxe administrative de cinci euro, date din Registrul de evidență a populației din Republica Slovacă (confirmarea sau notificarea scrisă cu privire la locul în care se află o persoană).

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Slovia acordă asistența menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (a). Cererile de identificare a unei adrese trebuie trimise unei instanțe districtuale, deoarece, în conformitate cu articolul 56 alineatul (3) din Legea nr. 97/1963 privind dreptul internațional privat și normele de procedură, instanța competentă teritorială căreia îi este adresată cererea este cea responsabilă de prelucrarea unor astfel de cereri. În aceste cazuri, instanța care primește cererea ia măsuri similare cu cele descrise la punctul 4.1.

Notificarea Slovaciei în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) – prin care Slovia a optat pentru posibilitatea de a oferi asistență în cazul cererilor privind adresa în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (a) – este disponibilă în [secțiunea „Atlasul Judiciar European în materie civilă” a portalului european e-justiție](#).

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Astfel cum este menționat la punctul 3, instanțele acordă prioritate comunicării sau notificării personale în cadrul unei ședințe de judecată sau al unui alt act. De asemenea, acestea pot recurge la:

comunicarea sau notificarea prin căsuța poștală electronică în temeiul Legii privind e-guvernarea;

comunicarea sau notificarea la o adresă electronică (e-mail), la solicitarea părții, în cazul în care nu se impune comunicarea sau notificarea personală a documentelor;

comunicarea sau notificarea prin intermediul serviciilor de comunicare sau notificare legitime (un serviciu poștal, un serviciu de comunicare sau notificare procedural; dacă este necesar, departamentul competent al Poliției, un executor judecătoresc sau poliția municipală; în cazuri speciale, Serviciul de Pază pentru Penitenciare și Instanțe, o unitate de îngrijire instituționalizată sau de protecție, Ministerul de Afaceri Externe și Europene și Ministerul Apărării); legea prevede, de asemenea, cazurile în care comunicarea sau notificarea trebuie să fie efectuată prin publicarea unui anunț (pentru a notifica o hotărâre unui grup nedeterminat de persoane).

În mod prioritar, instanța trimite actele la o căsuță poștală electronică în temeiul Legii privind guvernarea electronică, în cazul în care destinatarul a activat o astfel de căsuță poștală electronică și în cazul în care actul notificat sau comunicat este un act electronic cu semnătură electronică calificată sau alte formalități necesare.

În cazurile în care nu este posibil să se transmită actele în format electronic în temeiul Legii privind guvernarea electronică, instanța le notifică sau comunică prin intermediul serviciilor legitime de comunicare sau notificare. În astfel de cazuri, instanța notifică sau comunică actele la adresa comunicată de autoritatea solicitantă. În cazul în care comunicarea sau notificarea nu a fost efectuată cu succes, atunci instanța comunică sau notifică documentele: unei persoane fizice, la adresa menționată în Registrul de evidență a populației din Republica Slovacă sau la adresa unui resortisant străin din Slovacia, conform statutului de rezident al acestuia;

unei persoane juridice, la adresa sediului social al persoanei juridice respective, astfel cum este menționată în Registrul Companiilor (*Obchodný register*), care se găsește la adresa <https://www.orser.sk/>, sau într-un alt registru public (de exemplu, Registrul de Licențe pentru Schimburi Comerciale, *Živnostenský register*).

Metode alternative, altele decât comunicările sau notificările indirecte

Prin stabilirea răspunderii obiective stricte a părților pentru datele înscrise în registrele publice, Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ nu prevede alte metode alternative decât notificarea sau comunicarea indirectă menționată la punctul 7.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Cu excepția cazurilor de notificare sau comunicare personală a actelor (a se vedea punctul 2), instanța poate, de asemenea, să notifice sau să comunice acte prin mijloace electronice (e-mail), în cazul în care partea la procedură solicită acest lucru în scris și furnizează o adresă de e-mail. Un document este considerat a fi comunicat sau notificat în cea de a treia zi după expediere, chiar dacă destinatarul nu l-a citit.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Notificarea sau comunicarea la o căsuță poștală electronică în temeiul Legii privind guvernarea electronică (este obligatoriu ca toate persoanele juridice să aibă o căsuță poștală electronică activată, în timp ce persoanele fizice pot alege să activeze una).

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Notificarea Slovaciei în temeiul articolului 19 alineatul (2) – prin care Slovacia nu permite utilizarea e-mailului pentru notificarea sau comunicarea actelor care trebuie notificate sau comunicate personal – este disponibilă în secțiunea „Atlasul Judiciar European în materie civilă” de pe portalul european e-justiție.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Codul de procedură civilă în materie de contencios administrativ reglementează comunicarea sau notificarea indirectă în cazul comunicării sau al notificării documentelor fizice, în timp ce Legea privind e-guvernarea reglementează comunicarea sau notificarea prin intermediul căsuțelor poștale electronice.

În cazul Legii privind e-guvernarea, nu putem vorbi despre o comunicare sau o notificare indirectă (fictivă) în adevăratul sens al cuvântului, deoarece tocmai activarea unei căsuțe poștale electronice (indiferent dacă aceasta se realizează în mod automat pentru persoanele juridice sau opțional pentru persoanele fizice) înseamnă că adresa destinatarului nu poate fi „necunoscută” și nici nu este posibil ca „documentul să nu poată fi transmis”. Simpla depunere a mesajului oficial electronic (e-mailul instanței) în căsuța poștală electronică implică faptul că mesajul respectiv se află la dispoziția destinatarului. Depunerea efectivă a unui mesaj electronic oficial (corespondența instanței) în căsuța poștală electronică înseamnă că destinatarul se află în posesia acestuia. Un mesaj electronic oficial este considerat a fi fost comunicat sau notificat în ziua următoare depunerii acestuia în căsuța poștală electronică. Însă, în cazul în care este vorba despre un document pentru care se impune comunicarea sau notificarea personală, în temeiul Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ, atunci, dacă destinatarul nu îl colectează în sistem (și, prin urmare, nu îl citește), acesta este considerat a fi comunicat sau notificat la sfârșitul unei perioade de 15 zile care începe în ziua următoare depunerii mesajului electronic oficial. Această metodă nu poate fi utilizată atunci când se comunică sau se notifică o somație de plată, în acest caz comunicarea sau notificarea indirectă (fictivă) fiind interzisă. Cu toate acestea, în sensul articolului 82l alineatul (1) din Legea nr. 757/2004 privind instanțele, înregistrarea la o căsuță poștală electronică fără a transmite o confirmare electronică de primire până la sfârșitul perioadei de depunere pentru notificarea sau comunicarea unui act oficial electronic care este livrat personal și în cazul căruia se interzice notificarea sau comunicarea alternativă este considerată un refuz nejustificat de a primi actul oficial electronic notificat sau comunicat. În astfel de cazuri, actul oficial electronic se consideră notificat sau comunicat în ziua următoare expirării termenului de depunere.

În cazul comunicării sau notificării clasice în temeiul Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ, aplicarea notificării sau comunicării indirecte (fictive) este identică, indiferent de forma comunicării sau notificării, mai exact, indiferent dacă este vorba despre o comunicare sau notificare ordinară ori despre o comunicare sau notificare personală. În cazul în care adresa destinatarului este înscrisă într-un registru public (Registrul de evidență a populației în cazul persoanelor fizice și Registrul Companiilor în cazul persoanelor juridice), iar scrisoarea este returnată instanței în cauză ca nefiind comunicată sau notificată, aceasta este considerată a fi comunicată sau notificată în ziua în care aceasta a fost returnată instanței. În cazul în care adresa unei persoane fizice nu este înscrisă în Registrul de evidență a populației, comunicarea sau notificarea este efectuată prin afișarea la avizierul și pe site-ul instanței, iar scrisoarea este considerată a fi comunicată sau notificată în termen de 15 zile de la publicarea comunicării sau notificării. Această metodă de comunicare sau notificare indirectă nu poate fi utilizată în cazul comunicării sau notificării unei somații de plată.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

A se vedea punctul 7.1.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Aceasta nu este o altă metodă, ci o comunicare sau notificare ordinară prin intermediul unei companii de servicii poștale – în cazul în care nu găsește destinatarul la adresa respectivă, serviciul poștal lasă o notificare scrisă specifică în căsuța poștală a destinatarului prin care îl informează că scrisoarea (înregistrată sau pentru notificare sau comunicare personală) a fost depusă la oficiul poștal. Destinatarul sau un destinatar autorizat poate lua în primire documentele într-un anumit termen, care este, de obicei, de 18 zile calendaristice. Acest termen poate fi prelungit la cererea destinatarului. În cazul în care nu este ridicată în termenul stabilit, scrisoarea nu mai poate fi livrată. Scrisorile care nu au putut fi livrate sunt returnate expeditorului de către serviciul poștal.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul refuză să accepte documentul fără un motiv întemeiat, documentul respectiv este comunicat sau notificat din ziua în care acceptarea acestuia a fost refuzată; serviciul de comunicare sau notificare procedural trebuie să informeze destinatarul cu privire la acest lucru. În cazurile în care nu este efectuată în mod legitim, notificarea sau comunicarea nu produce efecte juridice.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Dacă se solicită livrarea obișnuită cu o cerere de confirmare a livrării, oficiul poștal (*Slovenská pošta, a.s.*, ca furnizor tradițional de servicii poștale) livrează documentele doar dacă destinatarul sau un destinatar autorizat (în cazul în care documentele în cauză nu pot fi livrate destinatarului) prezintă dovada identității atunci când preia documentul livrat, permite înregistrarea numărului actului de identitate și confirmă primirea. Destinatarii autorizați să preia documente adresate unei persoane fizice sunt soțul/soția destinatarului și persoanele cu vârsta de cel puțin 15 ani care locuiesc împreună cu destinatarul, în aceeași casă sau apartament.

Însă, documentele aflate sub regim de comunicare sau notificare personală nu pot fi livrate acestor persoane.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

A se vedea punctul 7.3.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

A se vedea punctul 7.3.

9 Există vreă dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Da, în temeiul Codului de procedură civilă în materie de contencios administrativ, aceasta constituie o confirmare de primire care, servind drept dovadă a faptului că un act judiciar a fost comunicat sau notificat, este un act public. Informațiile din confirmarea de primire sunt considerate a fi adevărate, cu excepția cazului în care există probe care dovedesc contrariul. Una dintre părțile la procedură, care contestă exactitatea informațiilor din confirmarea de primire (susținând că nu s-a urmat procedura legală de comunicare sau notificare) este obligată să aducă dovezi pe baza cărora instanța să decidă cu privire la aceste afirmații. În cazul în care instanța comunică sau notifică un document în timpul unei ședințe de judecată sau al unui act procedural, se introduce o mențiune în acest sens în stenograma ședinței.

Legea privind e-guvernarea reglementează confirmarea de primire pe cale electronică, aceasta constituind confirmarea comunicării sau notificării personale a unui document (mesaj oficial) – destinatarul este obligat să confirme comunicarea sau notificarea unui mesaj electronic oficial sub forma unei confirmări electronice. Confirmarea comunicării sau notificării constituie o condiție prealabilă pentru a face accesibil conținutul mesajului electronic oficial în căsuța poștală electronică a destinatarului. Confirmarea electronică cuprinde mențiuni privind data, ora, minutul și secunda comunicării sau notificării mesajului oficial. La fel ca în cazul unei confirmări de primire „fizice”, datele pe care le conține aceasta sunt considerate a fi corecte, cu excepția cazului în care se dovedește altfel, și, de asemenea, efectele acestora pot fi contestate.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

A se vedea punctele 7.1 și 7.4 pentru cazurile în care destinatarul actului nu îl primește.

În cazul în care un document a fost comunicat sau notificat cu încălcarea legii, este necesară repetarea procesului de comunicare sau notificare a documentului respectiv; Legea slovacă nu prevede instituția de validare a unei comunicări sau notificări nule. Orice comunicare sau notificare a actelor judiciare, care este efectuată printr-o altă metodă decât cele legale, nu este efectuată în mod legal și nu determină producerea consecințelor juridice prevăzute prin lege.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Acest lucru depinde întotdeauna de legea instanței sesizate cu soluționarea acestei chestiuni. În cazul în care procedura se desfășoară în fața unei instanțe slovace, iar instanța decide, după examinare, că refuzul destinatarului de a accepta actele nu a fost justificat, se consideră că actele au fost notificate sau comunicate la data la care au fost refuzate (a se vedea punctul 7.4). Astfel de decizii nu pot face obiectul unei căi de atac.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Notificarea Slovaciei în temeiul articolului 15 este disponibilă în [secțiunea „Atlasul Judiciar European în materie civilă” a portalului european e-justiție](#).

Ultima actualizare: 06/05/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [\[sv\]](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor - Suedia

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

În practică, „notificare sau comunicare” înseamnă că un act este trimis sau livrat persoanei căutate și că există dovada că aceasta a primit actul în cauză sau că s-a respectat normele Actului privind notificarea sau comunicarea actelor judiciare (*delgivningslagen*). Motivele pentru care există norme cu privire la notificare sau comunicare includ faptul că instanțele judecătorești trebuie să se poată baza pe faptul că un act ajunge la persoana căreia acesta îi este adresat.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Notificarea sau comunicarea trebuie efectuată dacă este prevăzută în mod expres sau dacă este necesar, în sensul unei dispoziții privind notificarea, ca actele să fie notificate sau comunicate, dar, în caz contrar, numai în cazul în care circumstanțele impun acest lucru. Un exemplu de dispoziție legală specifică care prevede că actele trebuie să fie notificate sau comunicate este situația în care trebuie să se notifice sau să se comunice părâtului o citație într-un proces civil.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

De obicei, autoritatea/instanța este cea care asigură notificarea sau comunicarea actelor. Se poate întâmpla însă ca autoritatea/instanța să permită unei părți, care solicită acest lucru, să efectueze notificarea sau comunicarea unui act (notificarea sau comunicarea de către o parte). O condiție prealabilă pentru notificarea sau comunicarea de către o parte este ca respectiva notificare sau comunicare să nu fie inadecvată.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Autoritatea de primire caută informații privind noua adresă a destinatarului, din proprie inițiativă, în cazul în care destinatarul s-a mutat de la adresa menționată în citație.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Atunci când adresa unei persoane căreia urmează să i se notifice sau comunice un act judiciar sau de alt tip nu este cunoscută, Agenția fiscală din Suedia contribuie la stabilirea adresei persoanelor fizice, iar Oficiul de înregistrare a societăților din Suedia la stabilirea adresei societăților. Nu există o procedură oficială specială pentru obținerea accesului la aceste informații.

Pentru a solicita informații din partea Agenției Fiscale, puteți să o contactați la numărul de telefon +46 771567567 sau să faceți clic pe linkul [Adresați o întrebare sau oferiți un răspuns](#) al Agenției fiscale din Suedia, care conduce la un formular prin care puteți completa întrebările privind adresa. De asemenea, puteți trimite cererea dumneavoastră prin poștă la Agenția fiscală din Suedia, SE-205 30 Malmö, SWEDEN. Puteți utiliza formularul B pentru a trimite cererea prin poștă. Informațiile din registrul de evidență a populației sunt furnizate gratuit.

Pentru a solicita informații de la Oficiul de înregistrare a societăților din Suedia, îl puteți contacta la numărul +46 771670670 sau puteți trimite cererea dumneavoastră prin e-mail la adresa bolagsverket@bolagsverket.se. De asemenea, puteți trimite cererea dumneavoastră prin poștă la Oficiul de înregistrare a societăților din Suedia, SE-851 81 Sundsvall, SUECIA. Puteți utiliza formularul B pentru a vă trimite cererea prin e-mail sau prin poștă. Se pot aplica taxe.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

A se vedea 4.2.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Cel mai frecvent mod de notificare sau comunicare a unui act judiciar este transmiterea prin poștă la adresa persoanei căutate (**notificare sau comunicare standard**). Scrisoarea este însoțită de o adeverință de primire a notificării sau comunicării, pe care persoana căutată este rugată să îl semneze și să îl returneze.

Metodele alternative de notificare sau comunicare (în plus față de notificarea sau comunicarea indirectă) sunt notificarea sau comunicarea prin telefon, notificarea sau comunicarea simplificată și notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc.

Notificarea sau comunicarea prin telefon înseamnă că actul care trebuie notificat sau comunicat este citit la telefon persoanei căreia i se notifică sau comunică actul, acesta fiind ulterior trimis persoanei în cauză prin poștă. Pentru notificarea sau comunicarea prin telefon nu este necesară nicio confirmare de primire. Se consideră că actul a fost notificat sau comunicat de îndată ce conținutul acestuia a fost citit.

Notificarea sau comunicarea simplificată se realizează prin transmiterea prin poștă a actului la ultima adresă cunoscută a persoanei căutate, iar apoi prin trimiterea unei înștiințări la aceeași adresă în următoarea zi lucrătoare, precizând faptul că actul a fost trimis. Pentru notificarea sau comunicarea simplificată nu este necesară nicio confirmare de primire. Se consideră că actul a fost notificat sau comunicat la două săptămâni de la data trimiterii acestuia, cu condiția ca înștiințarea să fi fost trimisă conform celor prevăzute. Se poate recurge la notificarea sau comunicarea simplificată doar dacă persoana căutată a fost informată că notificarea sau comunicarea simplificată poate fi utilizată în cazul sau dosarul respectiv. În practică, aceasta înseamnă, de exemplu, că unei părți într-o cauză trebuie să i se notifice sau comunice un act o singură dată, odată cu confirmarea de primire.

Servicii speciale pentru persoanele juridice: În anumite condiții, persoanelor juridice i se pot notifica sau comunica acte prin trimiterea acestora la sediul social al societății și transmiterea unei înștiințări la aceeași adresă în următoarea zi lucrătoare. Se consideră că actul a fost notificat sau comunicat la două săptămâni de la data trimiterii acestuia, cu condiția ca înștiințarea să fi fost trimisă conform celor prevăzute.

Notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc înseamnă că un act este notificat sau comunicat personal prin intermediul unei persoane autorizate în mod corespunzător pentru a efectua o astfel de notificare sau comunicare, și anume un executor judecătoresc sau un angajat al Autorității de poliție din Suedia (*Polismyndigheten*), Autoritatea de Urmărire Penală din Suedia (*Åklagarmyndigheten*), instanța, Autoritatea de aplicare a legii din Suedia (*Kronofogdemyndigheten*) sau o societate autorizată de notificare sau comunicare.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

În cazul notificării sau comunicării standard, o autoritate poate trimite acte prin mijloace electronice unei persoane care are o adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare într-un alt stat membru, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind

notificarea sau comunicarea actelor [a se vedea articolul 6a din Ordonanța (2008: 808) care conține dispoziții de completare a Regulamentului UE privind notificarea sau comunicarea actelor]. Prin urmare, o condiție pentru ca actele să fie notificate sau comunicate pe cale electronică este ca aceasta să nu fie inadecvată având în vedere circumstanțele cauzei. În cazul în care, din orice motiv, utilizarea poștei electronice ar fi inadecvată, trebuie aleasă o metodă diferită.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor
Nu au fost stabilite alte condiții.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Actele pot fi notificate sau comunicate în următoarele moduri atunci când persoana căreia i se notifică sau comunică actul nu poate fi găsită fizic.

Notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc care recurge la metoda de notificare sau comunicare „alternativă”: de exemplu, actul este livrat unei persoane alta decât persoana căutată pentru a i se notifica sau comunica actul respectiv, de exemplu un membru adult din locuința destinatarului sau angajatorul destinatarului. Însă destinatarul alternativ trebuie să își exprime întotdeauna consimțământul cu privire la primirea actului. Trebuie să se transmită la adresa destinatarului o înștiințare despre faptul că s-a notificat sau comunicat un act, precum și despre persoana care a primit actul.

Notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc care recurge la metoda de notificare sau comunicare „pe loc”: actul este lăsat la domiciliul destinatarului, de exemplu într-o cutie poștală sau într-un loc adecvat în afara domiciliului, de exemplu pe ușă.

Notificare sau comunicare prin publicarea unui anunț: aceasta se realizează prin punerea actului la dispoziția autorității/instanței care a decis cu privire la notificare sau comunicare și, simultan, publicarea unui anunț cu privire la aceasta și la conținutul esențial al actului în Monitorul Oficial din Suedia (*Post- och Inrikes Tidningar*) și, în cazul în care există motive pentru a proceda astfel, în ziarul local. Actul este simultan transmis prin poștă la ultima adresă cunoscută a persoanei căutate.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Actele notificate sau comunicate de către un executor judecătoresc care utilizează „notificarea sau comunicarea alternativă” sunt considerate a fi fost notificate sau comunicate atunci când au fost transmise și notificarea a fost trimisă destinatarului.

Actele notificate sau comunicate de către un executor judecătoresc care utilizează „notificarea sau comunicarea pe loc” sunt considerate a fi fost notificate sau comunicate atunci când au fost lăsate, astfel cum se descrie mai sus la întrebarea 7.1.

Se consideră că actele notificate sau comunicate prin publicarea unui anunț au fost notificate sau comunicate în termen de 2 săptămâni de la data deciziei de notificare sau comunicare în acest mod, cu condiția ca acestea să fi fost publicate și ca alte măsuri prevăzute să fi fost luate în timp util (în termen de 10 zile).

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În cazul în care un act este prea mare sau, în alte condiții, inadecvat pentru a fi trimis sau lăsat destinatarului, autoritatea poate decide, în schimb, să îl pună la dispoziția autorității în cauză sau într-un alt loc, la alegerea sa, pentru o anumită perioadă. Destinatarul trebuie să primească un avis cu privire la conținutul unei astfel de decizii.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul refuză să primească un act notificat sau comunicat de către un executor judecătoresc, acesta va fi totuși considerat ca fiind notificat sau comunicat dacă este lăsat la adresa de livrare.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Un act poate fi notificat sau comunicat prin poștă dacă se trimite prin scrisoare recomandată. Actul trimis este pus la dispoziție la oficiul poștal, la centrul de activități poștale sau la biroul transportatorului poștal rural. Acesta trebuie semnat de destinatarul desemnat sau de reprezentantul acestuia la prezentarea dovezii identității. Este, de asemenea, posibil ca destinatarul serviciului poștal să precizeze faptul că acceptă doar primirea în persoană.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

În cazul în care un act nu poate fi notificat sau comunicat prin scrisoare recomandată, nu există alte modalități de notificare sau comunicare prin poștă. În schimb, se pot avea în vedere alte măsuri de notificare sau comunicare, precum notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Destinatarul unui act trimis prin scrisoare recomandată este informat cu privire la acesta prin intermediul unui avis trimis la adresa de domiciliu a destinatarului, prin SMS sau prin e-mail. În mod normal, actul rămâne la locul de livrare timp de 14 zile de la data sosirii.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

De obicei, persoana căreia i s-a notificat sau comunicat un act semnează o confirmare de primire ori un document elaborat de către autoritate/instanță ca dovadă că actul a fost notificat sau comunicat prin telefon, prin notificare sau comunicare alternativă sau prin afișare.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Toate probele pot fi prezentate instanțelor suedeze și evaluate de acestea. Dacă se poate dovedi că o persoană a luat cunoștință de un act, este irelevant dacă actul respectiv a fost notificat sau comunicat conform celor prevăzute. Prin urmare, orice erori formale nu înseamnă în sine că actul trebuie să fie notificat sau comunicat din nou; mai degrabă, elementul esențial este dacă actul a fost primit de destinatarul său.

În cazul în care, pe de altă parte, se poate dovedi că persoana căreia i se notifică sau comunică actul judiciar nu l-a primit sau dacă nu s-au respectat normele care reglementează notificarea și comunicarea actelor, se poate dispune anularea unei hotărâri prin ceea ce este cunoscut drept cale de atac extraordinară.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Orice persoană care consideră că un act i-a fost notificat sau comunicat în mod necorespunzător poate, în contextul hotărârii definitive, să introducă o cale de atac împotriva deciziei privind notificarea sau comunicarea. În cazul în care instanța superioară constată că actul a fost notificat sau comunicat în mod necorespunzător, procedura poate fi reluată la instanța inferioară.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

În cazul în care o autoritate este responsabilă de notificarea sau comunicarea actelor, costurile asociate respectivei notificări sau comunicări sunt suportate de către stat. Aceasta înseamnă, de exemplu, că reclamantul, în cadrul unei proceduri civile, nu trebuie să ramburseze instanței costurile suportate de aceasta cu notificarea sau comunicarea somației către părât.

Persoanele fizice sau părțile care doresc să notifice sau să comunice un act unei persoane trebuie să suporte ele însele costurile unei astfel de notificări sau comunicări. Cu titlu exemplificativ, costurile asociate angajării unui salariat al Autorității de Poliție din Suedia ca executor judecătoresc se ridică la 1 000 SEK. Ultima actualizare: 19/06/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Facem eforturi pentru a îmbunătăți portalul european e-Justiție și desfășurăm un scurt sondaj pentru a avea o mai bună înțelegere a cerințelor dumneavoastră. Nu vă va lua mai mult de un minut să-l completați.

Da Nu, mulțumesc